

SIAM INTER COMICS

80 บาท

COPYRIGHT © ลิขสิทธิ์ทุกตัว

นิยายพิฆาต
โกลอส
 ๒

18

อดีตเข้าครอบงำ

เนื้อหา
 15+

Koyoharu Gotouge

นิยายพิฆาต โอสึ

18

อดีต
เข้า
ครอบครัว
ง่า

Koyoharu Gotouge

๓๗
มา
โตะ
กัน
จิโร่

เด็กหนุ่ม
จิตใจอ่อนโยน
ที่มุ่งเป้าจะฆ่าศัตรู
ที่ฆ่าครอบครัวเขา
เพื่อช่วยน้องสาว
มีความสามารถ
พิเศษ
ในการดม “กลิ่น”
หาตำแหน่งอสูร
หรือศัตรูได้

แะ
น่า
ตัว
ละคร

น้องสาวของทันจิโร่
ถูกอสูรทำร้าย
และกลายเป็นอสูร
แต่ทว่าเธอต่างจาก
อสูรทั่วไป ที่พยายาม
ปกป้องทันจิโร่
ที่เป็นมนุษย์

๓๗
มา
โตะ
เนซึ
โตะ

ในยุคโทโย ทันจิโร่เด็กหนุ่มชายถ่านถูกอสูรฆ่ายกครอบครัว เขาจึงออกเดินทาง
ร่วมกับน้องสาว เนซึโตะค้นหาอสูรที่ฆ่าครอบครัวของเขา เพื่อช่วยให้เนซึโตะที่โดน
เปลี่ยนเป็นอสูรกลับเป็นมนุษย์ดั้งเดิม ทันจิโร่เข้าร่วมกลุ่มพิฆาตอสูร ในระหว่าง
ปฏิบัติหน้าที่ พวกเขาได้พบกับทามาโยะอสูรที่ตั้งตนเป็นศัตรูกับคิบุซึจิ ทำให้
ทันจิโร่ได้เบาะแสที่จะทำให้เนซึโตะกลับเป็นมนุษย์ จากการต่อสู้อย่างยากลำบาก
กับอสูรข้างขึ้น เนซึโตะเอาชนะดวงตะวันได้ คิบุซึจิที่รู้เรื่องเข้าจึงบุกมาที่คฤหาสน์
ของอุบุนาซึกิ เหล่านักดาบไล่ตามคิบุซึจิ และเข้าสู่ปราสาทไร่ขอบเขต!! ต่อหน้า
ความแข็งแกร่งของอากาศ อสูรข้างขึ้นที่ 3 ทันจิโร่และโทมิโอะกะ เสาหลักวาริต้อง
ต่อสู้อย่างยากลำบาก จากนั้น...!?

เรื่อง
ย่อ

โตะมิ
โตะตะ
ทิจู

“เสาหลัก” คนหนึ่งใน
กลุ่มพิฆาตอสูร เป็นผู้ชี้แนะให้
ทันจิโร่เข้าร่วมกลุ่ม ทลึงจากนั้น
ก็ดูแลเอาใจใส่ทันจิโร่

ฮาชิ
บิระ
ฮิโนะ
คุตะ

นักล่าอสูร
รุ่นเดียวกับทันจิโร่
สวมหมวกหมูป่า
และชื่นชอบการต่อสู้

ฮาเงะ
ซึมะ
เซม
ฮิซึซึ

นักล่าอสูรรุ่นเดียวกับ
ทันจิโร่ โดยปรกติแล้ว
จะเป็นคนขี้ขลาด แต่พอหมดสติ
จะแสดงพลังที่แท้จริงออกมา

มิบุ
ซึซึ
มุซึมิ

ผู้ที่เปลี่ยนเนซึโกะ
เป็นอสูรและเป็นศัตรูคู่อาฆาต
ของทันจิโร่
ใช้ชีวิตทั่วไปเหมือนมนุษย์

ซึซุริ
คาฮา
โอะ

เป็น “ผู้สืบทอด” ของชินอบุ
เป็นคนเฉยๆ ไม่ว่าเรื่องอะไร
ก็ไม่สามารถตัดสินใจได้
ด้วยตัวเอง

โตะโจ
ซึโนะ
บุ

หนึ่งใน “เสาหลัก” ของ
กลุ่มพิฆาตอสูร มีความรู้
ด้านยาเป็นอย่างดี และเป็น
นักดาบที่ใช้พิษสังหารอสูร

ฮะคุริ
ซัง
ซึมิ
ซึ 3
ฮาตา
คะ

อสูรข้างขั้นที่ 3 อสูรที่สังหาร
เรนโกะ เคียวจูโร่ เสาหลักเพลิงของ
กลุ่มพิฆาตอสูรมีความแค้นกับทันจิโร่

ฮะคุริ
ซัง
ซึมิ
ซึ 2
โตะมะ

อสูรข้างขั้นที่ 2 อสูรที่ฆ่าคานาเอะ
พี่สาวของโคโจ ซึโนบุ เป็นศาสดา
ของ “ลัทธิสรวงสวรรค์นิรันดร์”

สาร-

บัญ

ตอนที่ 152

โลกที่มองเห็นอย่างประปรัง...5

ตอนที่ 153

รัง...29

ตอนที่ 154

อดีตเข้าครอบงำ...49

ตอนที่ 155

สิงโตหินที่ไร้ประโยชน์...69

ตอนที่ 156

ขอบคุณ...89

ตอนที่ 157

จิตวิญญาณกลับมา...111

ตอนที่ 158

วุ่นวายปั่นป่วน...131

ตอนที่ 159

ใบหน้า...151

ตอนที่ 160

ภาพเงาที่ทับซ้อน ความทรงจำที่หวนคืน...171

นิยายพิฆาต ผีเสื้อ

18

อดีต
เข้า
ครอบ
งำ

เมื่อเข้าสู่
“โลกที่
มองเห็น
อย่าง
ประปรัง”
ที่พ่อสอน

การหลบ
การโจมตี
และการ
คาดเดา
การ
เคลื่อนไหว

จะทำได้
เร็ว
เป็นพิเศษ

ตอนที่

152

โลกที่มองเห็นอย่างประปรัง

และหากปิดกัน
“จิตวิญญาณ
การต่อสู้”
ที่อากาศ
รับรู้ได้ล่ะก็
อาจจะทำให้พันคอ
สำเร็จก็ได้

แม้แต่
การยืดหด
ของกล้ามเนื้อ
ตัวเอง
ก็เข้าใจได้
แจ่มชัด

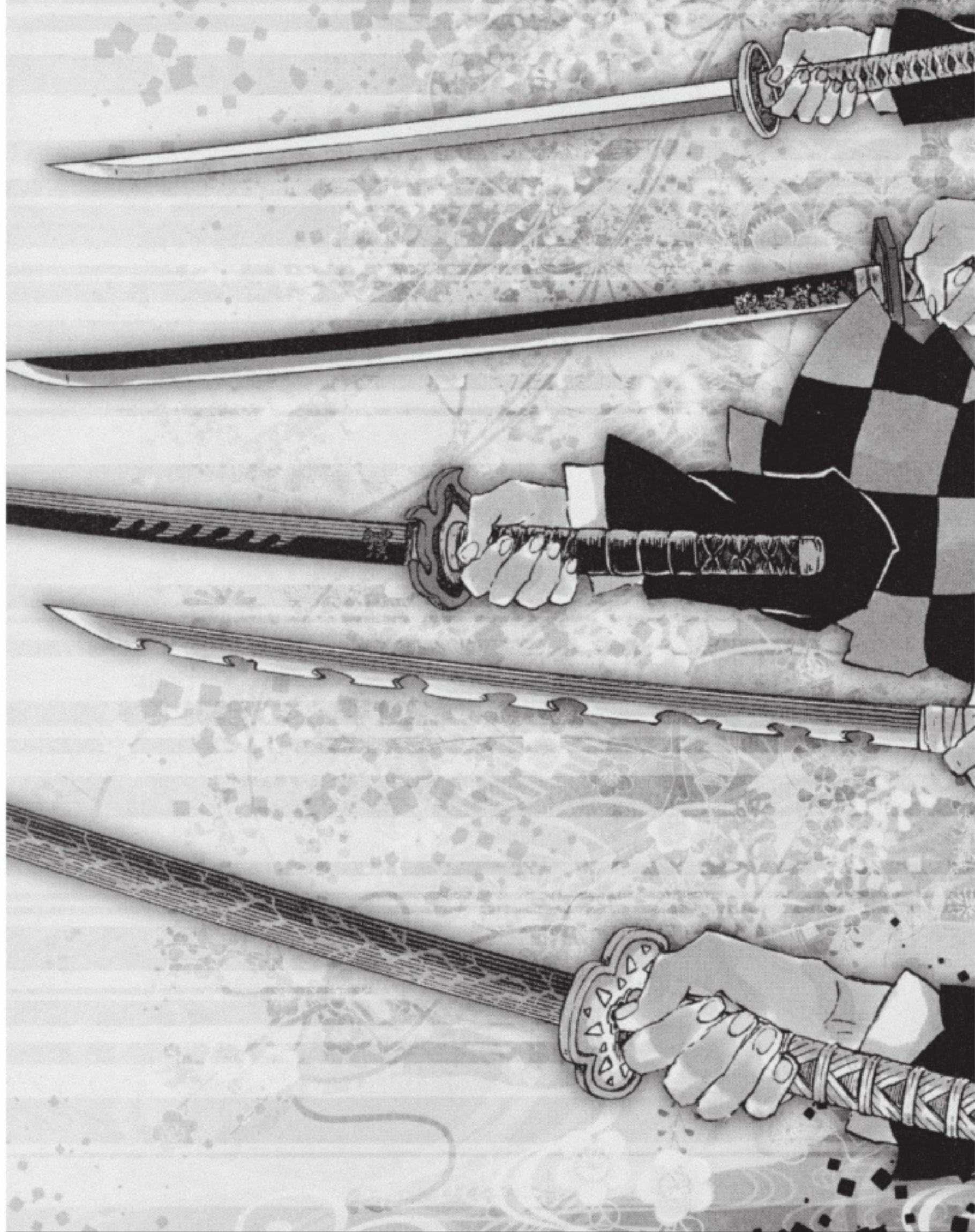
การ
เคลื่อนไหว
ของปอด
การไหลเวียน
รวมถึง
การหดตัว
ของเส้นเลือด
ของคู่ต่อสู้

ตอน
ที่ ๑๕

152

โลกที่มองเห็นอย่างประหลาด

ไม่ใช่ไม่ใช่
อิโนะสึเกะ
ต้องหนักมากทางนี้
พร้อมทุกคน
ต่างหาก

อิโนะสึเกะ
ก่อนจะโทสท่า
หน้าเปิด

ต่อให้โจมตี
อย่างรุนแรงและ
แม่นยำแค่ไหน
ก็โดนโต้กลับด้วย
ท่าที่เฉียบคม
และแม่นยำ
เช่นเดียวกัน

ความ
ต่าง
ของฝีมือ
ชั้นเทร่อ

น่าหงุดหงิด
!!
เมื่อกี้โจมตี
ตื่นเกินไป
!!

นี่เทร่อ
ข้างขึ้น
ที่ 3

อสูร
อะไร
กัน

ยังกับ
โดนอ่าน
กระบวนท่า
โจมตี

สถาน-
การณ์
แย่
เกินไป

เป็นชาย
ที่ละทิ้ง
ทุกสิ่งเพื่อ
การต่อสู้

ชายคนนี้
คือปีศาจ

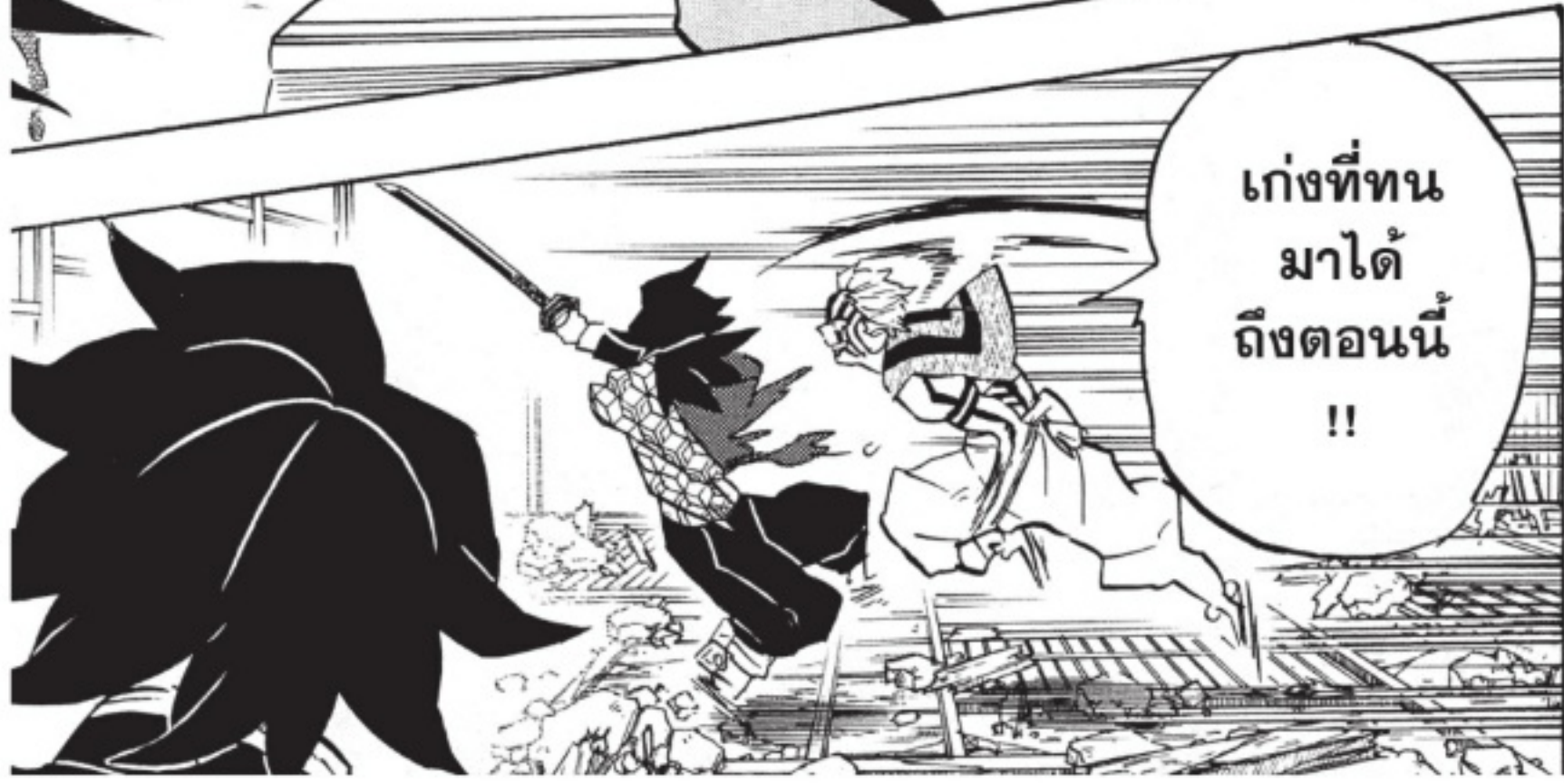

ดูเหมือน
จะใช้กระบวนท่า
ของปราณวารี
จนหมดแล้ว
สินะ

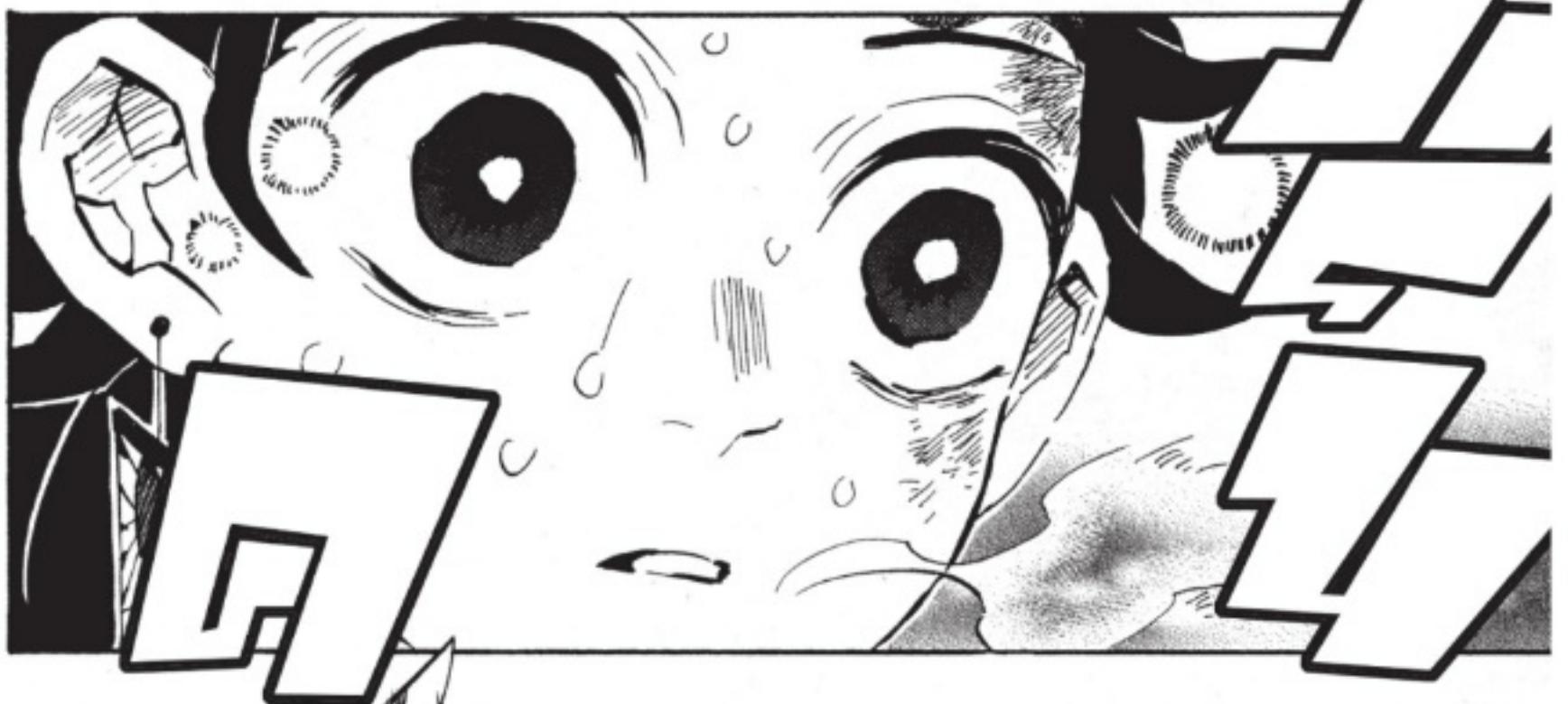

จบ
แล้ว

พอแล้วละ
กียู

เก่งที่ทน
มาได้
ถึงตอนนี้
!!

บ้า
น่า

ลา
ก่อน

ต๋อยดาบ
ที่พื้นลงมา
จนหัก

เสียงปราน
แปลกไป
ทั้งตา
ทั้งผม
ก็ด้วย

ได้ทันจิโร่
ช่วยเอาไว้
...

ฟินแชน
ในช่วงที่
กำลังต่อสู้
ติดพัน
เพื่อยับยั้ง
...

ในตัวเจ้านี้
มีบางสิ่ง
เกิดความ
เปลี่ยนแปลง

เซลล์ทั้งร่าง
รวมไปถึง
ขนทุกเส้น
ร่าร้อง
ให้ฆ่าเจ้านี้
เดี๋ยวนี้

อันตราย
!!

BUCK
BUCK

DERBY MINGS

ความเร็ว
ในการโจมตี
เพิ่มขึ้น
อีกแล้ว

!!

พลัง
ทำลาย
เพิ่มสูง
!!

จะตั้งรับ
ไหวมั๊ย...!!
ด้วยฉีวน้ำ
สงบนิ่ง...

!!

แสง
เงิน
คราม
กระจัด
กระจ่าย

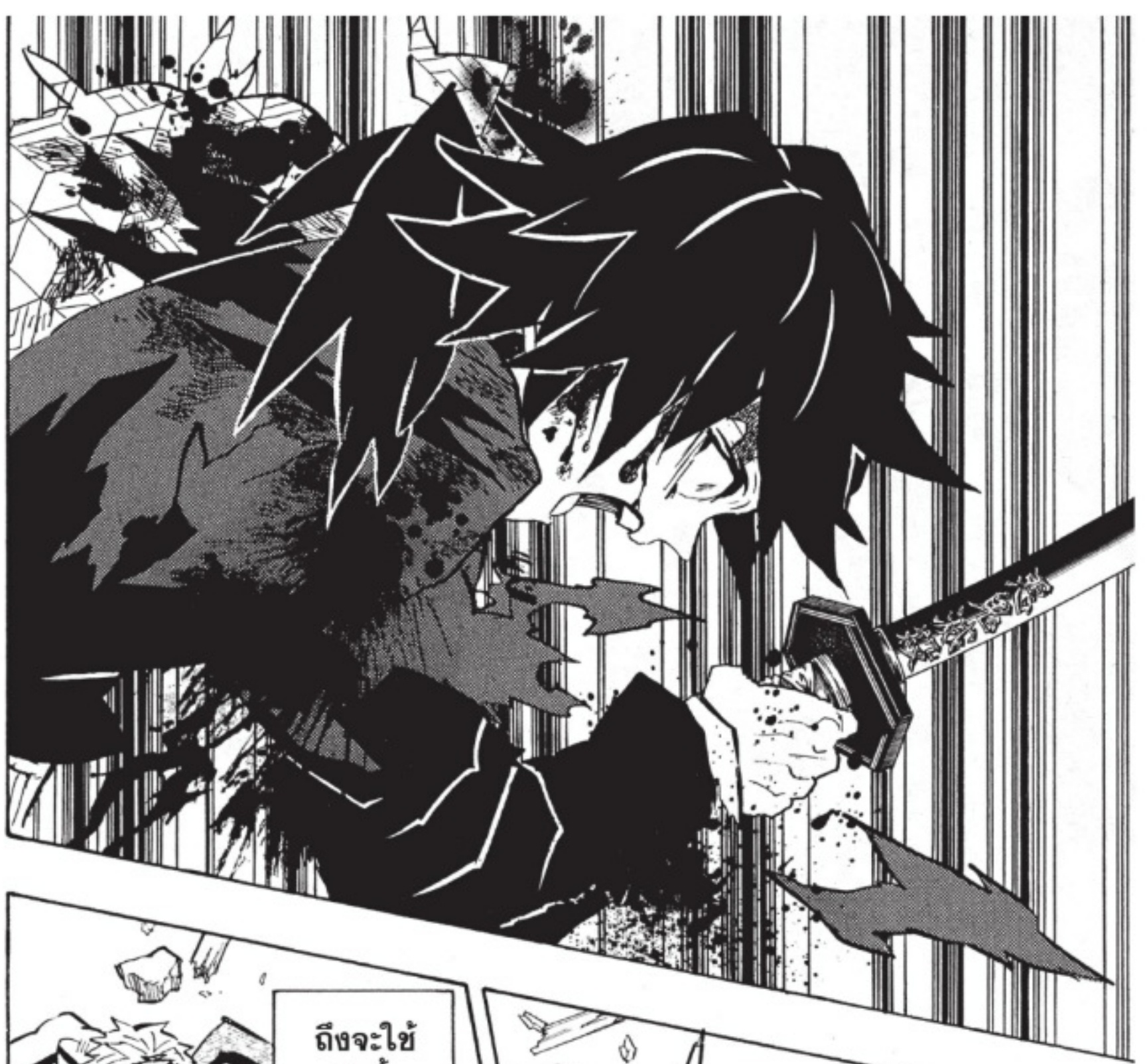
ที่พอพูดไว้
คือนี้สินะ

โลกที่
มองเห็น
อย่าง
ประูประัง

นี่คือ

อะไรกัน
ช่างน่าประหลาดใจ
เวลาผ่านไป
อย่างเชื่องช้า...
ไม่ลืมองเห็นว่า
เคลื่อนที่ไป
อย่างช้า ๆ
ชั้นเหรอ?

ถึงจะใช้
ผิวหนัง
ลงบนนี้
ก็ไม่อาจ
กันได้
ทั้งหมด...
!!

หลบ
ไม่ได้

ดูเหมือน
จะหลบ
เลียง
จุดตาย
ไว้ได้

ไม่เลวนี่
เก่งมาก
ที่เอาชีวิต
รอดมาได้

พลังที่ยิ่ง
ออกมา
พุ่งเข้าโจมตี
พร้อมๆ กัน
จากทุก
ทิศทาง

แต่แก
ไม่ต้องตาย
เหมือน
เคียวจูโร่
หรือทันจิโร่
หรอก

แก
จงเป็น
อสูรชะ
กิยู

ไม่รู้สิ
ถึงกลิ่นอาย
เธอ
!?

ทันจิโร่
ที่อยู่
ด้านหลัง
:

!?

ไม่รู้ตัว
!!

นี่มัน
:

พันคอ
ชะ!!

ใน
ระหว่าง
ที่มัน
ยังไม่รู้ตัว
!!

ถ้ายัง
ขยับตัวได้
ล่ะก็
จัดการเลย
!!

ทันจิโร่
พันลิ
!!

ข้าจ:
บันคอกก
เต็ยวนี้
!!

อากาส:
!!

เรียกกัน
ซึ่งๆ
หน้า...
!!

ต่อให้เป็น
การโจมตี
แบบไหน
ทำลายล้างเขมทิศ
ของข้า
ต้องรู้สึกได้

ยังมีชีวิตอยู่!!
เจ้านี้โดน
การโจมตีนั้น
ไปแล้ว
แต่ก็ยังไม่...

ไม่
ไม่ใช่
ปัญหา

ราวกับ
เป็น
สิ่งมีชีวิต
ที่ต่าง
ออกไป

อะไรกัน
กลิ่นอาย
ประหลาด
นี้

ทำไม
กัน
?

จิตวิญญาณ
การต่อสู้ของ
อีกฝ่าย ยังมีมาก
ก็ยังทำให้ปฏิกิริยา
ของเขมทิศ
รุนแรงยิ่งขึ้น

เจ้านี้

ใจเย็น
!!

มาแล้ว
!!

ไม่มี
จิตวิญญาณ
การต่อสู้

จิตวิญญาณ
การต่อสู้
หายไป

ฮิน:
คัม
คาบะ:

ຍຸດທະ
ສາ
ສາ

ທ່າ
o-o-o-o

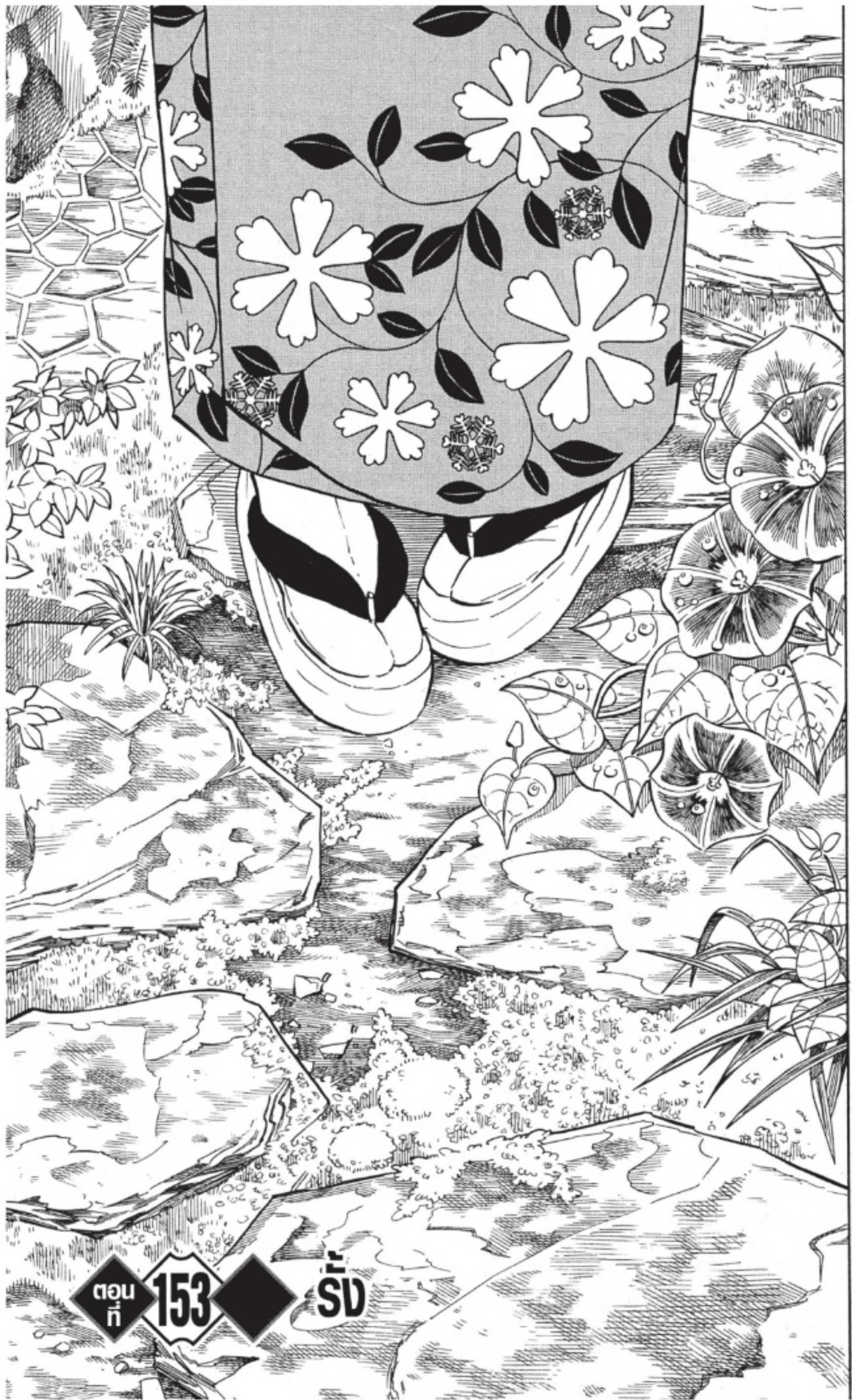
ທ່າ
o-o-o-o

เฮ้ง !!

ทำ
อะไรนะ
เฮ้ง!!

ยูชิโร่
ที่ไปรงตา
ไร่ทัว

หลายร้อยปี
มานี้
ไม่เคยเจอ
มาก่อนเลย

มนุษย์
ที่ไม่มี
จิตวิญญาณ
การต่อสู้

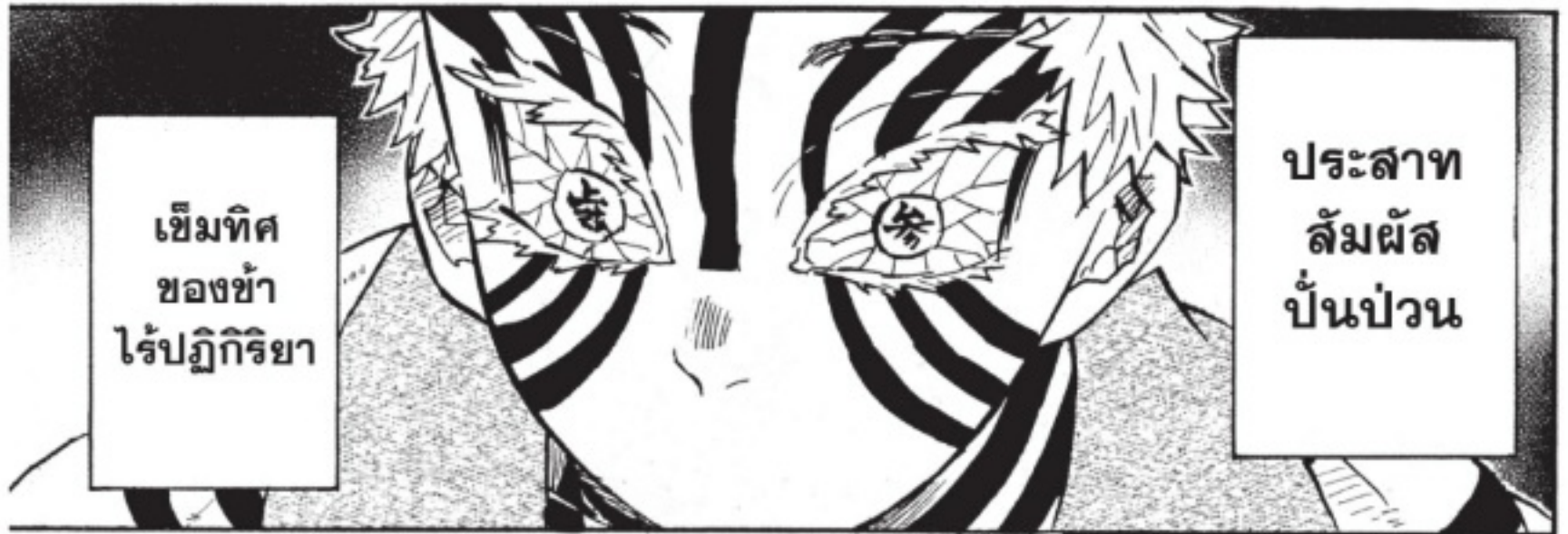
ทั้งที่
เป็นแบบนี้
แต่เจ้านี่
เหมือน
จิตวิญญาณ
การต่อสู้หายไป
ชั่วขณะหนึ่ง

แม้แต่
เด็กทารกยังมี
จิตวิญญาณ
การต่อสู้
ออกมาบ้าง ๆ

ราวกับกำลัง
เผชิญหน้ากับ
สิ่งแปลกปลอม
ที่ไม่ควรมีอยู่
ตรงนั้น

เข็มทิศ
ของข้า
ไร้ปฏิกริยา

ประสาท
ลัมผัส
ปั้นป่วน

ต้องทำ
ความเข้าใจ
ในตอนนั้น
และหาทาง
รับมือ

ข้าทำ
เช่นนั้นได้

เมื่อ
เผชิญหน้า
กับเรื่องที่
คาดเดา
ไม่ได้

ใน
สนาม
รบ

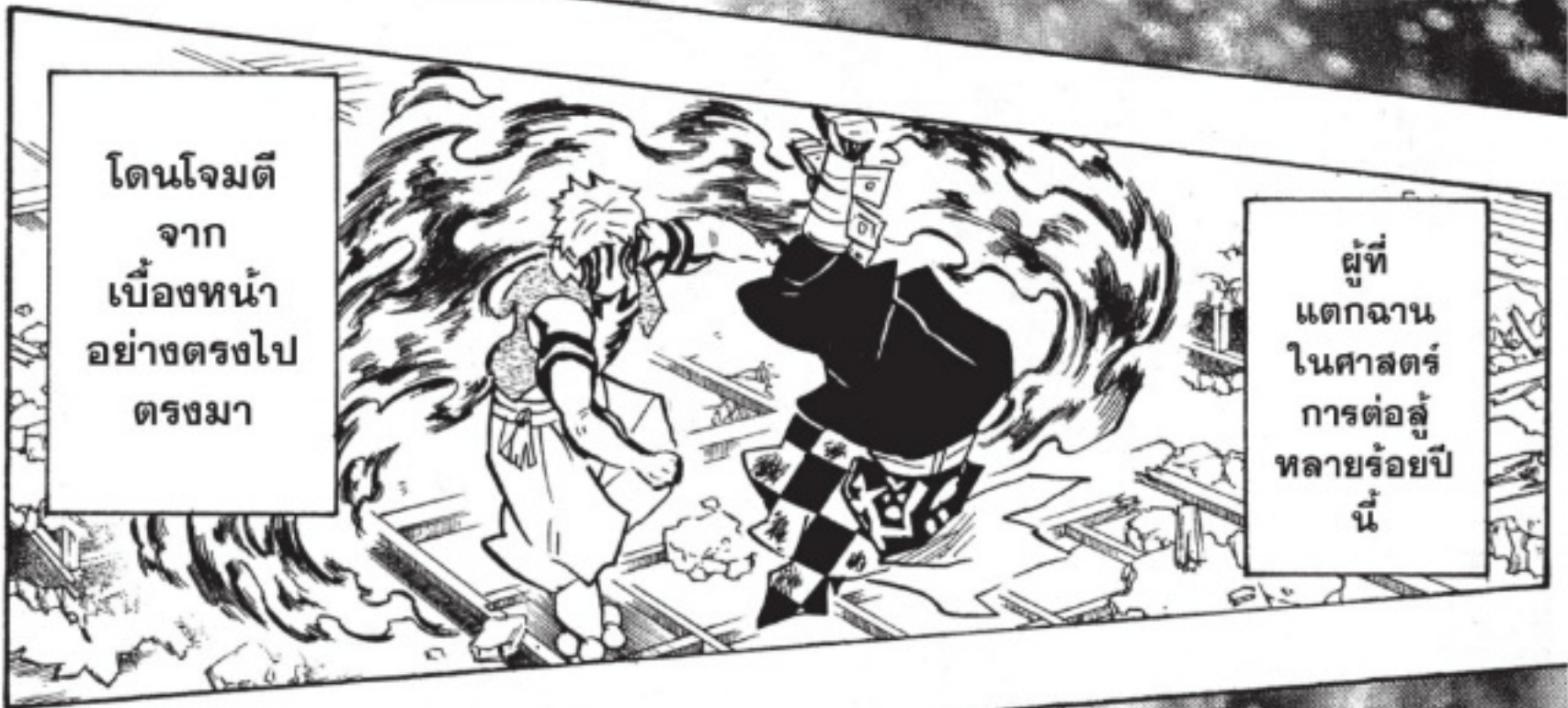
แต่ทำไมใช่
ปัญหา
ใหญ่
ขนาดนั้น

ในการต่อสู้
ระยะสั้นๆ นี้
เจ้านั้นกลับ
คว้าจับอะไร
บางอย่างได้
และ
เร่งความเร็ว
เหนือข้า

ควร
จะเป็น
เช่นนั้น

แต่

โดนโจมตี
จาก
เบื้องหน้า
อย่างตรงไป
ตรงมา

ผู้ที่
แตกฉาน
ในศาสตร์
การต่อสู้
หลายร้อยปี
นี้

นั่นคง
เป็นเพียง
การจับภาพ

จิตสังหาร
หรือ
จิตวิญญาณ
การต่อสู้

ภายใน
ดวงตานั้น
ไม่มีทั้ง
ความ
เกลียดชัง
ความโกรธ

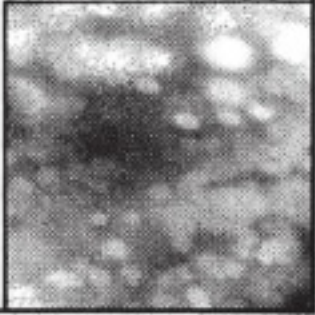
ต้องเป็น
“โลก
อนัตตา”
แน่

เป็น
“ขอบเขต
สูงสุด”
ที่ข้า
ปรารถนา

เรื่องที่
โลกนั้นมีอยู่
ข้าพอสัมผัส
ได้บ้าง

แต่ตอนนี้
ข้ายังคง
ไปไม่ถึง
จุดนั้น

ยัง!!
ข้ายัง
สู้ได้
!!

ข้ายังจะ
แข็งแกร่ง
กว่านี้อีก

ห้าว
!!

คิดจะ
เชื่อมหัว
ชั้นเทร่อ
!?

ต้อง
แข็งแกร่ง
ยิ่งกว่าใคร

แกร่ง

ไม่ยอม
ให้จบ
ในที่
พรรคนี้

ข้าจะต้อง
แข็งแกร่ง

แข็งแกร่ง
ขึ้นไป
อีก...!!

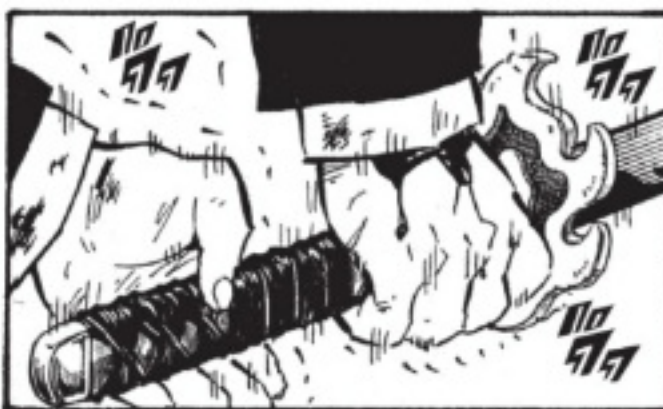
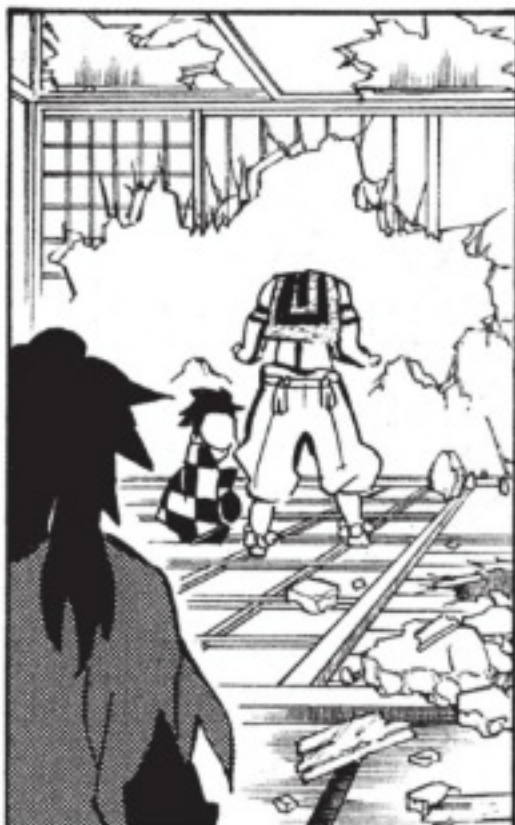
ปัง

สลาย
แล้ว...!!
จบแล้ว

ขณะ
ซັกที...
!!

ปัง

ร่างกาย
ถึง
ขีดจำกัด
แล้ว

กล้ามเนื้อ
กระดูก
:

ปัง

อา
!!

ตา
ลาย!!

ร่างกาย
ไม่สลาย
ซักที

นี่มัน
...

นี่มัน

ยัง
ขยับได้!!
ร่างกาย
ไม่ละลาย

รอยตัด
ที่คอกำลัง
ปิดสนิท
!!

อีก
หน้ามืด...
!!

การต่อสู้
ยัง
...

การต่อสู้
ยังไม่จบ
:

เหมือน
มุขัง

ที่ทำให้
จุดอ่อนที่คอ
หายไป
!!

กันจิโร่
!!

น้ำมันเกิน
ขีดจำกัด
ไปมากแล้ว
!!

หมดสติ...!!
เป็น
ธรรมดา
!!

คลื่น
น้ำ

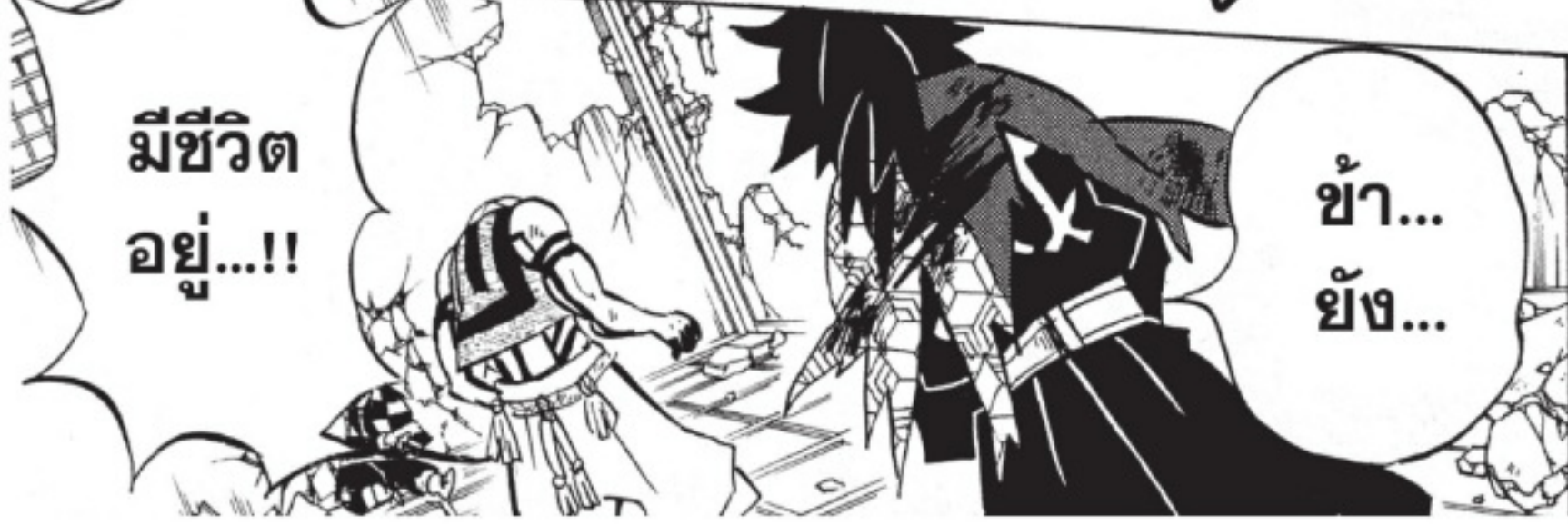
บท
ที่ 4
ระบ
ว
ค
ร
ค
บ
ค
น
ที่ 4

ถึงจะไม่มีหัว
ก็ยังสามารถเร็ว
ขนาดนี้...
!!

ฟื้นฟู
ได้!!

ก็ต้อง
ข้ามศพข้า
ไปก่อน...
!!

หากจะข้าม
ทันจิโร่
ให้ได้

ต่อให้
ตกที่นั่งลำบาก
ขนาดไหน
ก็ไม่สั่นคลอน

จิต-
วิญญาณ
ที่มุ่งมั่น

แต่ทว่า
มีดาบใหญ่
อยู่ภายใน
จิตใจ

พวกข้า
ไม่ใช่ซามูไร
ไม่ใช่ดาบ

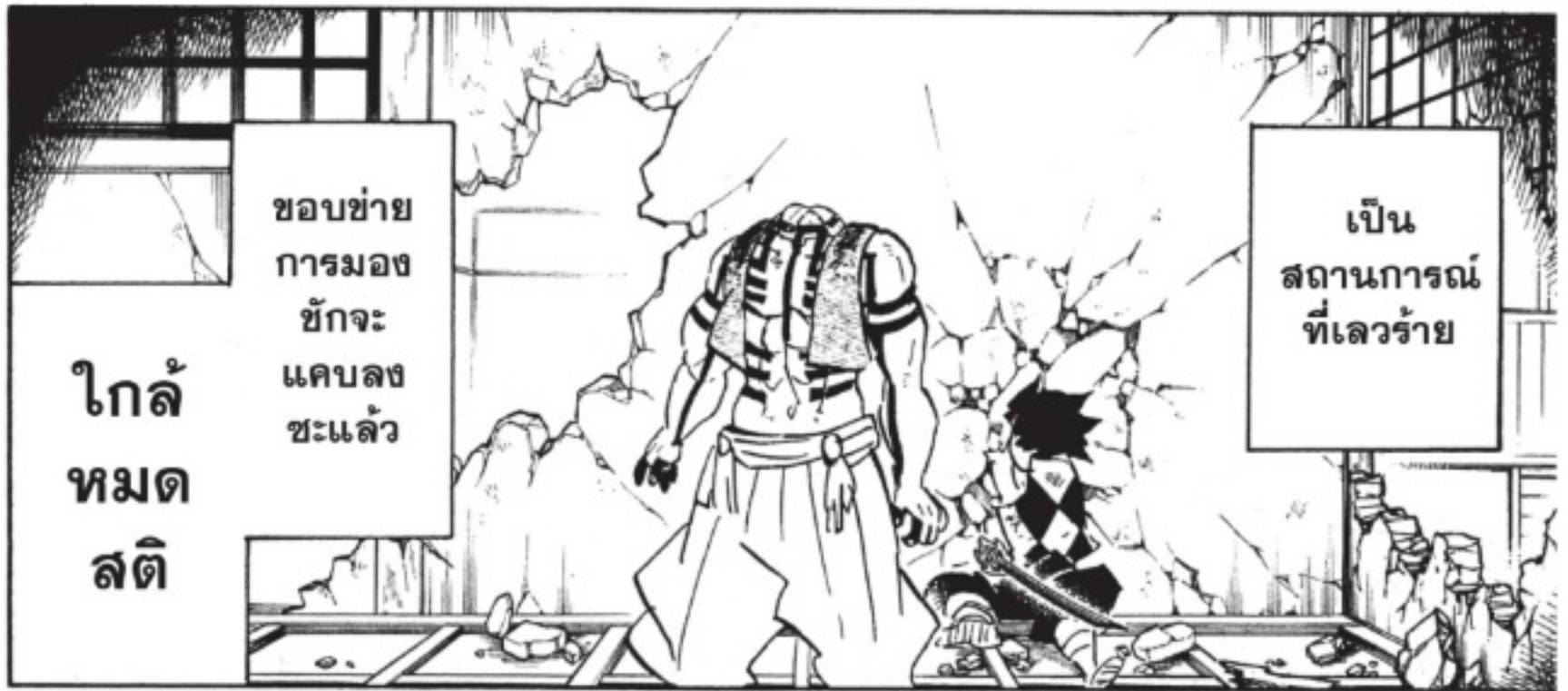
ทั้ง 2 คน
ยืนรออยู่ชิวๆ
ไม่ทัน
ระวังเท้า
เลยนล่น
ลงไป

จ๊าก

อ๊า
มูราตะ!!
อาบาชิมะ
!!

ใกล้
หมด
สติ

ขอบข่าย
การมอง
ข้าก็จะ
แคบลง
ซะแล้ว

เป็น
สถานการณ์
ที่เลวร้าย

อย่าง
มนุษย์ปกติ
แค่วิ่งเต็มกำลัง
10 วินาที
ก็หายใจ
ไม่ทันแล้ว

สิ่งที่เรียกว่า
แรงขับเคลื่อน
เต็มขีดจำกัดนั้น
ไม่สามารถ
ทำเป็น
เวลานานได้

หุซาย
ไม่ได้ยิน
อะไรเลย

มือขวา
ไร้ความรู้สึก
ถึงจะออกแรง
บังคับได้
แต่จะใช้ประโยชน์
ได้แค่นั้นกัน
...

กล้ามเนื้อล่า
ทำให้มือขาหนัก
เหมือน
ถ่วงเหล็กไว้

ความแม่นยำ
ของ
กระบวนการทำ
เอง
ก็จะตกลง

หาก
เคลื่อนไหว
ต่อเนื่อง
ไปมากกว่านี้
ความเร็ว
จะลดลง

การต่อสู้
กับอสูรข้างขึ้น
จะต้อง
แบ่งสรรกำลัง
และใช้มัน
อย่างต่อเนื่อง
เป็นเวลานาน

อสูร
ที่ไม่รู้จัก
การบาดเจ็บ
กับความ
เมื่อยล้า

นี่เป็น
ปาฏิหาริย์
ที่มีแต่
ผู้ใช้ปราณ
เท่านั้น
ถึงจะทำได้

จะต้อง
สานต่อ

สิ่งที่ได้
รับฝาก
ไว้

เพื่อนหรือ
ครอบครัว
ต้องตาย
ต่อหน้าอีก

จะ
ไม่ยอม
ให้

ข้าจะ
ปกป้อง
ทันจิโร่

ดังเช่น
ที่ตน
เคยได้รับ
มาก่อน

ปก
ป้อง

ปล่อย

แก
เป็น
ใคร

ปล่อย
มือ
ซะ

ให้
พ่อ

เอา
ยา

หาก
ไม่แข็งแกร่ง
ก็จะถูกจับ
พาไป
ที่พิพากษา
เพื่อรับโทษ

หาก
ไม่แข็งแกร่ง
ถ้าโดน
ตีกลับ
ก็จะเอาชนะ
ไม่ได้

หาก
ไม่แข็งแกร่ง
ก็จะขโมย
กระเป๋าเงิน
หนีไม่ได้

หากมี
ครั้งต่อไป
ต้องโดน
ตัดมือ

รอยสัก
โทษฐานขโมย
ถูกสักลง 3 เส้น
บนแขน
ทั้ง 2 ข้าง
แล้ว

เฮะ
เฮะ
เฮะ
!!

เฮะ
เฮะ

จะตัด
ก็ตัด
ซะสิ

ต่อให้โดน
ตัดมือ
ทั้ง 2 ข้าง
ก็ยังมีเท้า

ข้าจะ
ล้างกระเป๋
ตัวยาเก่า ไม่ว่าจะใจ
คราวหน้าข้าไม่ยอม
ให้จับได้แน่

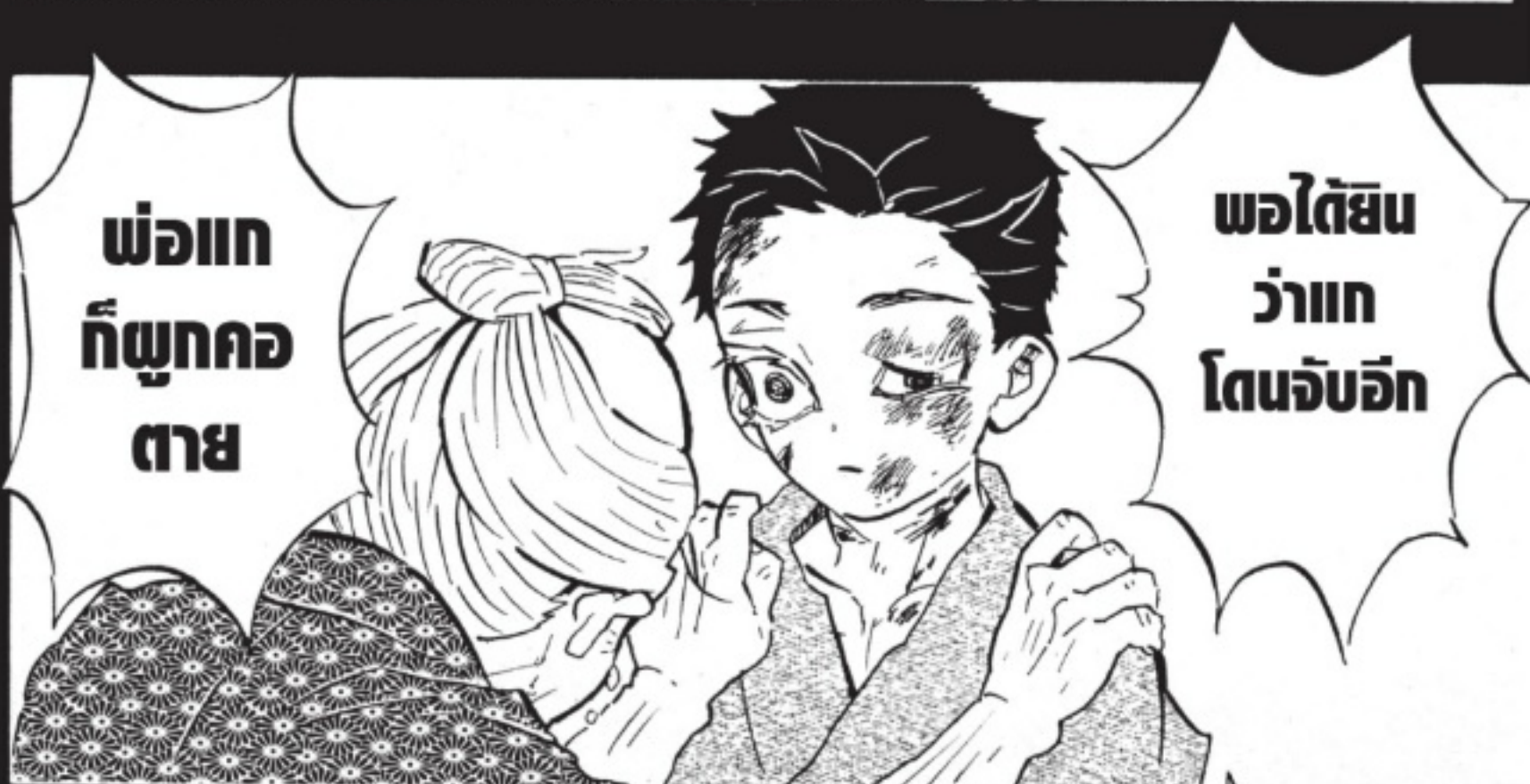

เจ้าคือ
เด็ก
ปีศาจ

รับโทษ
โทษร้อยครั้ง
ที่ผู้ใหญ่โดน
ยังต้องหมดสติ
แล้วยัง
คึกคะนอง
เช่นนี้

อายุเพียง
11 ปี
กลับทำ
ความผิด
ซ้ำซาก

ตายทำ
ไปซะ
ให้หมด

แต่พ่อข้า
กลับ
ต้องตาย

ทำไม
คนอย่าง
ไอ้เวรพวกนี้
ถึงยังมีชีวิต

รับโทษ
ข้อหาขโมย
ไม่ได้
ทำให้ข้า
ลำบากเลย

พ่อไม่ได้
ทำอะไรผิด
ซักหน่อย

ไม่ได้
เดือดร้อน
แม้แต่
น้อย

ทำไม
ถึง
ขอโทษ

สำนัก
ชะ!!

ตั้งใจ
กำบาทกัณ
ชะ!!

ต่อให้
โดนแล้ฟาด
หรือถูก
หักแขน

ถ้าเพื่อพ่อ
ล่ะก็
ข้าทนได้
ต่อให้ต้องทน
หลายสิบ
หลายร้อยปี

ยา
ราคาแพง
เงินไม่พอ

หนวกหู
น่า
หุบปาก
แกไปชะ

อยากให้กิน
อาหารดี ๆ
ข้าจะรักษา
ให้หายให้ได้

จน
แผ่นดินหลัง
เห็นกระดุก
บูดโปน
ออกมา

พ่อ
ผมหลง
ฮวบ
ฮาบ

ทั้ง ๆ ที่
เพื่อพ่อแล้ว
ข้ายอมตาย
ได้แท้ ๆ

ทำไม
ถึงได้
ผูกคอตาย

ถ้า
เพื่อพ่อ
ล่ะก็
!!

ไอโนะ
หยุด
ไปเลย

กลายเป็นว่า
ผู้ใหญ่ 7 คน
กลับโดน
เด็กมือเปล่า
อัดชน่วม

ได้ยืนยันว่า
เด็กกำลัง
โดนฆ่า
พอมมาถึง

เอาชนะ
คู่ต่อสู้
ที่เป็นผู้ใหญ่
โดยไม่แย่งอาวุธ
อีกฝ่าย

มี
พรสวรรค์
ดีนี่นา

เป็นคน
ที่ไม่เลว
เลย

ความ
ทรงจำ
ของข้า
ั้นเธอ
?

ใครกัน
หมอนี่

ข้ากำลัง
ดูอะไร
อยู่?

หนักหนา
ตาแก่
!!

เดี๋ยวก
ข้าก็
ชะงอก
!!

ข้าไม่มี
ลูกศิษย์
ชะด้วย

มาที่
โรงฝึก
ของข้ามั๊ย
?

แล้วก็
มาจนถึงนี้
สินะ?

โดนทัณฑ์
เนรเทศ
ออกจาก
เอโดะ

รอยสักนั้น
อาชญากร
ของเอโดะ
สินะ

จุง
เกิดใหม่ชะ
เจ้าหนุ่ม
เฮ้
เข้ามาเลย
!!

อืม!
ก่อนอื่น

ไม่เกี่ยว
อะไร
กับแก
ซึกหน้อย
!!

ก็แล้ว
จะทำไม
!!

ไปตายชะ
ไอ้แก
!!

เฮ้อ
เป็นเด็กที่
แข็งแรง
จริงๆ

โดนอัดไป
ซะขนาดนั้น
ไม่ถึงชั่วโมง
ก็ล้มตา
ขึ้นมาแล้ว

แต่ไม่มี
ลูกศิษย์
เลยซักคน

ทำงาน
รับจ้างทั่วไป
หาเงินใช้ชีวิต
ไปวันๆ นะ

ข้าชื่อเคโซ
เป็นเจ้าของ
โรงฝึกศิลปะ
การต่อสู้
ด้วยมือเปล่า
ที่เรียกว่า
โซริว

ทำเอา
ลำบาก
แทบแย่

เมื่อวันก่อน
เมียข้า
เหนื่อยล้าจาก
การดูแลลูก
เลยกระโดดน้ำ
ฆ่าตัวตาย

ข้ามีงาน
ต้องทำ
อยาก
ให้ช่วย

สิ่งแรก
ที่อยากให้ช่วย
คือช่วยอยู่
พยาบาล
ลูกสาวที่ป่วย
ให้ที

ให้อาชนูกร
อย่างข้า
อยู่ได้ขายนาคาเดียว
กับลูกสาว
จะดีเทรอ

เพราะข้า
ไม่ได้เรื่อง
ทำให้ทั้งเมียทั้งลูก
ต้องเหน็ดเหนื่อย

อาชญากร
อย่างแก
โดนขำอัดน่วม
ไปเมื่อกี้แล้ว
ดังนั้น
ไม่เป็นไรหรอก
!

เหมือน

ไร้สาระ
ในอดีต
พรรคนี้
ยังงี้ละ

เพราะแก
ทำให้ขำ
นึกถึง
เรื่อง

ใช่แล้ว
ไม่ว่ายังไง
ขำก็
หยุดหงิด
แก

อดีต
ไร่สาระ

ลูกสาวข้า
โคชูกิ

ไร่
สาระ

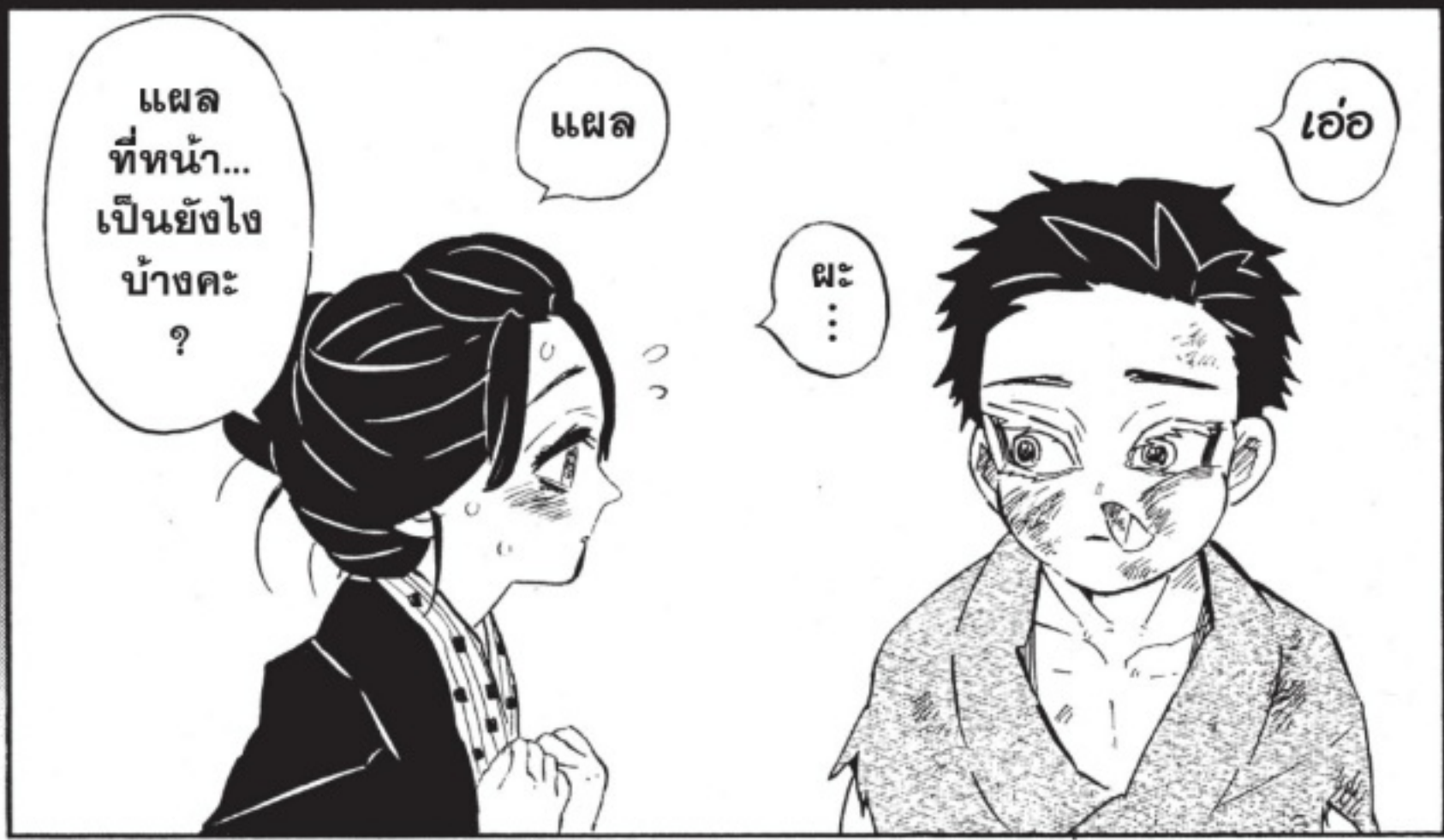
...

เจ้านี่นะ
ไม่ยอมบอกชื่อเลย
ตั้งนั้น
ช่วยถามให้ได้
ก่อนพ่อ
กลับมาละ

สีหน้าดีขึ้น
กว่าเมื่อเข้านะ
ดีขึ้นมั๊ย
?

อืม
...

แผล
ที่หน้า...
เป็นยังไง
บ้างคะ
?

แผล

อะ
...

เอ่อ

เป็นแค่
สิ่งไร้สาระ
ที่ได้แต่
พำเพื่อ
แต่ค้า
เพื่อฝัน

ชีวิต
ของ
ข้า

ปก
ป้อง

ข้าจะ
รักษา
ให้ได้

ช่วย
เหลือ

เหมือนฝูงตารทั้งคน
สวดส่งวิญญาณ
ชักน่องสิ
ใจร้ายชะมัด

หน้าสิ่วหน้าหวาน
ใครจะไปสวดลง!!
แล้วนั่นก็จับ
ไม่ตางเท็จ!!
คิดว่าเป็นความผิด
ใครปะ!?

ไน้ตาสสิ
เดี๋ยวลบ
หนี่งวเลข
!!

ขอโทษ
ที่ทำให้
เสียเวลา
ขอโทษ
ที่เลี้ยงโอ
หนวกหู

ขอโทษที่
ทำงานได้
ไม่เต็มที่

คนที่
ทุกข์ทรมาณ
เพราะ
โรคร้าย
ทำไม่ถึง
เอาแต่
ขอโทษ

คนที่
ทุกข์ทรมาณ
ที่สุด
น่าจะเป็น
เจ้าตัวแท้ ๆ

หยุดโอไม่ได้
อยากหายใจ
ได้เหมือน
คนทั่วไปใช่ไหม

อยาก
ทำอะไร
ต่อมิอะไร
ด้วย
ตัวเอง
ใช่ไหม

เพราะฉัน
ทำให้
ฝึกซ้อมไม่ได้
ไปเที่ยวเล่น
ไม่ได้
...

ขอโทษ
ด้วยนะ

ต้องคอย
ป้อนน้ำให้ดื่ม
ตอนที่
ไปห้องน้ำ
ก็ต้องอุ้มไป

โคยูกิ
ร่างกาย
อ่อนแอ

ข้าต้อง
อยู่ข้าง ๆ
ตลอดทั้งคืน
เพื่อเปลี่ยน
ผ้าบนหน้าผาก
ไม่ก็เปลี่ยน
ชุดนอนให้

พอมีเวลาว่าง
ข้าก็ฝึกเอา
แถว ๆ นี้อยู่แล้ว
ไม่ต้องใส่ใจ
หรอก

แต่ไหน
แต่ไร
ข้าไม่เคย
คิดอยากไป
เที่ยวเล่น

จึงไม่รู้ลึก
ถึงความ
ลำบาก
แต่อย่างใด

ทำให้
อดทนต่อ
ความลำบาก
ได้ดีกว่า
คนทั่วไป

เดิมที
ข้าต้อง
ดูแล
ต้อง
พยาบาล
พ่อ

ฉันเหรอ
ถ้าหายเวียนหัวแล้ว
ข้าจะแบกขึ้นหลัง
ไปแถวสะพาน
แล้วกัน

ได้ยืมว่า
คืนนี้จะมี
การจุด
ดอกไม้ไฟ
จะไปก็ได้
นะคะ...

แต่ว่า...
นานๆ ที่
ควรเปลี่ยน
บรรยากาศ
บ้าง...

ถึงวันนี้
จะไปไม่ได้
แต่ปีหน้าปีถัดไป
ก็มีจุดดอกไม้ไฟ
อยู่ดี
ถึงตอนนั้น
ค่อยไปก็ได้

คงเพราะ
ต้องอยู่บนเตียง
อย่างสิ้นหวัง
แต่พออีกฝ่าย
ร้องไห้ ก็ทำเอา
รู้สึกอึดอัดขึ้นมา

คุยอยู่ดี ๆ
โคยาก็ร้องไห้
สะอึกสะอื้น
ขึ้นมาซะงั้น

เรื่องยุ่งยาก
เพียง
เรื่องเดียว
ในการดูแล
คือ

ตัวเดียวกับ
กับโคมะ
ของโคมะอินุ
(สิงโตหิน)
เทรอ
อย่างนี้เอง

อ้อ
อย่างนี้
นี่เอง

อักษรฮาคุ
ของฮาคุจิ

*ชื่อฮาคุจิ ฮาคุใช้อักษรที่แปลว่าสิงโตหิน, โสม จิใช้อักษรที่แปลว่ารักษา

เหมือน
สิงโตหิน
ที่ปกป้อง
อารามไง

แกมัน
เหมือนข้า
จริง ๆ
ชะด้วย

ต้องมีอะไร
บางอย่าง
ให้ปกป้อง

อาจารย์
ที่ไม่ใช่ชาмуไร
หรือไรทั้งนั้น
แต่กลับ
มีที่ดินผืนนี้
และโรงฝึก
ก็เพราะ

ฮ่า
ฮ่า
ฮ่า

จึงได้ยกที่ดิน
และโรงฝึกเก่า ๆ
ที่ไม่มีใคร
รับช่วงต่อ
ให้กับอาจารย์

ช่วยผู้เฒ่า
คนหนึ่งไว้
จาก
โจรภูเขา

ผู้เฒ่าคนนั้น
ประทับใจกับ
กระบวนท่า
ของโซริว

โรงฝึกดาบ
ที่อยู่ใกล้เคียง
มาหาเรื่อง
โรงฝึกโซริว
เสมอ

แต่สำหรับ
พวกที่อยากได้
ที่ดินกับ
โรงฝึกนั้น
เป็นของตัวเอง
ไม่รู้สึกยินดี

แต่ว่าการฝึก
ของที่นี่
และการดูแล
โคยูกิ

ได้ช่วย
เยี่ยวยา
จิตใจข้า

ดังนั้น
โรงฝึกโซริว
จึงไม่มี
ลูกศิษย์เพิ่ม

ใช้ชีวิต
ได้อย่าง
ปรกติสุข

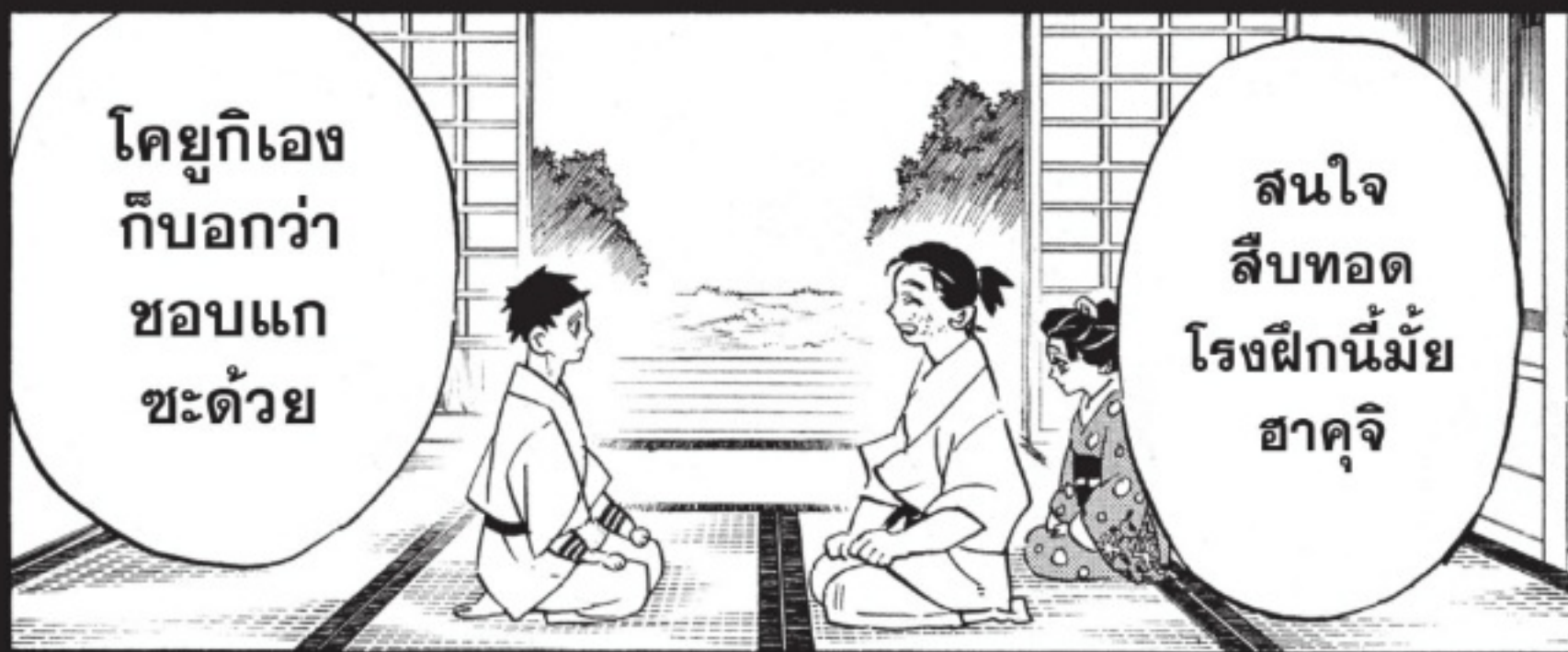
3 ปี
ผ่านไป
ข้าอายุ
18

ครับ

ฮาคุจิ
มานี่
หน่อย

โคยูกิ
อายุ 16
ไม่ค่อย
ล้มทมอน
นอนเสีย

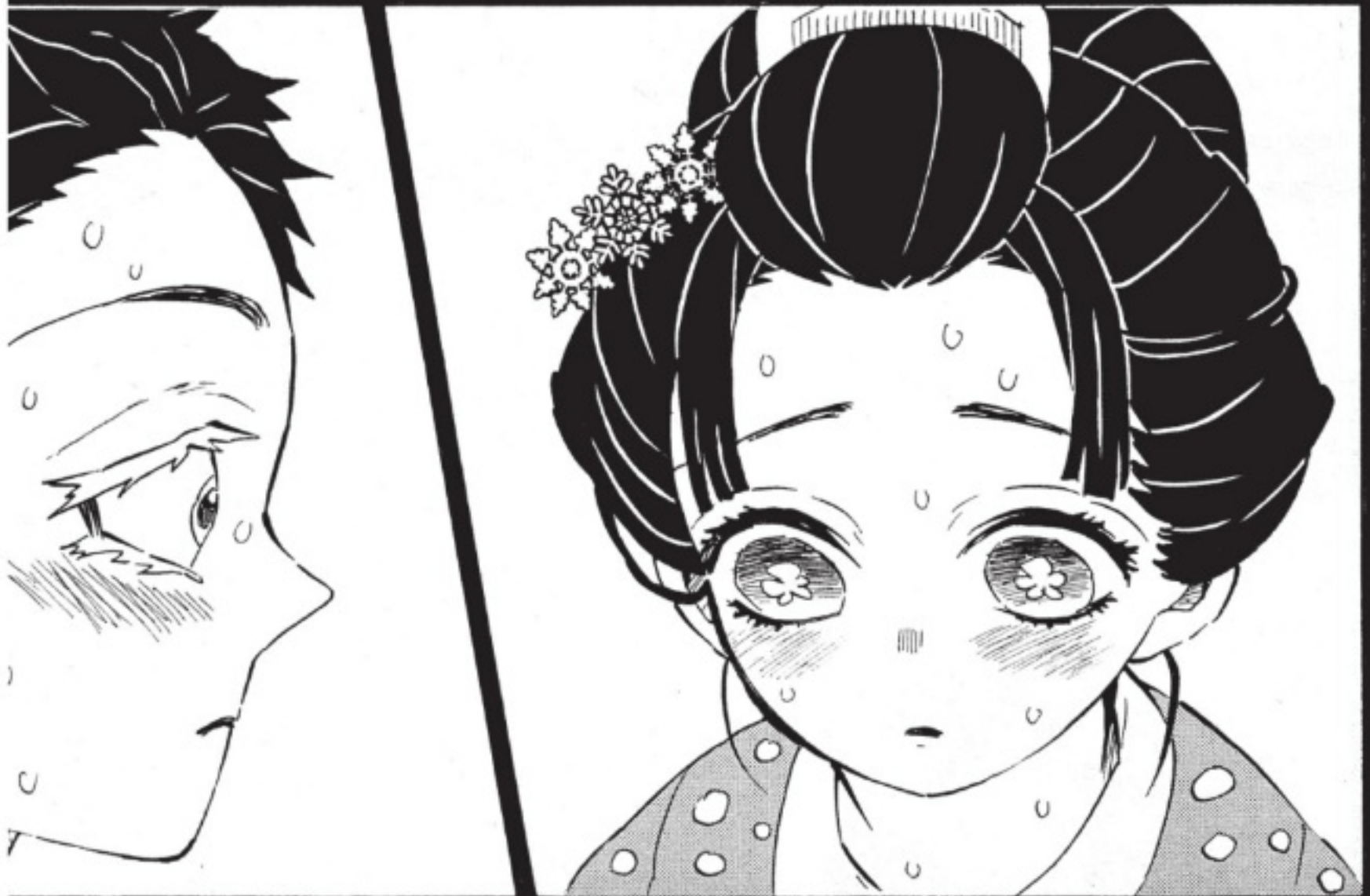

โคยูกิเอง
ก็บอกว่า
ชอบแก
ซะด้วย

สนใจ
สืบทอด
โรงฝึกนี้มั๊ย
ฮาคุจิ

นา
?

ยิ่งไปกว่านั้น
อนาคต
ที่จะมีใคร
มาขอแต่งงานนั้น
ยังเป็นไป
ไม่ได้ใหญ่

ไม่เคยคิด
ฝันหวาน
ถึงอนาคต

คนที่มี
รอยสัก
อาชญากร
อย่างตน

ในตอนนั้น
ข้าไม่คิด
ไม่ฝัน
เลยว่า

ชีวิตของ
คน 2 คน
ที่ข้าอยาก
อุทิศชีวิต
ปกป้อง

ความหวัง
อันเลื่อนลาง
ว่าข้าอาจจะ
เริ่มต้นใหม่ได้
มันพอองโต
จนไม่อาจ
สงบลงได้อีก

อย่างข้า
จะทำได้
เหมือน
ที่พ่อพูด

ใช้ชีวิต
อย่างตรงไป
ตรงมา
ได้รึเปล่า
?

จะต้องตาย
เพราะโดน
วางยาพิษ

ไปเคารพ
หลุมศพ
พ่อ

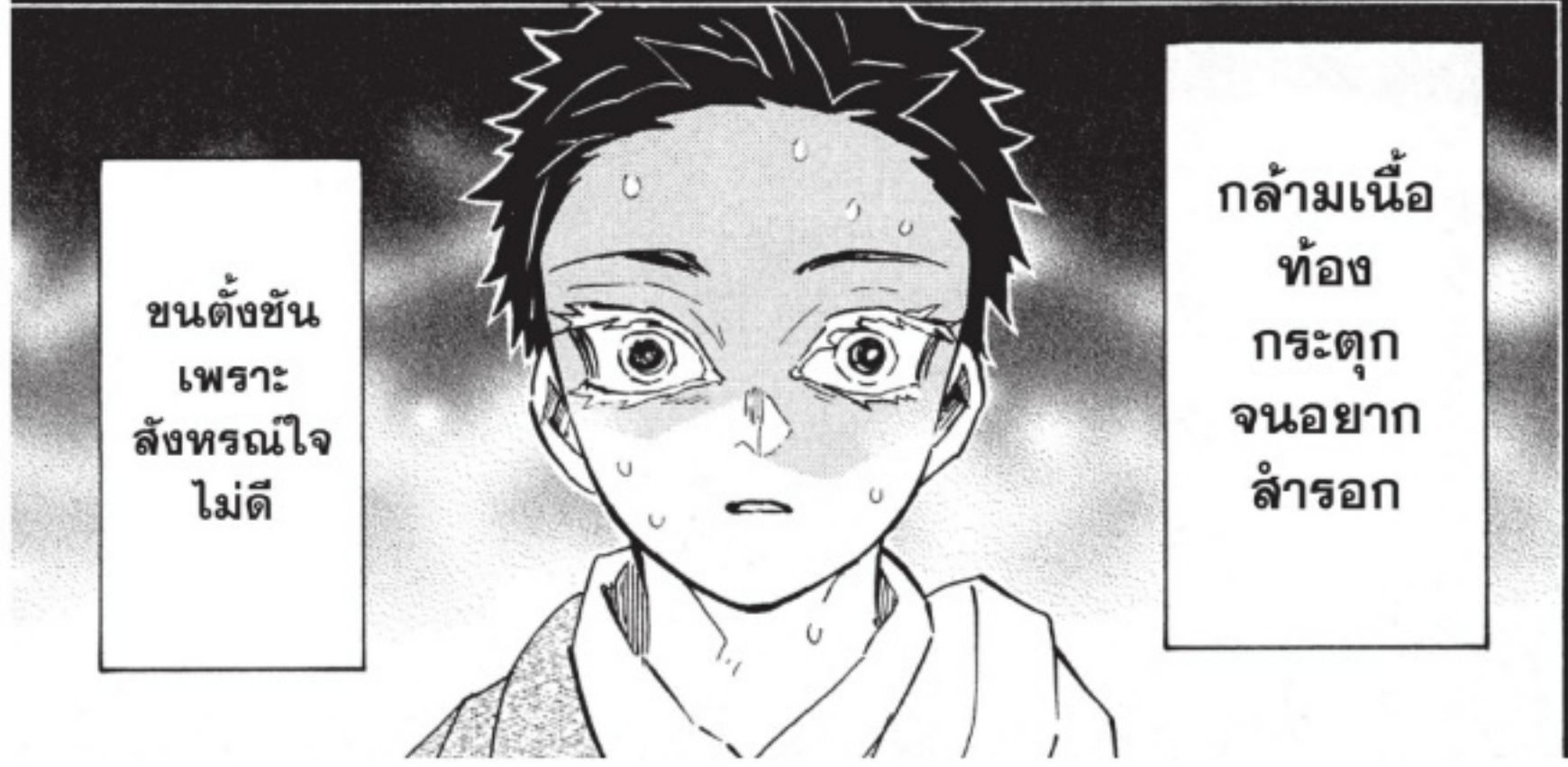
เพราะ
อยากบอก
อยากขอให้
อวยพร

ก่อนที่
จะได้ยิน
ข่าวร้าย

ตอนที่
กลับโรงฝึก
ก่อน
พระอาทิตย์
ตก

ขนตั้งชัน
เพราะ
สังหรณ์ใจ
ไม่ดี

กล้ามเนื้อ
ท้อง
กระตุก
จนอยาก
สำรอก

เพราะสู้กับแก
และคุณเคโซ
ตรงๆ
แล้วเอาชนะ
ไม่ได้

มี
ใครบางคน
เอาฮาพิช
ใส่ลงไป
ในบ่อน้ำ...
!!

ไอ้พวกนั้น
เลยทำ
แบบนี้

โคดยุทิจัง
เอง
ก็โดนฆ่า
!!

โหด
เหี้ยม...
เกินไปแล้ว
!!

ข้าไม่เคย
ได้อยู่
เคียงข้าง
เลย

ตอนที่
คนสำคัญ
ต้องตก
อยู่ใน
อันตราย

เป็นข้า
จะดีเทร่อ
?

สัญญา
ไว้แล้ว

ทั้งๆ
ที่

คุณว่า
จะไปดู
ดอกไม้ไฟ

ตอนเด็ก ๆ
ที่พวกเรา

ยังจำ
ได้มั๊ย
คะ

ที่บอกว่า
ถึงปีนี้
จะไปดู
ดอกไม้ไฟ
ไม่ได้

ไว้ปีหน้า
:
ปีถัดไป
ค่อยไปดู
ก็ได้

คือ

เอ๊ะ?
?

เอ่อ
:

แต่
สำหรับฉัน
รู้สึกดีใจ
มากเลยคะ

สำหรับ
คุณฮาคุจิแล้ว
เป็นแค่
เรื่องเล็กน้อย

ฉัน
นึกภาพ
ไม่ออก
เลยคะ

ฉัน
ไม่มั่นใจ
ว่าตัวเอง
จะมีชีวิตอยู่
ได้ถึงปีหน้า
ปีถัดไป
รีเปล่า

เพราะฉัน
อ่อนแอ
มาก

ฉันรู้ว่า
พ่อเอง
ก็เพื่อใจ
ยอมแพ้
ไปแล้ว

คงเพราะ
ไม่อยาก
เห็นฉัน
ตาย

แม่เอง
ก็เช่นกัน...
ดังนั้นแม่
จึงฆ่าตัวตาย

เป็นเรื่อง
ปรกติธรรมดา
ฉันดีใจ
มากเลยคะ

แถมยังพูด
ราวกับ
เรื่องปีหน้า
ปีถัดไป

แต่ว่า
คุณฮาคุจิ
กลับเห็น
อนาคต
ฉัน

ใช้ชีวิต
 ร่วมกันเป็น
 สามีภรรยา
 กับฉัน
 ได้มั๊ยคะ
 ?

ฉันอยาก
 ให้เป็น
 คุณสามี

และ
 ปกป้องเจ้า
 ตลอดชีวิต

ได้สิ

ข้าจะ
 แข็งแกร่ง
 กว่าใคร

ก็แค่ลมปาก
 ทำอะไร
 ไม่สำเร็จ
 ซักอย่าง

สุด
 ท้าย

รายละเอียดของ
โศกนาฏกรรมนี้
มีบันทึก
หลงเหลือที่
กรมปกครอง

สังหาร
คนของ
โรงฝึกดาบ
ทั้งหมด
67 คน

หลังจาก
ที่พ่อลูก
โรงฝึกไซริว
ถูกวางยาพิษ

ศิษย์คนหนึ่ง
ที่เหลืรอด
บุกไปที่
โรงฝึกดาบ
ที่อยู่ใกล้เคียง

ด้วย
มือ
เปล่า

ทำลาย
เครื่อง
ใน

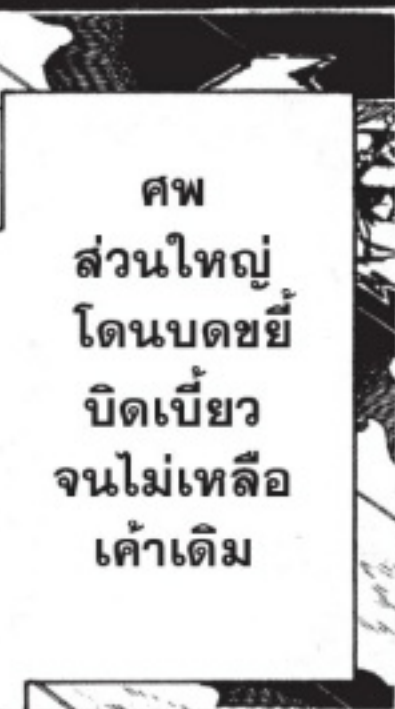
ทำลาย
ส่วน
หัว

ชากรรไกร
สมอง ลูกตา มือ
เท้า เครื่องใน
กระจัดกระจาย
ลอยติดกำแพง
รวมถึงเพดาน
ราวกับภาพนรก

ส่วนหนึ่ง
ของ
ร่างกาย
เสียหาย
มาก

ศพ
ส่วนใหญ่
โดนบดขยี้
บิตเปี้ยว
จนไม่เหลือ
เค้าเดิม

บันทึกนี้
จึงถูกกล่าวหา
ว่าเป็น
เรื่องต่ำกว่า
30 ปีและ
โดนกำจัดทิ้ง

เนื่องจาก
รายละเอียด
ดูเหลือเชื่อ

หญิงที่
เอาชีวิต
รอดมาได้
คลุมคลั่ง

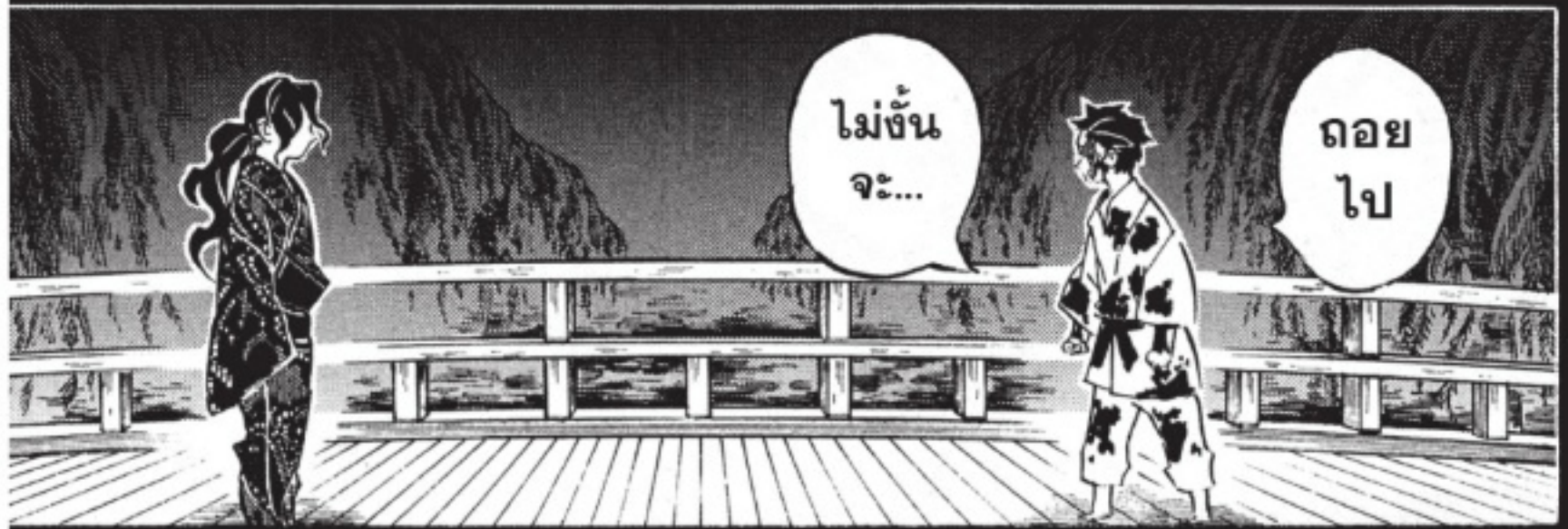
ในที่ที่ข้า
จำไม่ยกได้
ว่าเคย
ปล่อยขอสูรเอาไว้
เลยถ่อมมาดู
ให้เห็นกับตา

มีข่าว
ว่านาง
ว่าอสูร
ออก
อาละวาด

ช่าง
ไร้สาระ
จริง

ก็แค่
มนุษย์
เท่านั้น

ทั้งที่
ไม่อยาก
ใช้ชีวิตอยู่
ในโลก
ที่ไร้ซึ่ง
ครอบครัว

สิ่งที่
อยากปกป้อง
ไม่เหลือ
ซักอย่าง
แล้วแท้ ๆ

กลายเป็นอสูร
สูญเสีย
ความทรงจำ
แต่ข้ายังคง
ปรารถนาใน
ความแข็งแกร่ง

ข้าได้แต่
ฆ่าผู้คน
อย่างไร
ความหมาย
หลายร้อยปี

ช่างน่า
สมเพช

บ้า
บอ

และ
ไร้สาระ
สิ้นดี

เรื่องราวเก็บตก
จากที่คิดไว้

กระบวนการทำของอาดาสะทังนมด
มีพื้นฐานมาจากความทรงจำของเขา
ชื่อท่า → มีที่มาจากดอกไม้ไฟ
ลวดลายของชายขลุ่ยเรกข์ → เครื่องประดับผมของโคชูกิ
การตั้งท่า ท่าที่ใช้ → โซริว

ถึงพ่อจะบอกให้โซริวท่อง่างตรงไปตรงมา
แต่ก็ถูกทำให้เป็นอสูร
อาจเพราะรู้สึกผิดต่อบาปมากมาย
ลายสักของอาชญากร
จึงได้ผสมปนเปกับลวดลายอสูร
แฝงข้างปกคลุมทั่วตัว

ตอนที่ 156

ขอบคุณ

ไม่สามารถ
ไปอยู่ที่เดียว
กับทั้ง 3 คน
ที่ตายไปได้

ผู้
อ่อน
แอ

เจ้า
มนุษย์

อ่อน
นุ่ม

เพราะ
บาง

ทำให้
นีกออก
จนได้

อดีต
พรรค
นั้น

ถูก
ทำลาย

ทำให้
หายไป

ไม่นาน
ก็ตาย

หมดสติ
ไป!!
ในระหว่าง
ต่อสู้
...!!

หนอย
บันคอ
ไปแล้ว
แท้ๆ
!!

หัว!!
กำลัง
สร้าง
หัวใหม่
!!

**บด
ขยี้**

**ท่า
สังหาร**

หมอนี่...!!
ยังเคลื่อนไหว
ได้อีกเธอ

**หยุด
นะ
!!**

จัดการ
อาคาร
ให้ได้
!!

จะให้
ตัดหัว
อีกทีครั้ง
ก็ได้!!

ขณะ
ต้องเอาชนะ
ร่วมกับ
คุณกิชู

อ้อ
!!

มือ...
ไม่มีแรง
กำเลย
!!

ดาบ
หลุดมือ
ไปแล้ว
!!

จง
เกิดใหม่ซะ
เจ้าหนุ่ม

คน
อ่อนแอ

ข้าเกลียด
คน
อ่อนแอ

คน
อ่อน
แอ

น่า
รังเกียจ

ใส่พิษ
ลงใน
บ่อน้ำ

ไม่
ประจันหน้า
อย่าง
ตรงไป
ตรงมา

ฆ่าคนด้วย
“กำปั้น
ที่ใช่
ปกป้อง”

ไม่
อดทน
อดกลั้น

คลัง
ขาดสติ
ได้ง่าย

ทำตาม
คำสั่งเสีย
ของพ่อ
ไม่ได้

ทำให้โซริว
ที่แสนล้ำคัญ
ของอาจารย์
ต้อง
เปื้อนเลือด

ใช่แล้ว
คนที่ฆ่า
อยากฆ่า
คือ

แค่ต๋อย
คงหยุดมัน
ไม่ได้
!!

ดาบ
หลุดมือ
ไปแล้ว

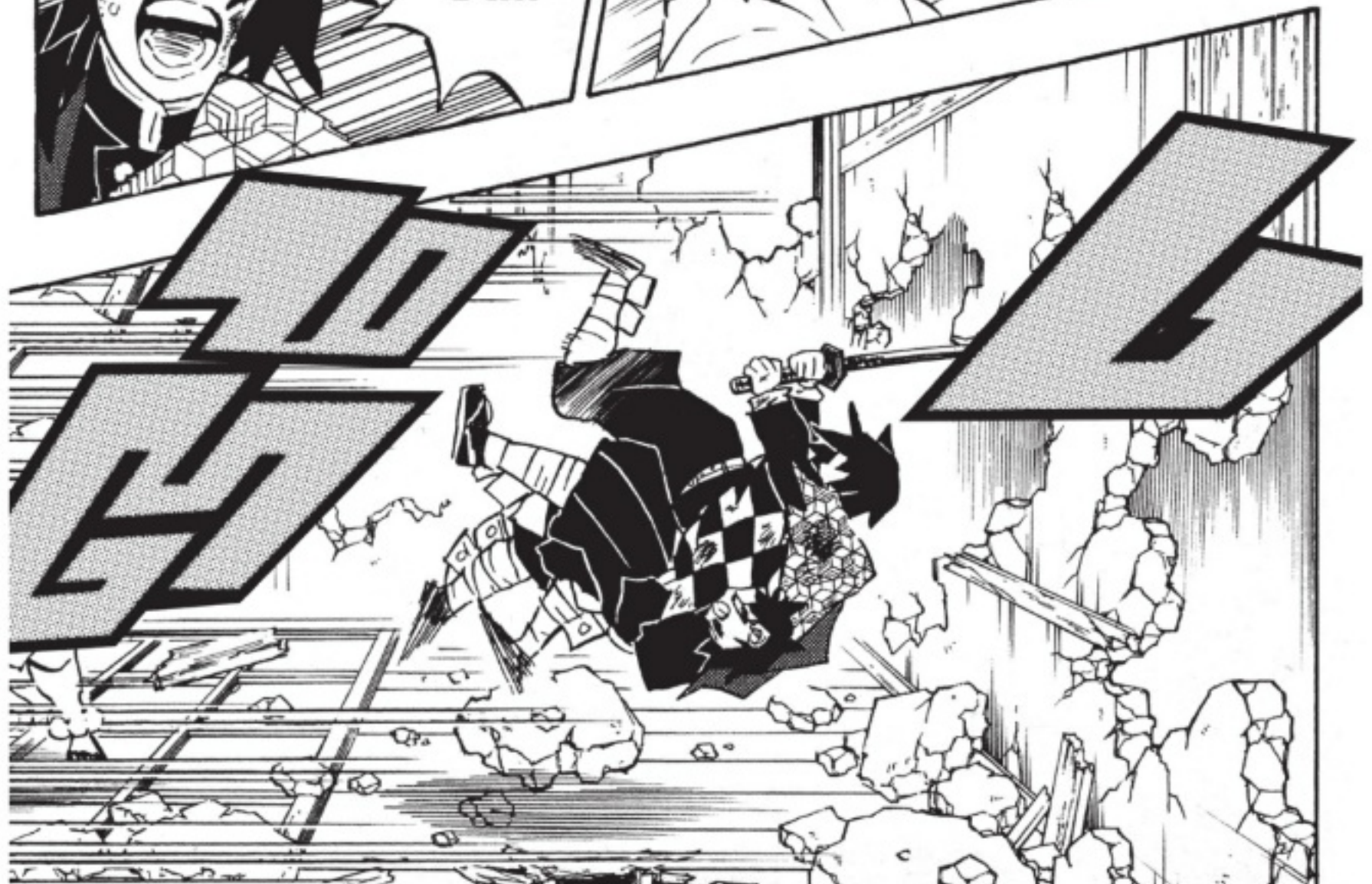
แย้แล้ว
แย้แล้ว
แย้แล้ว
!!

ต้องพา
คุณกิชู
ออกไป
นอกเขต
โจมตี...
!!

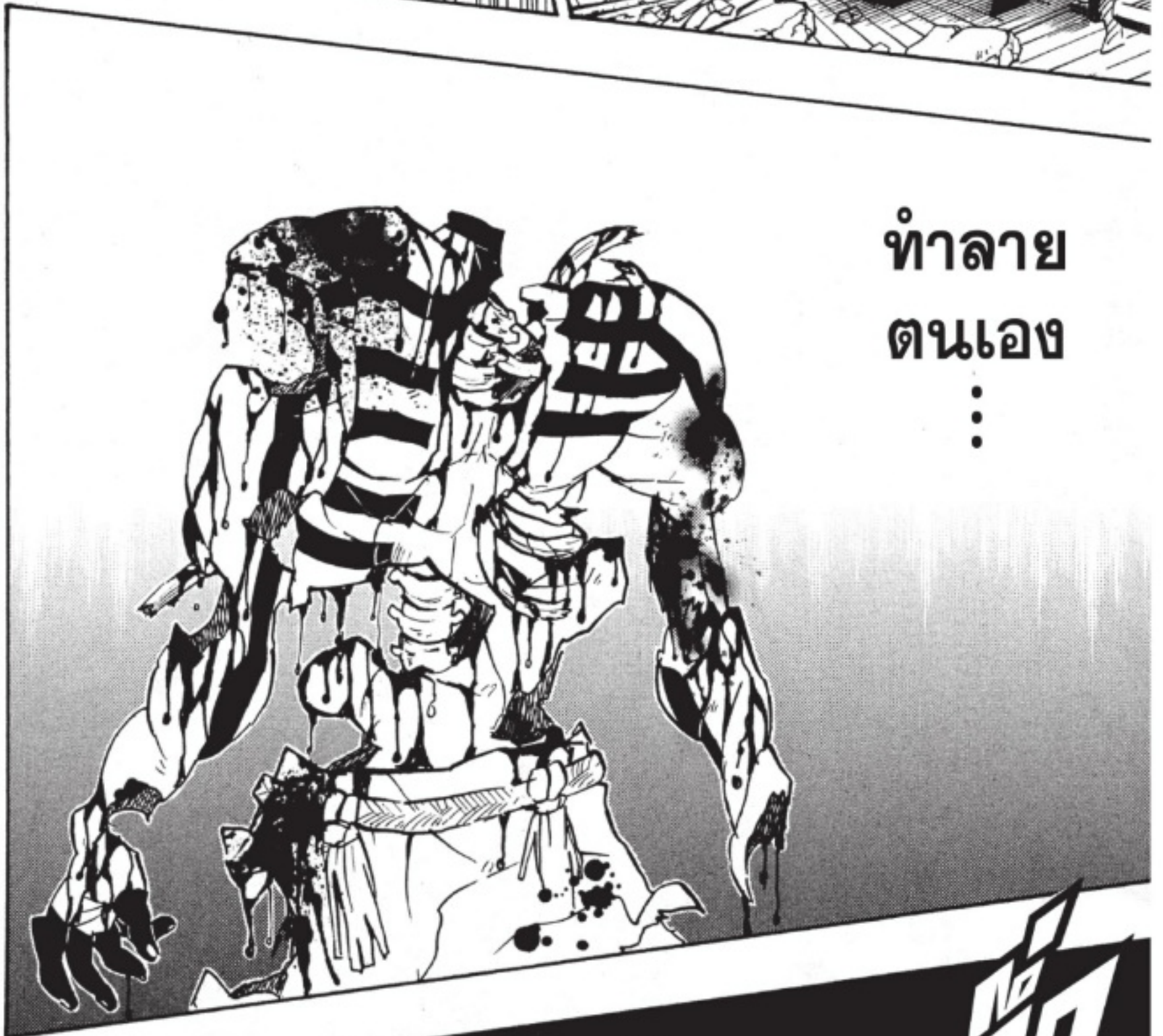
อากาศ
กำลังจะใช้
ทำสังหาร
ที่เคยใช้กับ
คุณเรนเงคุ
!!

อย่าสนใจ
ข้า...

ทำลาย
ตนเอง
...

ทำไมถึงขี้ม?

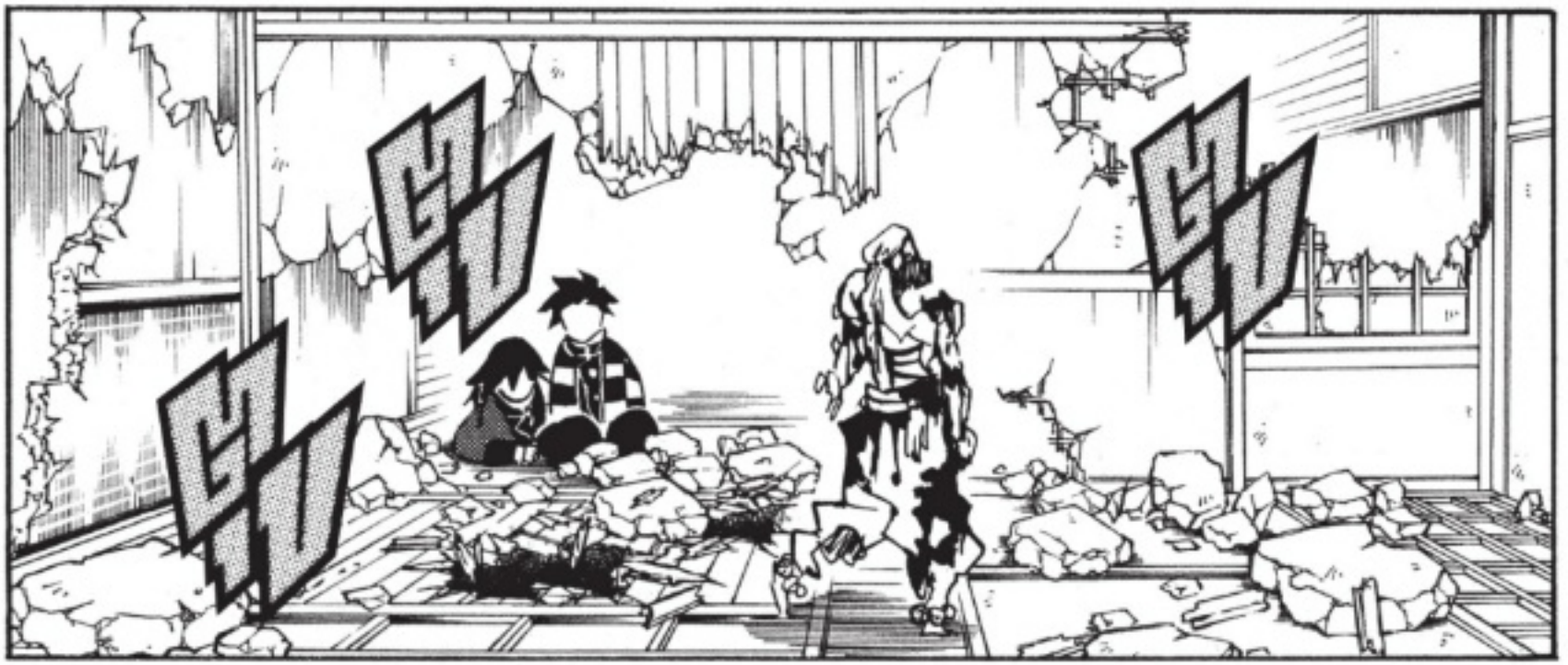
ชั่วขณะหนึ่ง

ได้กลิ่นความรู้สึก
ขอบคุณ
จากอากาศ

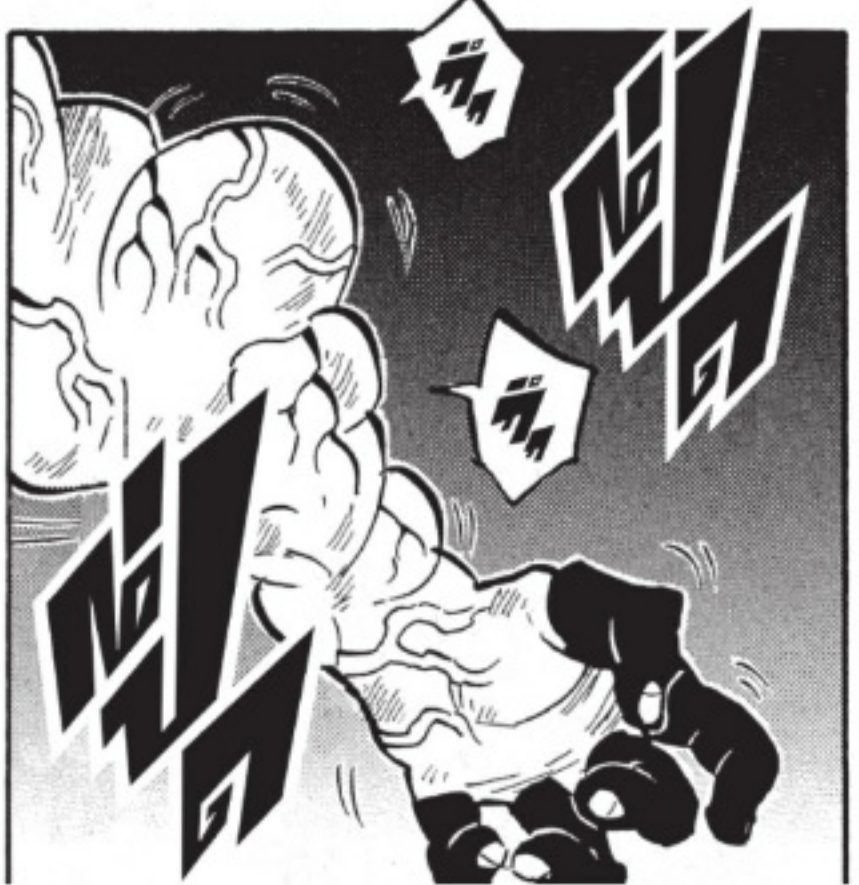
ทำไมถึงโจมตีใส่ตัวเอง?

ทำไม...

พอที่

หยุดอย่า
ฟันตัว
อีก

ชั่ววินาทีนั้น
ข้าพ่ายแพ้
โดยสมบูรณ์

ตัดสิน
แพ้ชนะ
แล้ว

ข้าเป็น
ฝ่ายแพ้

บุกเข้าหา
ก่อนศัตรู
จะโจมตี

อำนาจ
เคลื่อนไหว
ของศัตรูขาด
คิดวิเคราะห์
ได้ทันท่วงที

ที่ส่งา
ผ่าเฉย
และ
ยอดเยี่ยม

เป็น
กระบวน
ท่า

ฮะ...
หยุด
เดิน
แล้ว
:

ที่ไหน
เทร่อ

จะ
ไป

จบสิ้น
แล้ว

อย่าง
ใส
สะอาด

อยาก
ไปสู่
นรกภูมิ

ต่อให้ตาย
ก็ไม่ทอดทิ้ง
หรอกน่า

ต่อให้แก
เป็นยังไง
ก็ตาม

ลูกชาย
ก็คือลูกชาย
ลูกศิษย์ก็คือ
ลูกศิษย์

สวรรค์
ไม่ได้
ก็ตาม

∴
ถึงจะ
พาไป

อาจารย์
∴

อยาก
แข็งแกร่ง
ขึ้น
ไม่ใช่หรืง
?

แก
จะจบสิ้น
แบบนี้
หรอ
?

ใช่แล้ว
ข้าอยาก
แข็งแกร่ง

อยาก
แข็ง
แกร่ง

อาคาสะ

ข้ายัง
แข็งแกร่ง
กว่านี้ได้

ต้อง
รักษา
สัตยา

แพ้นะ?
ไม่เกี่ยว
ซักหน่อย
ข้าจะฆ่าให้หมด

โดน
บันคอป
แล้วยังง
?

พอ
ได้แล้ว
ล่ะคะ

คุณ
ฮาคูจิ
ขอบคุณ
ค่ะ

ฮาคาสะ
!!

พอ
เถอะ

พอ
ได้
แล้ว

ขอโทษ
ที่ปกป้อง
ไม่ได้

ขอโทษ
ที่ไม่ได้
อยู่เคียงข้าง
ในเวลา
สำคัญ

ขอ
โทษ

ขอ
โทษ

ได้โปรด
ยกโทษให้ข้า
ยกโทษให้ข้า
ด้วย

ยกโทษ
ให้ด้วย...
!!

รักษา
สัญญา
ไม่ได้
ซกอย่าง...
!!

ยินดี
ต้อนรับ
กลับ
นะคะ

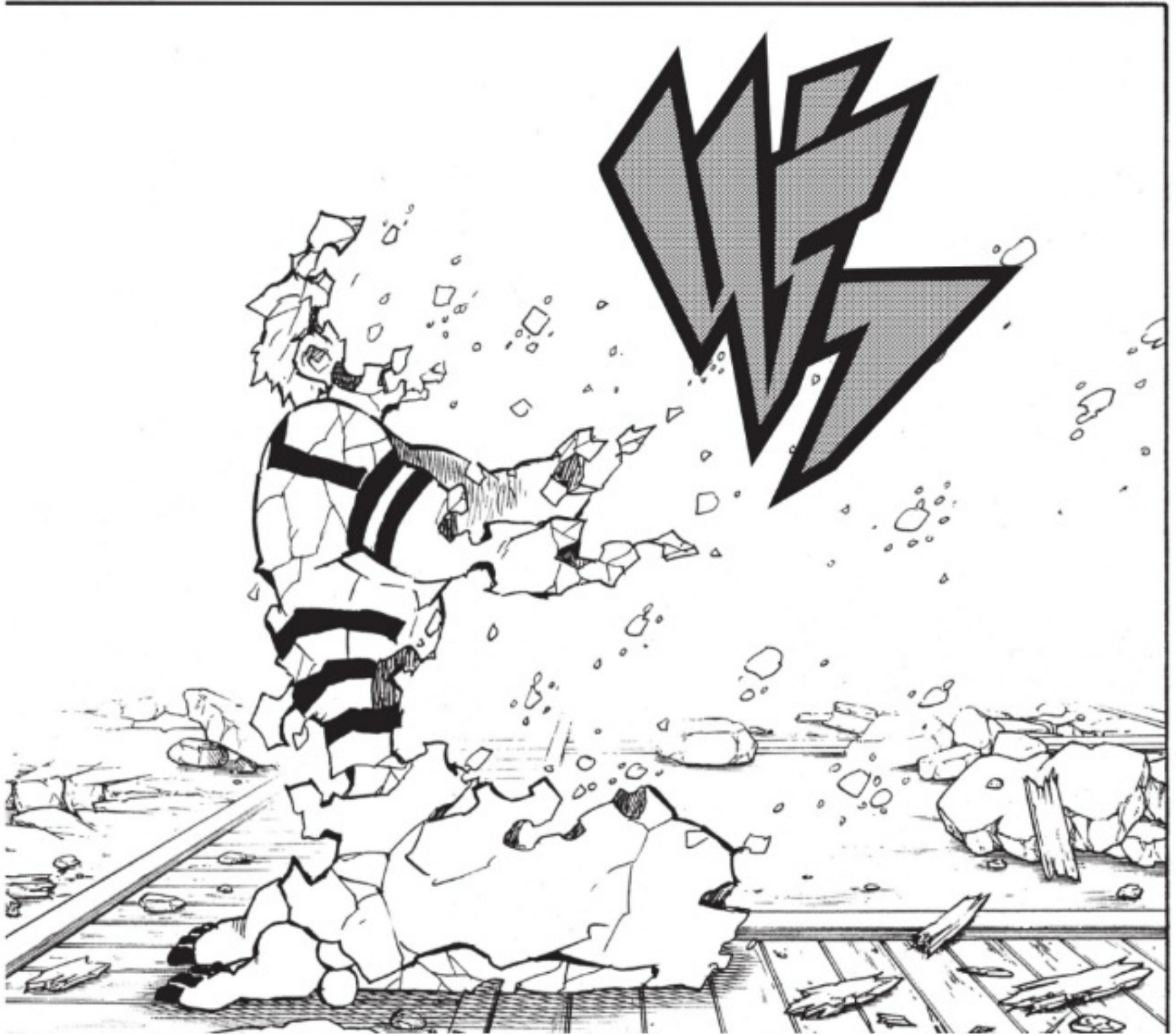
คุณ
...

ดีจัง
ที่นึกเรื่อง
ของพวกเรา
ออก

ดีจัง
ที่กลับไปเป็น
คุณฮาคุจิ
คนเดิม
...

เรื่องราวเก็บตกจากที่คิดได้

โรงฝึกต่างๆ มีลูกชายผู้สืบทอดอายุรุ่นราวคราวเดียวกับโคชูจิ เขาชอบโคชูจิมาก แต่เขามีนิสัยชอบใช้ความรุนแรงแถมยังหยิ่งโง่ จึงไม่ได้คำนึงถึงโคชูจิที่ร่างกายอ่อนแอเลย เขาถึงขั้นพาโคชูจิที่อาการง้ำแง่ออกมาข้างนอก เมื่อได้เห็นโคชูจิเกิดอาการนอน จึงกลัวขึ้นมา เขาปล่อยโคชูจิที่กำลังทรมาณไว้แล้วหนีหายไป ถ้าฮาคุจิไม่มาพบโคชูจิเข้า ตอนนั้นโคชูจิคบตายเป็นแล้ว

เรื่องนี้ทำให้เคโซโกรธมาก โรงฝึกโชริวและโรงฝึกต่างๆ จึงจัดการแข่งขัน เคโซรอแข่งเป็นรายต่อไป แต่ฮาคุจิที่ตอนนั้นอายุ 16 จัดการอีกฝ่ายไปได้ถึง 9 คน ตัวยกตัวคนเดียว จึงให้สัญญาว่าจากนี้จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับโรงฝึกโชริวและโคชูจิอีก ลูกชายผู้สืบทอดโกรธจนอาละวาด ใช้ดาบจริงแทนที่จะเป็นดาบไม้ฟันฮาคุจิ ฮาคุจิใช้กำปั้นตบไปที่ด้านข้างของดาบที่ฟันลงมา จนหนักเป็น 2 ก่อน

กระบวนท่านี้กลายมาเป็นท่า “ผ่ากระดิ่ง” ที่ฮาคุจิถนัดที่สุด

มีต่อที่
หน้าแถมต่อไปคะ
ยาวซะจนคนแต่งยังตกใจเลย

ขอโทษนะคะ

กลับ
มาแล้ว

กลับ
มาแล้ว
พ่อ

คุณ
โคยูกิ

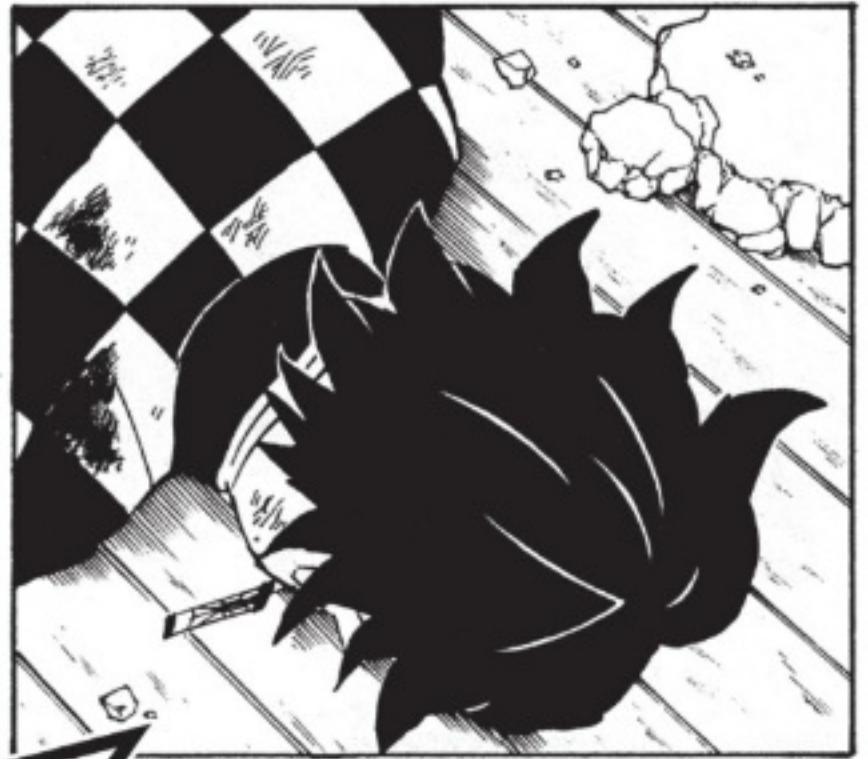
อา-
จารย์

泰
流

กลับ
มาแล้ว

หาย
ไปแล้ว
...

ของ
อากาศะ
...

เค้า
อาย
...

ละทิ้ง
ด้วย
ตนเอง
งั้นรี...

ทั้ง
เส้นทาง
ที่เปิด...
สู่จุดที่สูง
ขึ้นไป...

เจ้าคน
อ่อน
แอ

อากาศะ
...

พ่ายแพ้
แล้ว
หรือ
...

ไม่ได้
บอกว่า...
จะเอาชนะ
ข้า
หรือกรี้...

อ้าว
?

ท่าน
อากาศ:
หรือว่า
จะตายซะแล้ว
?

เหมือน
ท่านอากาศ
จะกลายเป็น
สิ่งมีชีวิตอื่น
:

เค้าอายุ
แปลกไป
ชั่วขณะหนึ่ง
คิดไปเอง
เทร่อ

อ้าว

ใช่แล้ว
ใช่แล้ว
ถามชื่อเธอ
อยู่นี่เนอะ

อืม
ถึงไหน
แล้วนะ
?

ชะ
ชะ
ชะ

ถ้า
ตายไปแล้ว
ก็ไม่รู้แล้ว
นะสิ

ฉันชื่อ...
ซึยูริ
คานาเอะ

เป็น
น้องสาว
ของ
โคโจ
คานาเอะ

และ
โคโจ
ชิโนบุ
:

พูดถึง
เด็กสาว...
ใช่ ๆ

ช่วยไม่ได้
ที่ท่านอากาศะ
จะแพ้
หรอกเนอะ

แต่เนื้อเด็กสาว
ส่วนใหญ่
อร่อยอยู่แล้ว
จะยังง
ก็ช่างเถอะ!

เอ๊ะ
จริง
เหรอ
?

??

สัมผัสจาก
คุณภาพเนื้อ
เหมือนจะ
ไม่เกี่ยวพัน
ทางสายเลือด
เลย

เพราะ
ท่านอาคาสะ
ไม่ยอมกิน
เนื้อผู้หญิง
อย่างเด็ดขาด
ไงล่ะ

กินผู้หญิง
เยอะๆ
จะได้
แข็งแกร้ง
ไวๆ

ข้าอุตส่าห์
กล่อมแล้วนะ!
ว่าในห้องของผู้หญิง
เต็มไปด้วย
สารอาหาร
ถึงได้ให้กำเนิด
ทารกได้

ให้สิทธิพิเศษ
ปล่อยให้
ท่านอาคาสะ
มีชีวิตต่อ

แถมสุดท้าย
ท่านผู้นั้นก็แก๊ง
เอาหูไปนา
เอาตาไปไร่ด้วย
ไม่ยุติธรรมเลย

แต่
ท่านอาคาสะ
ไม่ยอมกิน
ผู้หญิง
แถมยังไม่ฆ่า
ซะอีก!

ตาย
ซะแล้ว
...

แต่ว่า
...

น่าเศร้า
จริง

เป็นสหาย
ที่สนิทที่สุด
แท้ๆ
...

พอ
ได้แล้ว

ฮือ

ฮือ

เลิก
พล่าม
คำโกหก
ได้แล้ว

อะไร
นะ?

ไม่ได้
เศร้าอะไร
แม้แต่นิด
ใช่ไหม
?

มัน
เหลวไหล
ทั้งนั้น

ฉันรู้ดี
ว่าคำพูด
ที่ออกจาก
ปากคุณ

สีหน้า
ไม่ซีดลงซักนิด
แถมแถม
ก็ไม่แดงเพราะ
ความโกรธ

...

ทั้งที่เป็น
สหาย
ที่สนิทที่สุด
แท้ ๆ

สีหน้าคุณ
ไม่เปลี่ยน
แม้แต่
น้อย

แต่ก็ยัง
มีเลือดไหลเวียน
เหมือนมนุษย์
ดังนั้นสีหน้า
จึงมีการ
เปลี่ยนแปลง

อสูร
มีดวงตา
ขุ่นขึ้น
เลยไม่ต้อง
กะพริบตา

นั่นก็เพราะ
ข้าคืออสูร
ไงล่ะ

คุณคานาอะ
ที่ใกล้ตาย
พูดเช่นนั้น

คุณช่าง
น่าเวทนา

คุณ
ไม่รู้สัก
อะไรเลย
ใช่ไหม
?

ความรู้สึก
ทั่วไป
ที่มนุษย์
ที่เกิดมา
บนโลก
ล้วนรับรู้

ความเศร้า
หรือความโกรธ
ที่ทำเอา
สิ้นสะท้าน

ทั้ง
ความรู้สึก
ยินดีปรีดา

คุณ
ไม่เข้าใจ
เลยสินะ
?

เพื่อไม่ให้ใคร
ล่วงรู้ว่าหัวใจของตน
ไร้ความรู้สึก
ถึงได้แกล้ง
ทำเป็นสนุกสนาน
ทำเป็นโศกเศร้า

จึงโกหก
กลบ
เกลื่อน

แต่เพราะ
คุณฉลาด

น้ำบอ
ดีแท้
อย่างกับ
คนง่อย

นีนี

เสียใจ
สนุก ทุกข์
เศร้า

ล้วนว่างเปล่า
ไม่มีอะไรเลย
แท้ ๆ

ทั้งที่
ล้าหรับคุณแล้ว
ทั้งความรู้สึก
ดีใจ

เกิดมา
ทำไม
เทร่อ
?

คุณ

มากมาย
หลายคน

เคยคุย
กับ
เด็กสาว

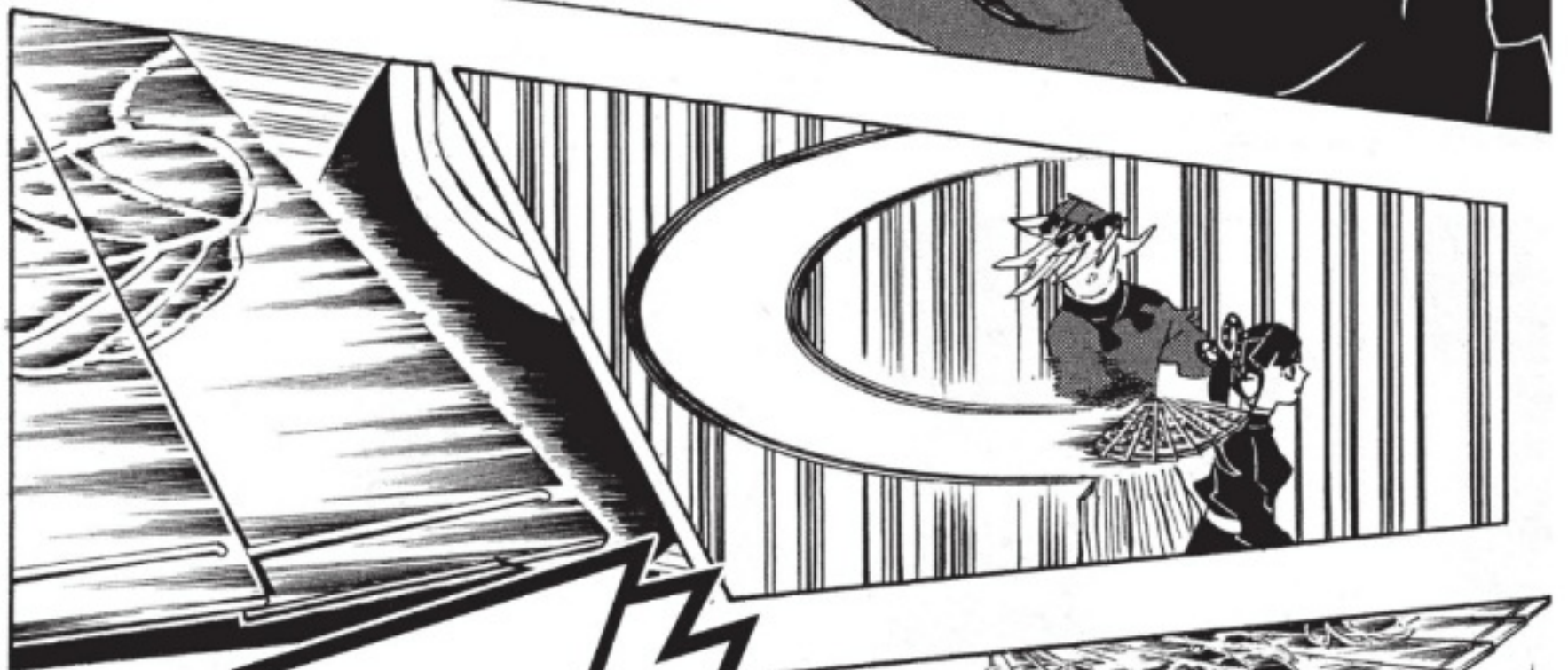
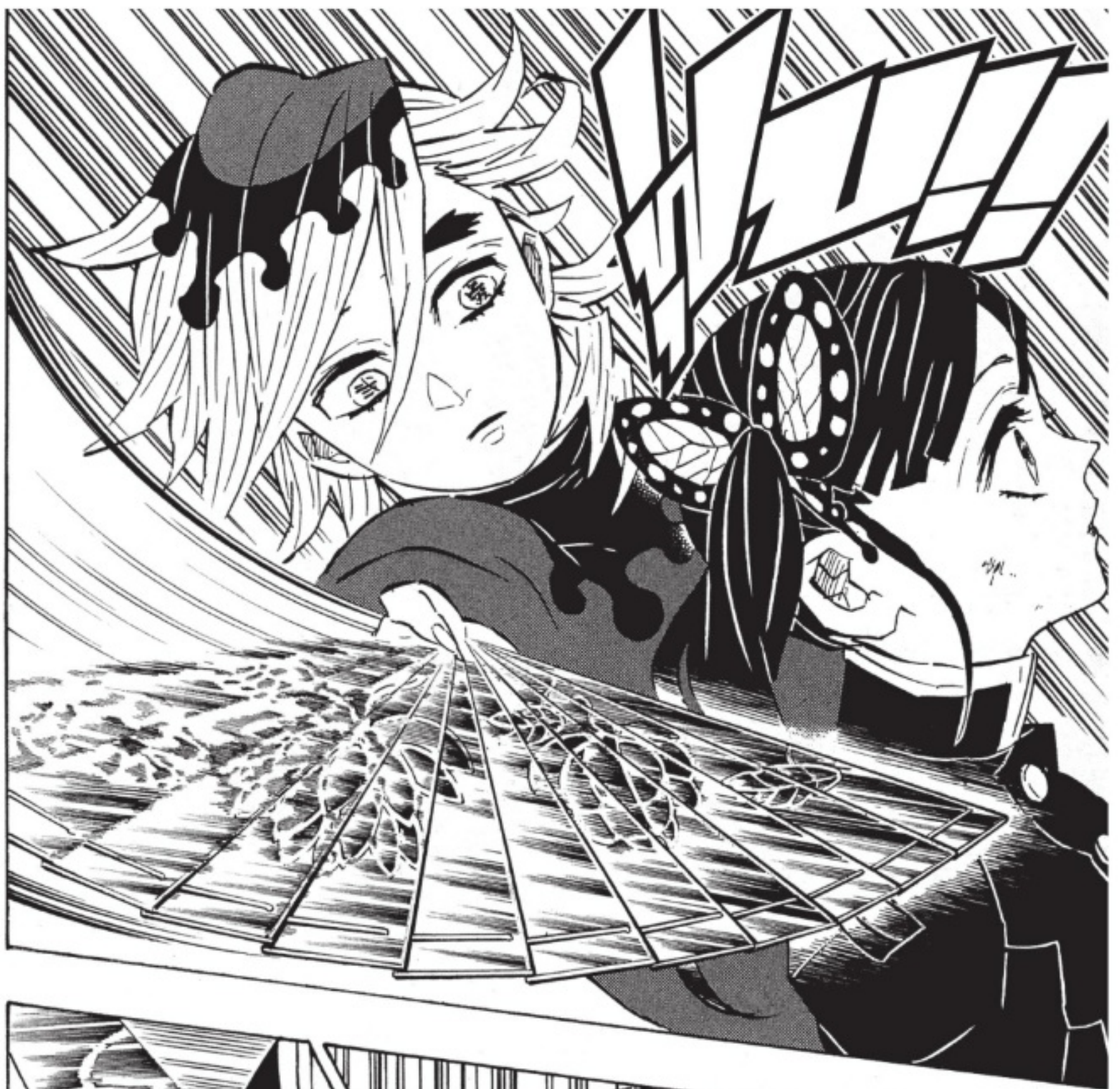
...
ที่
ผ่านมา

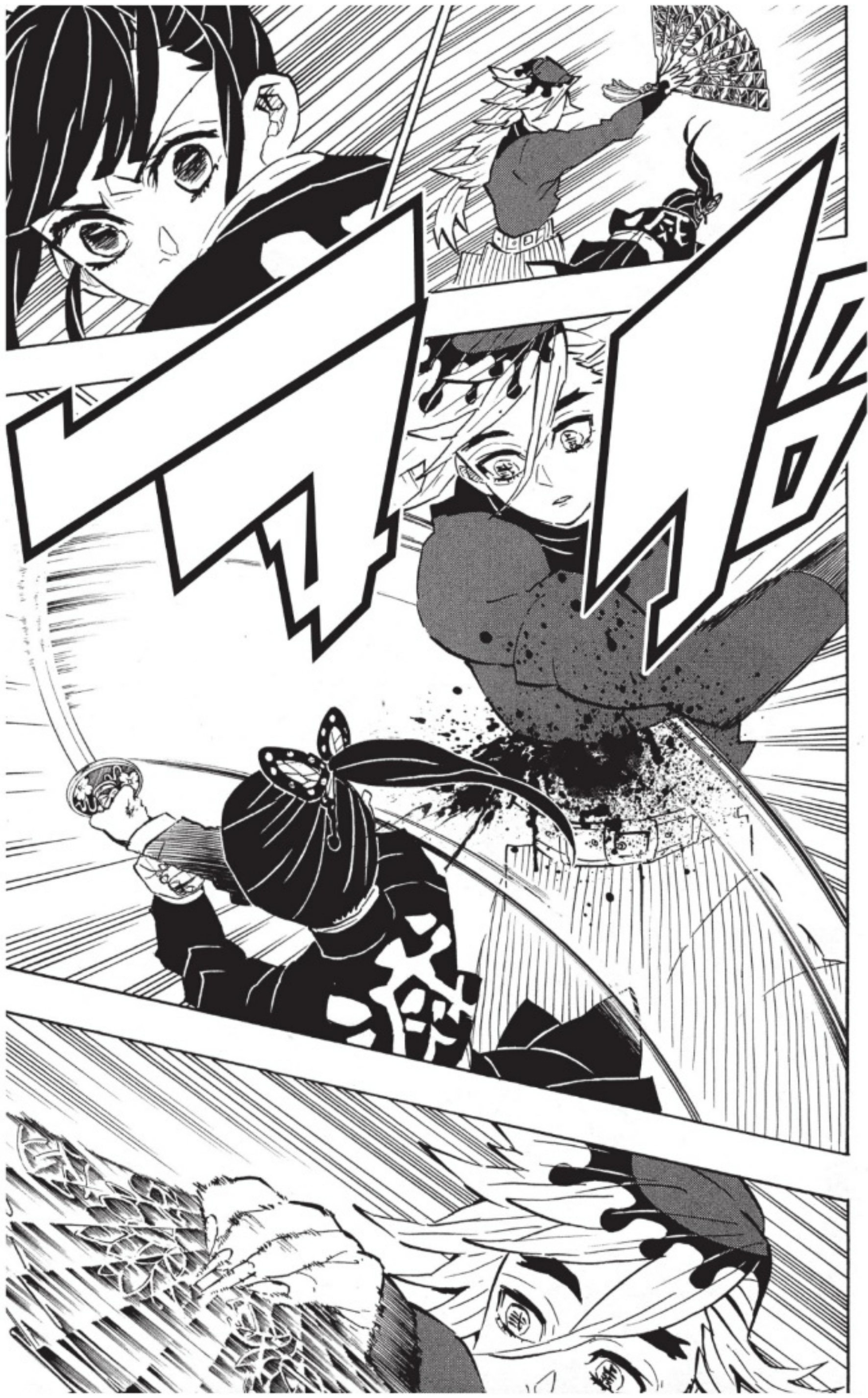

แต่
เด็กนิสัยไม่ดี
อย่างเธอ
ข้าเพิ่งเคยเจอ
ครั้งแรก

ทำไมถึง
พูดจาใจร้าย
แบบนี้ล่ะ
?

ผู้หญิง
คนนี้

ต่อให้
สัญญาณมือ
นั้นสื่อว่า
“ห้ามพูด”

แต่หลังจากนั้น
ก็ต้องเข้าต่อสู้
ทันที
การระวังไม่ได้
สุดเข้าไปได้
จึงถือว่ายากมาก

ไม่พูด
“ละออง
เยือกแข็ง”
ที่ออกมา
จากพัด

บาง
ที

อาจจะมึ
ความสามารถ
มากกว่า
เด็กเสาหลัก
ที่เพิ่ง
กินไปเมื่อที่
ก็ได้

ตอนต่อกับ
เรื่องราวเก็บตกจากที่คิดไว้

เนื่องจากความมอดมามของท่วงทำนองนั้น
ทำให้นั้เจ้าหอโรงฝึกข้างๆ ประทับใจ
ยอมรับในความท่วงแพ้วและขอโทษที่ลูกชาย
เสียมารยาท นลั้จากนั้นก็เลิกฐานะโรงฝึกโชริว
เนตุการณ์สงบมาได้หลายปี แต่นลั้จากที่
เจ้าหอโรงฝึกข้างๆ ตายลง ลูกชายผู้สืบทอดโรงฝึก
ได้ยื่นเรื่องการแต่งงานของฮาคุจิและโคชูกิ
แถมมีลูกศิษย์คองโนมิไฟ ว่าถึงจะสู้อ่างไรก็แพ้ว
จึงวางยาพิษในบ่อน้ำโรงฝึกโชริว คุณชายที่อาศัยอยู่
ด้านตรงข้ามเน้้นลูกศิษย์และลูกชายผู้สืบทอดโรงฝึก
เดินออกมาจากโรงฝึกโชริว
นลั้จากที่โดนพิษ เคโซอุมโคชูกิวิ่งไปที่บ้านนมอ
ทังๆ ที่ตัวเองก็อาศัยเป็นเลือด โคชูกิตายทันที
แต่เคโซต้องทุกข์ทรมาณอยู่หลายชั่วโมงกว่าจะตาย

เนื้อหาข้างต้นเป็นเรื่องราว
ที่ไม่ได้ใส่ในเรื่องไม้จันจะฆา

ในนมุดน
67 คนที่ตาย
ก็มีเขาอยู่ในนั้น

ลูกชาย
ผู้สืบทอด
โรงฝึกข้างๆ

ตอนที่ 158

นงนุช

หาก
ไม่ส่งแรง
ไปจนถึง
ปลายนิ้ว

ชนลุก
ไม่หยุด

คาดว่า
ร่างกาย
คงลั่น
บ้างแล้ว

ต้องขอบคุณ
ความโหด
รุนแรง
ที่ทำให้เรา
ยังยืนอยู่ได้

ร่างกาย
ร้อน
ราวกับ
โดน
แผดเผา

อสูรที่เคย
จัดการ
มาทั้งหมด

เทียบกับ
หมอนี่แล้ว
เป็นแค่
เด็กทารก

รู้สึกแย้
เกินทานทน
จนอยาก
ตะโกน
สุดเสียง

ในลำคอ
เดือด
พล่าน

ตั้งแต่เกิดมา
เพิ่งเคย
รู้สึกแบบนี้
เป็นครั้งแรก
ทำเอาเวียนหัว

ความรู้สึกนี้
กำกวม
ความโกรธ
นี่คือ
ความเกลียด

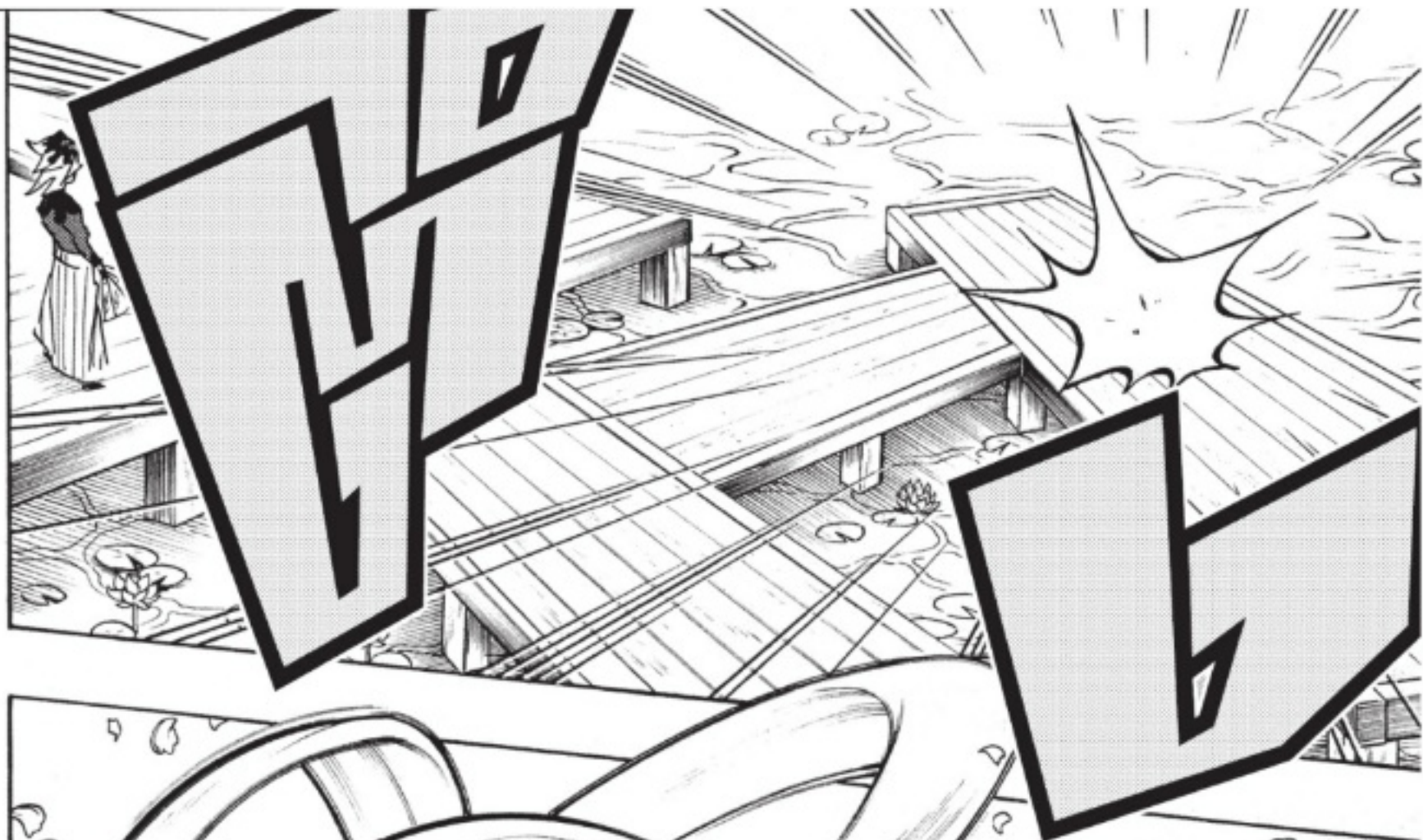

หากไม่ได้
อละวาด
ร่างกายคง
แตกเป็น
เสี่ยง

บังอาจฆ่า
ครอบครัว
ฉัน
!!

ซิง
ซัง

ช่าง
เดิน
ตอก
โบตีน

ปราณ
บุบผา
กระบวน
ที่
5

ดีจริง
สวยมากเลย
ซันซ่าเอาด้วย
!

โจมตี 7...8
ไมล์ 9 ครั้ง
ต่อเนื่อง
!

**มนต์
อสูร
โลหิต**

**เกล็ดหิมะ:
กองทัพบน
กิ่งไม้**

**นคร: บน
ที่ 3**

**บุษยามณี
ประจักษ์**

การโจมตี
ต่อเนื่องครั้งนี้
เธอปิดป้อง
ได้ทั้งหมด
อย่างฉิวเฉียด

อย่างนี้
นี่เอง
ตาลินะ

เด็กคนนี้
มีดา
ที่พิเศษ
ออกไป

เจ้าเล่ห์เสียจริง
นี่ไม่ใช่เรื่องที่
นักดาบธรรมดา
จะทำได้

อย่าง
ระแວดระວັง
หากขยับ
เพียงนิด
ก็จะคาดเดา
การเคลื่อนไหว
ต่อไปทันที

จ้องไหล
สายตา
ปลายนิ้ว
ข้อศอก
หัวเข่า
ของข้า

ก่อนอื่น
ต้อง
ทำลาย
ดวงตา

כוח: טורנאדו
6

פאָרעם נאָכט!!

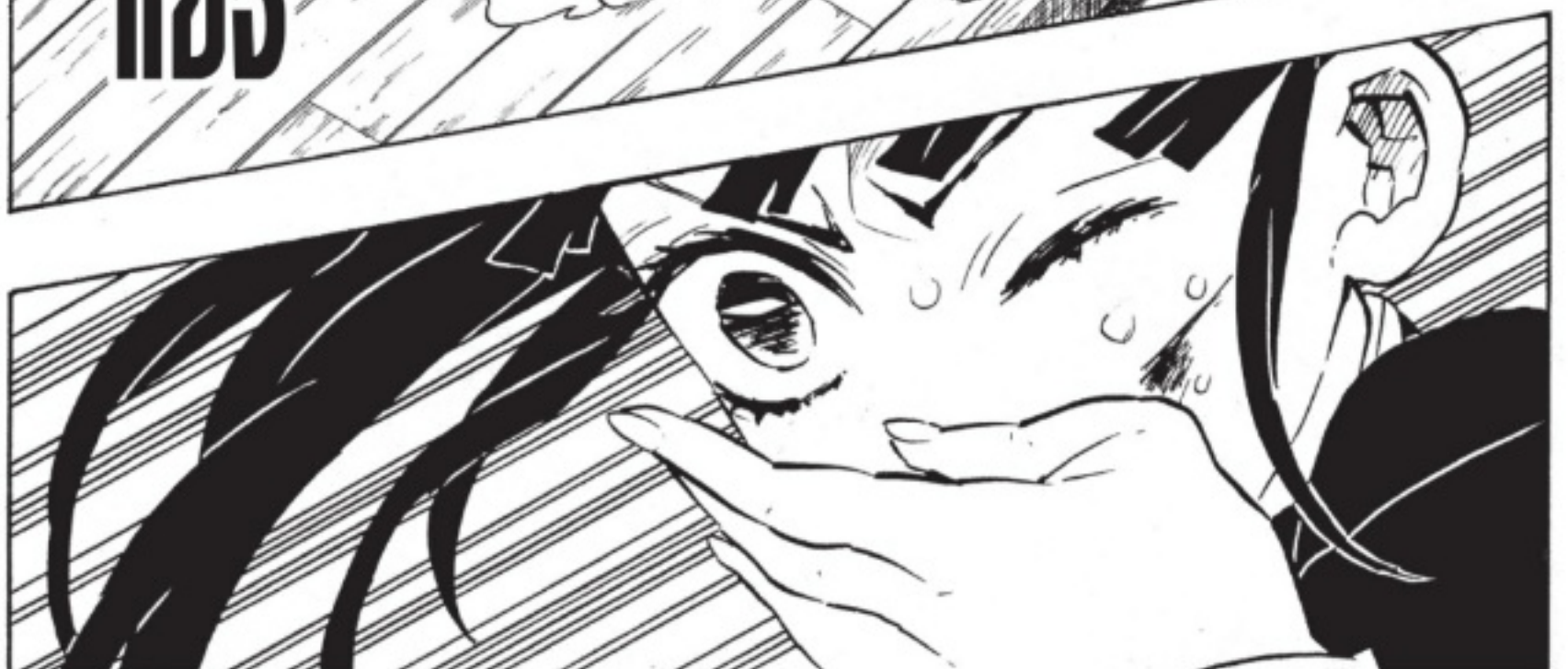
เหมือน
สปริง
เลย

เป็นร่างกาย
ที่ได้รับ
การเคียวกร้า
เป็นอย่างดี
!

มนต์
อสูร
โลหิต

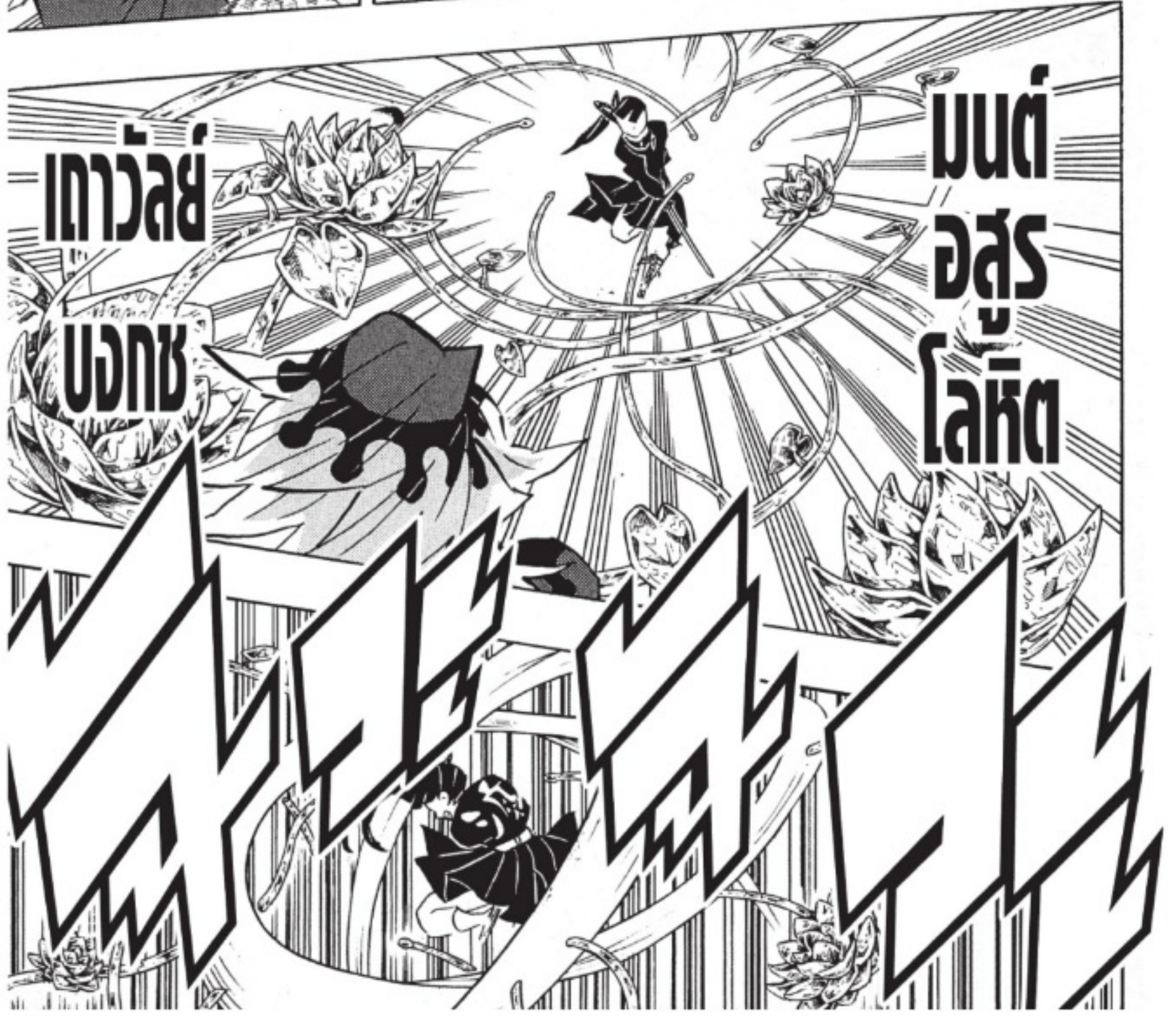
หมอก
เขี้ยว
แข็ง

อันตราย!!
หากเมื่อ
ไม่ได้หลบตา
ลูกตากวี่ยน
จนแข็งไปแล้ว

เดี๋ยวสิ
เดี๋ยว

เดาวัลย์
บงกช

มนต์
อสูร
โลหิต

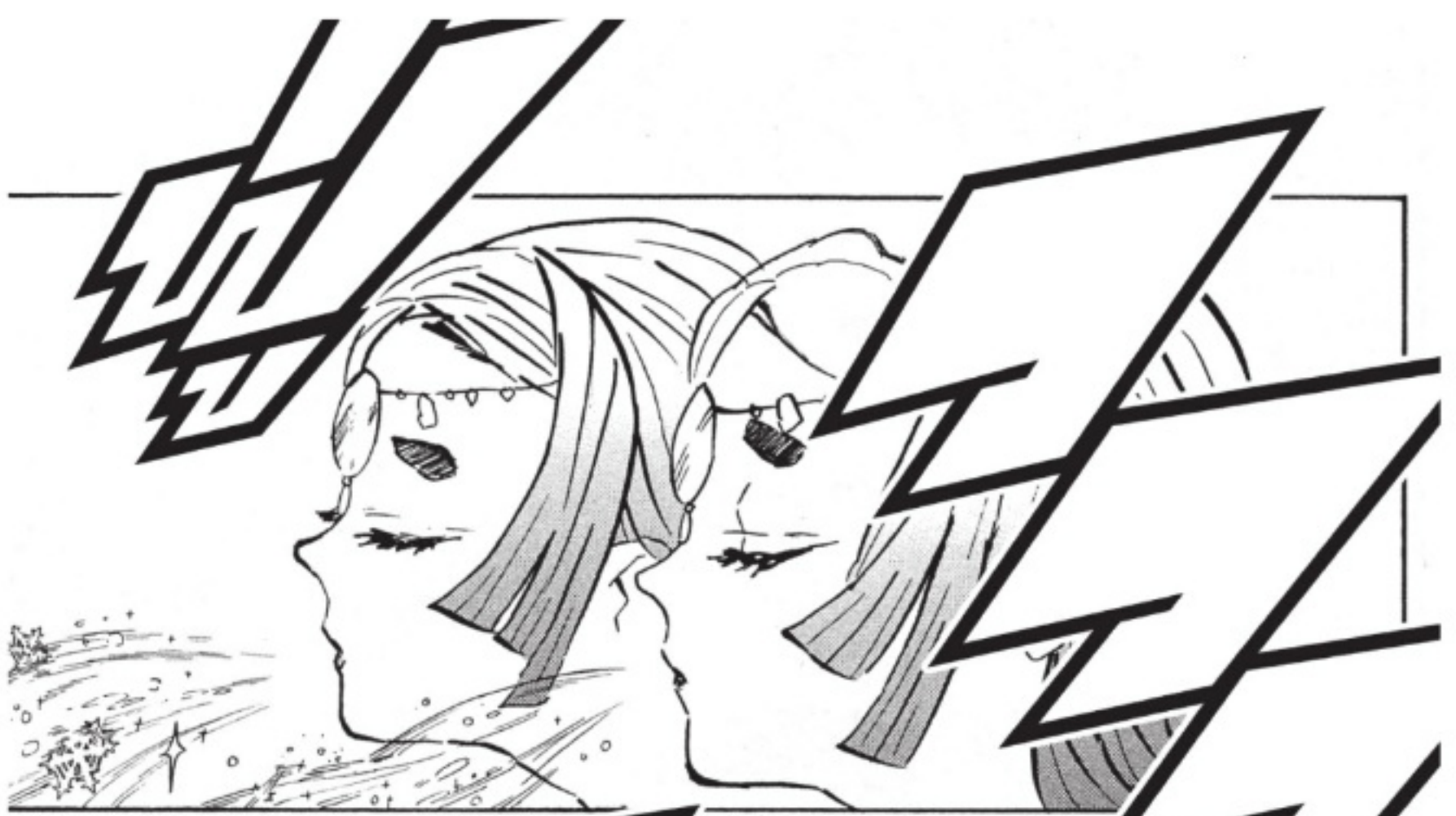

จะต่อ
ล่ะนะ

ซบซบ

เจ้าหญิง
แห่ง
ความ
สง่างาม
ที่
เหนือ

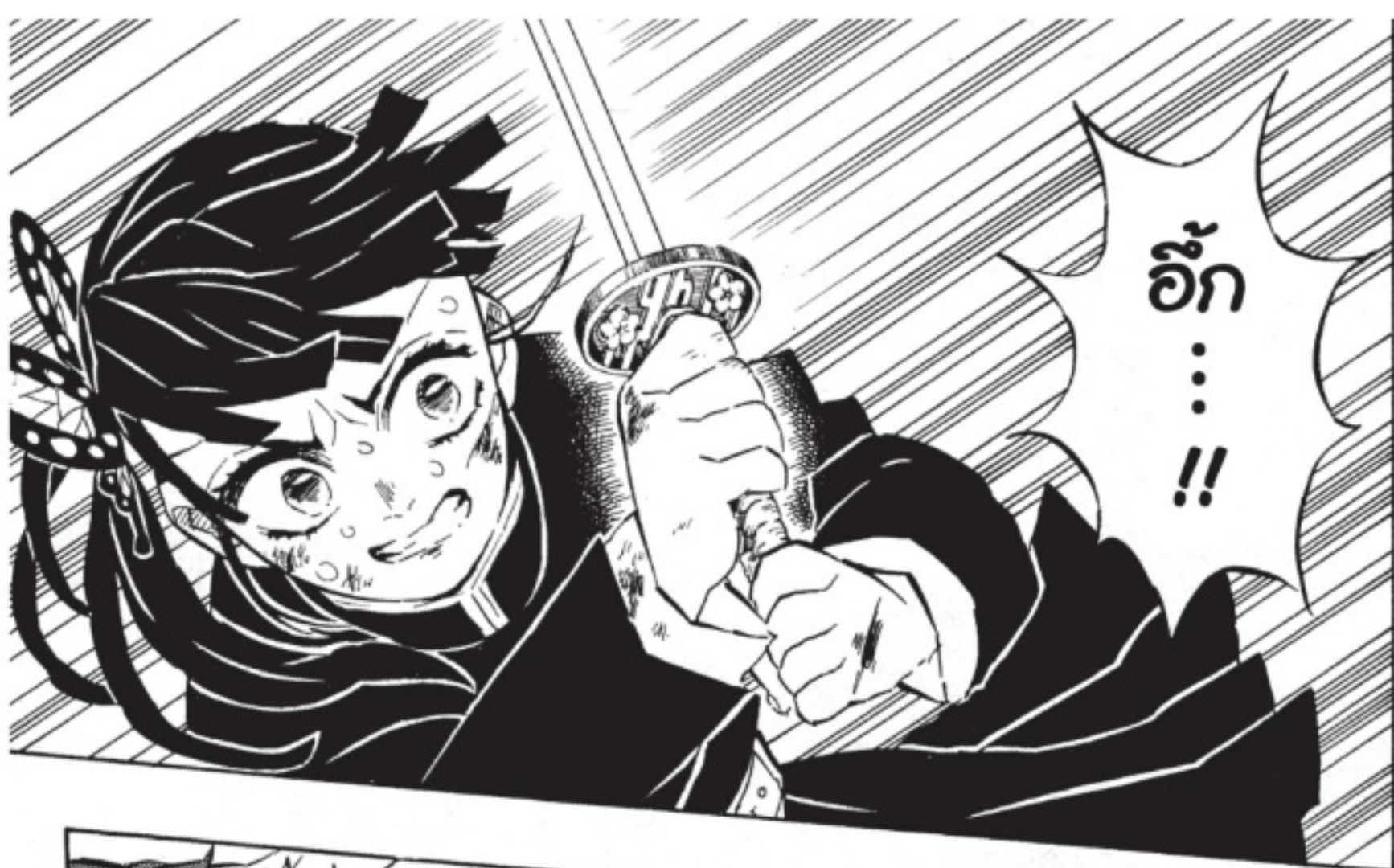
นี่คือ

ของ

ฉัน

!!

อึก...!!

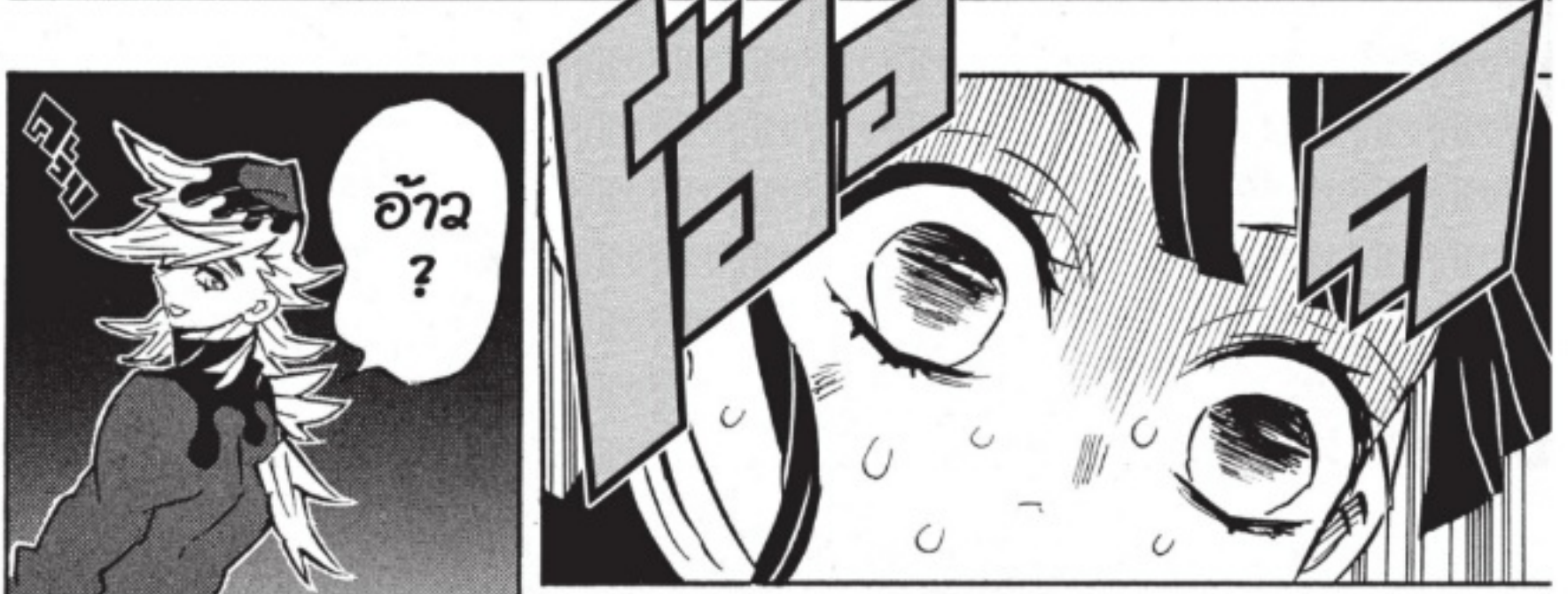
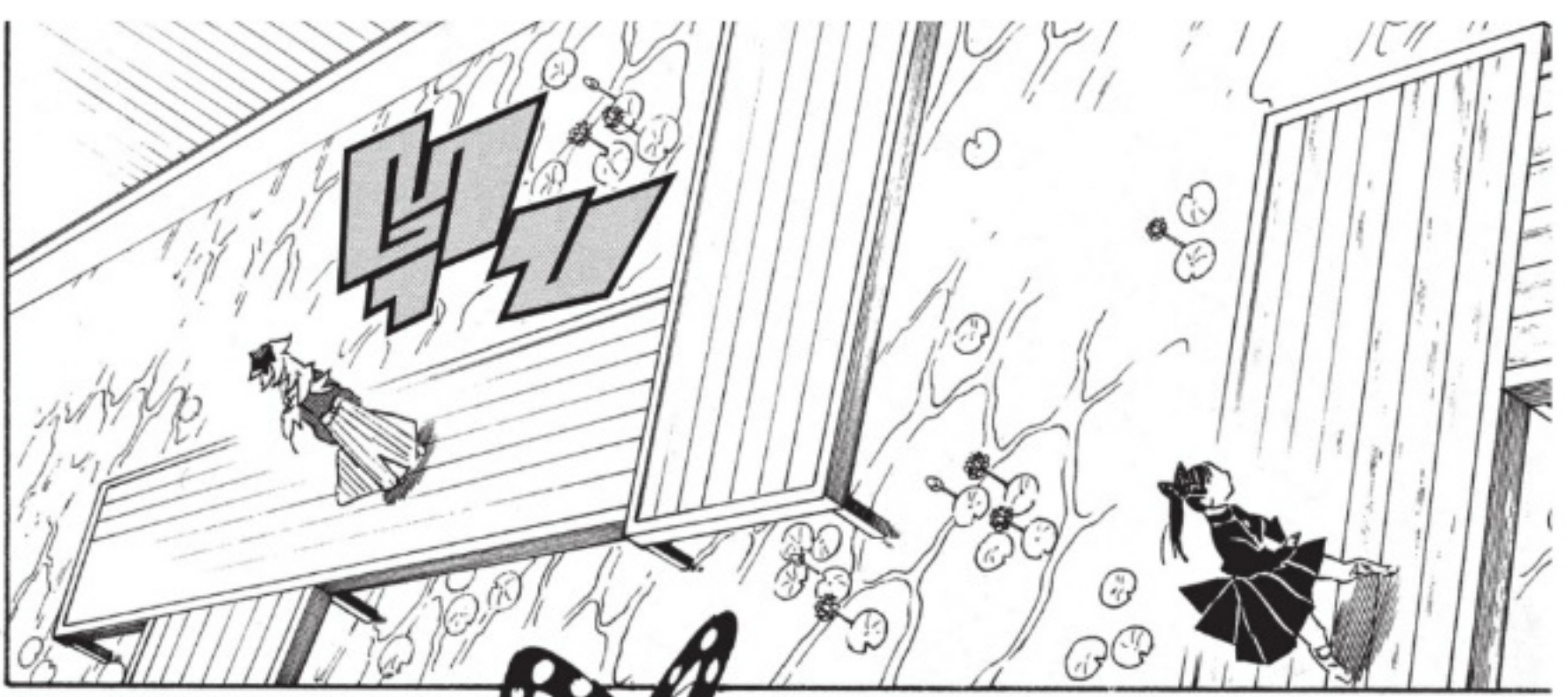

ถ้าไม่เข้ามา
ใกล้ๆ
ก็ตัดคอข้า
ไม่ได้นะ

นี่
อยู่ไกล
ออกไป
เรื่อยๆ
แล้ว

หายไป...
...

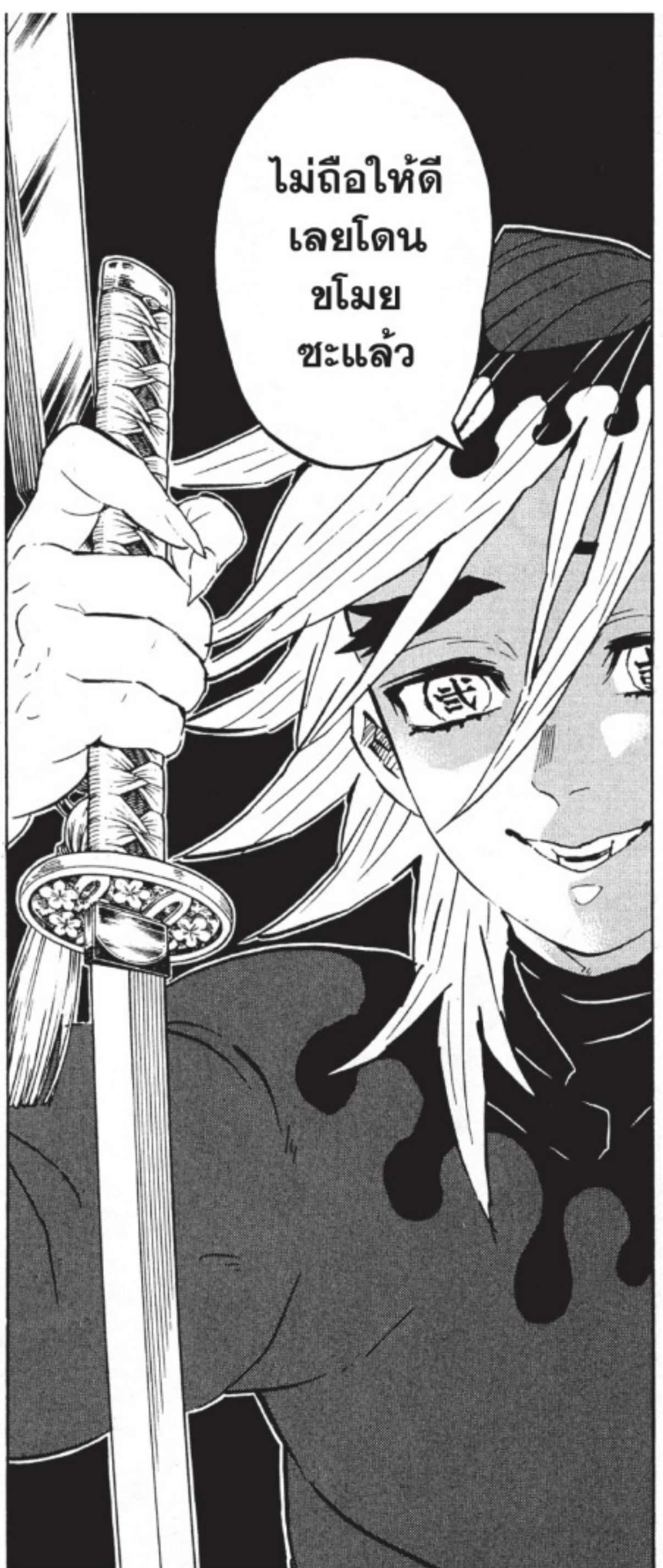

เฮ้
งั้นข้า

จะ
เลียบไว้
ตรงนี้

รีบ ๆ
มาเอาคืน
ละ!

ไม่ถือให้ดี
เลยโดน
ขโมย
ซะแล้ว

มนต์
อสูร
โลหิต

กลับ
กระจัด
กระจาย

ใบไม้
นับ
ไม่ถ้วน
?

หรือ
มนต์อสูร
เขือกอเขิง
?

ต้อง
ให้

ดูให้ดีๆ
แล้ว
ตัดสินใจ

มุ่งไป
ยังจุดที่จะ
ทำให้
เสียหาย
น้อยที่สุด

มุ่ง
ไปยัง
จุดที่
น้อย
ที่สุด

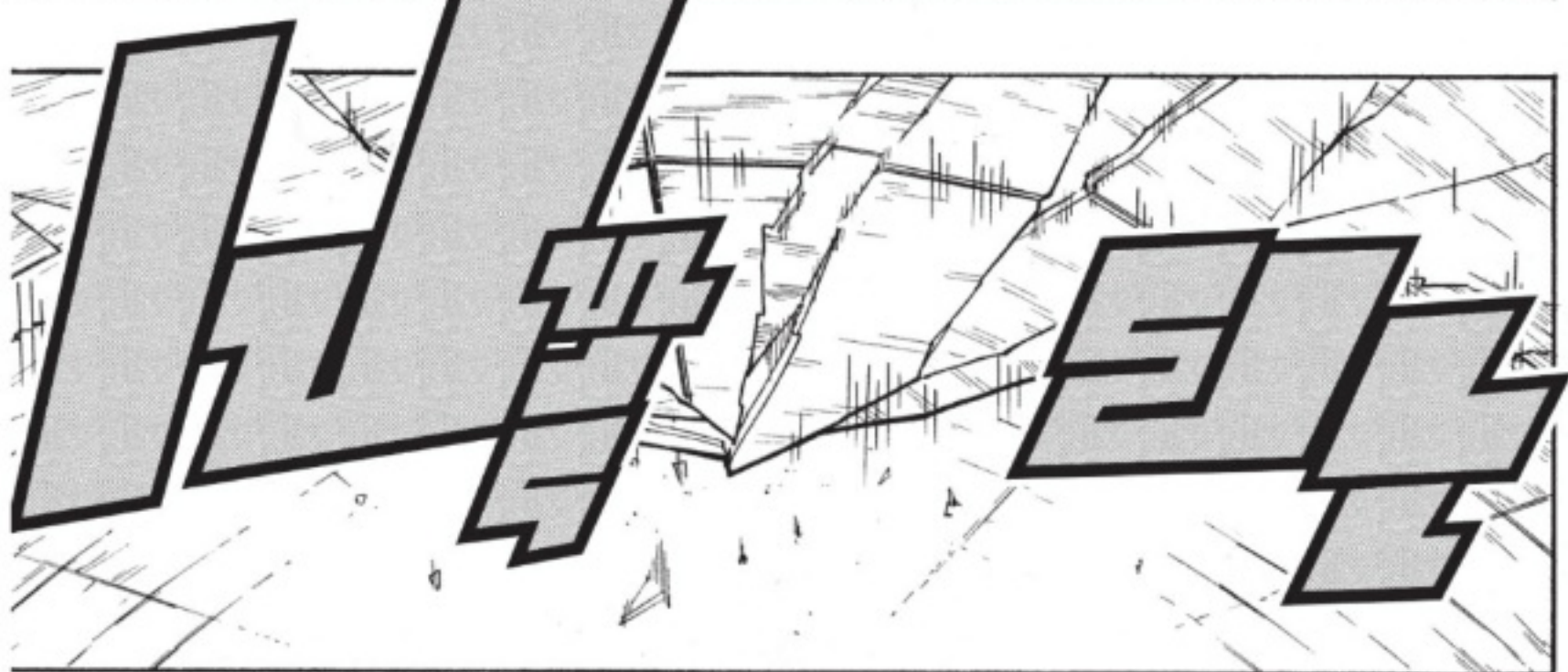

ให้
ถูก
ต้อง

มอง
ให้
ถ้วน
ถี่

มอง
ให้
ถี่

ซำก

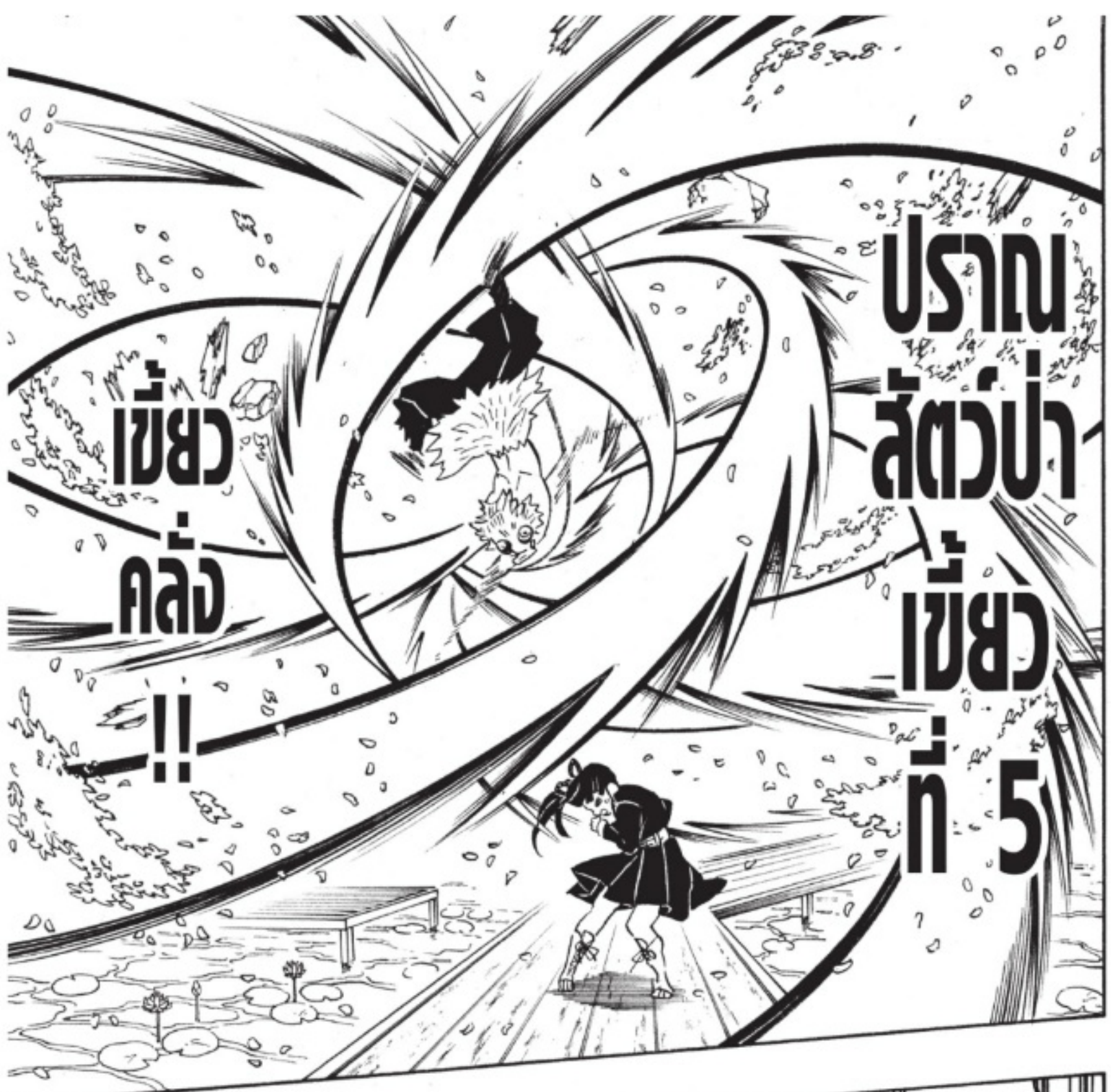
—
!!!

โพล่มาจาก
ท้องฟ้า
ท่านอิโนะซูกะ
จะผ่านทาง
ละนะ!!

!?

!?

**เขี้ยว
กลิ้ง**

!!

**ปรากฏ
สัตว์ป่า
เขี้ยว
ที่ 5**

**มาสู้กัน
สู้กัน
!!**

**การนำทาง
ของอิกา
เนีย**

**มาลงได้
หมา:จา:
พอทีเลย
!!**

ป๊อ
ป๊อ

อินะสูกะ
รับแกอิกา
(กำลังเดลิออนเข้า)

ป๊อ

ป๊อ

รับไปเร็วๆ
ไม่ทันจ้า
จะจิ้มแกชะ
!!

ก๊องนะ
!!

รับท้าว
ไปทาสูร
ที่เข็ชแกร่ง
ที่สุตชะ
เข้าใจมั้ง!!

ป๊อ

นี่ม ?

2 !!

นี่ม ?

ฮะ ฮะ ฮะ!!
ถ้าฆ่าแกได้
ข้าก็จะได้เป็น
เสนาหลัก
!!

แก!!
เป็นข้างขึ้น
ที่ 2 สิบ:
ความแตก
แล้วเพ็ช
!!

แก
แข็งแกร่ง
เป็นลำดับ 2
จากข้างบน
ข้ารู้แล้ว

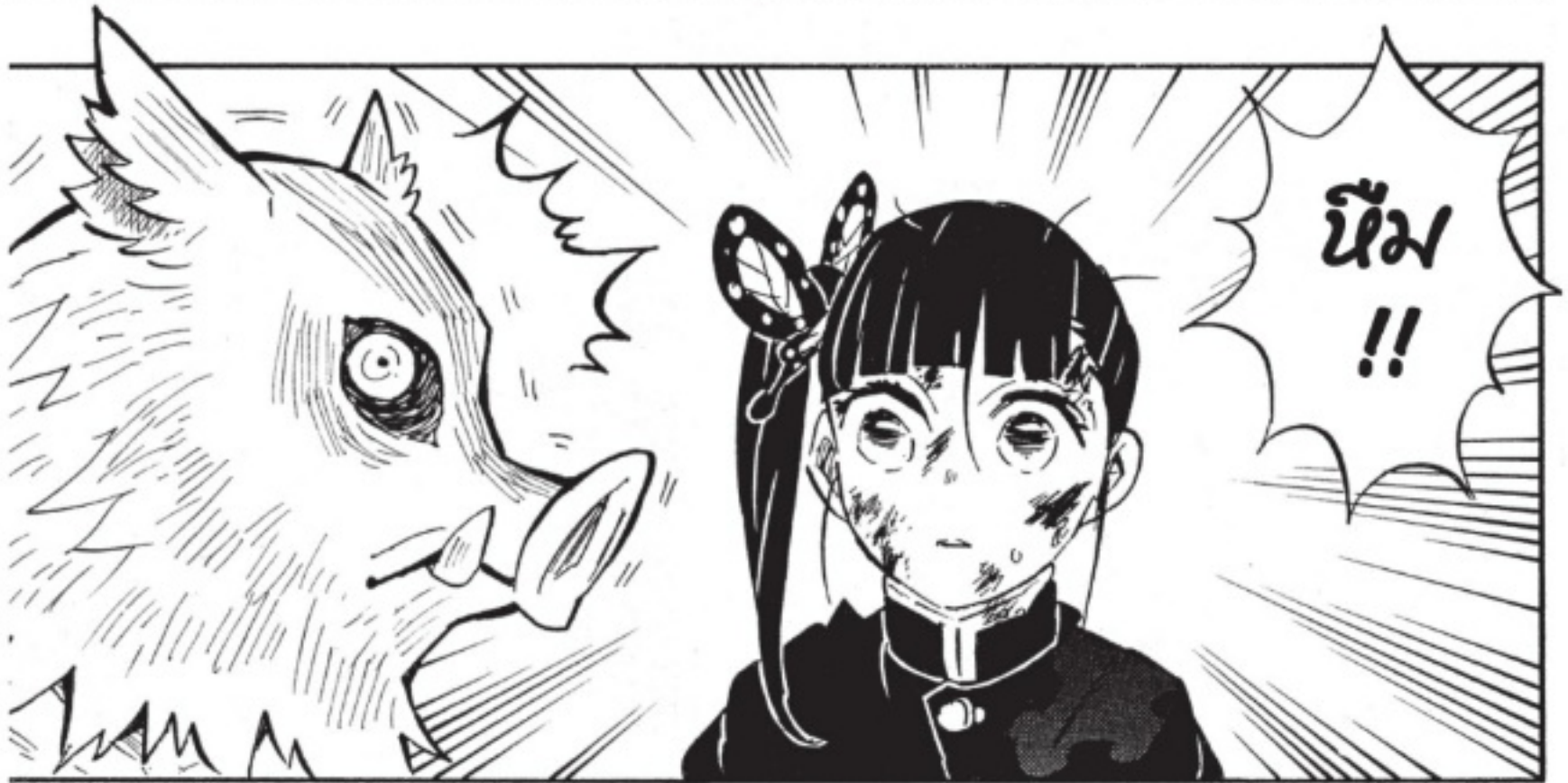
ถ้าเข้าได้เป็น
เสาหลักล่ะก็
ข้าจะใช้คำเรียกว่า
เสาหลักสัตว์ป่า...
ไม่ใช่ เอาเป็น
เสาหลักหมู่บ้าน
!?

คิดว่า
แบบไหน
ดีกว่ากัน!?
นี่...

มีเด็ก
น่าสนใจ
มาซะแล้ว

คือข้า
ก็ไม่ได้ปิดบัง
เรื่องที่เป็น
อสูรข้าง
ชั้นลำดับ 2
นะ...

นี่ม
!!

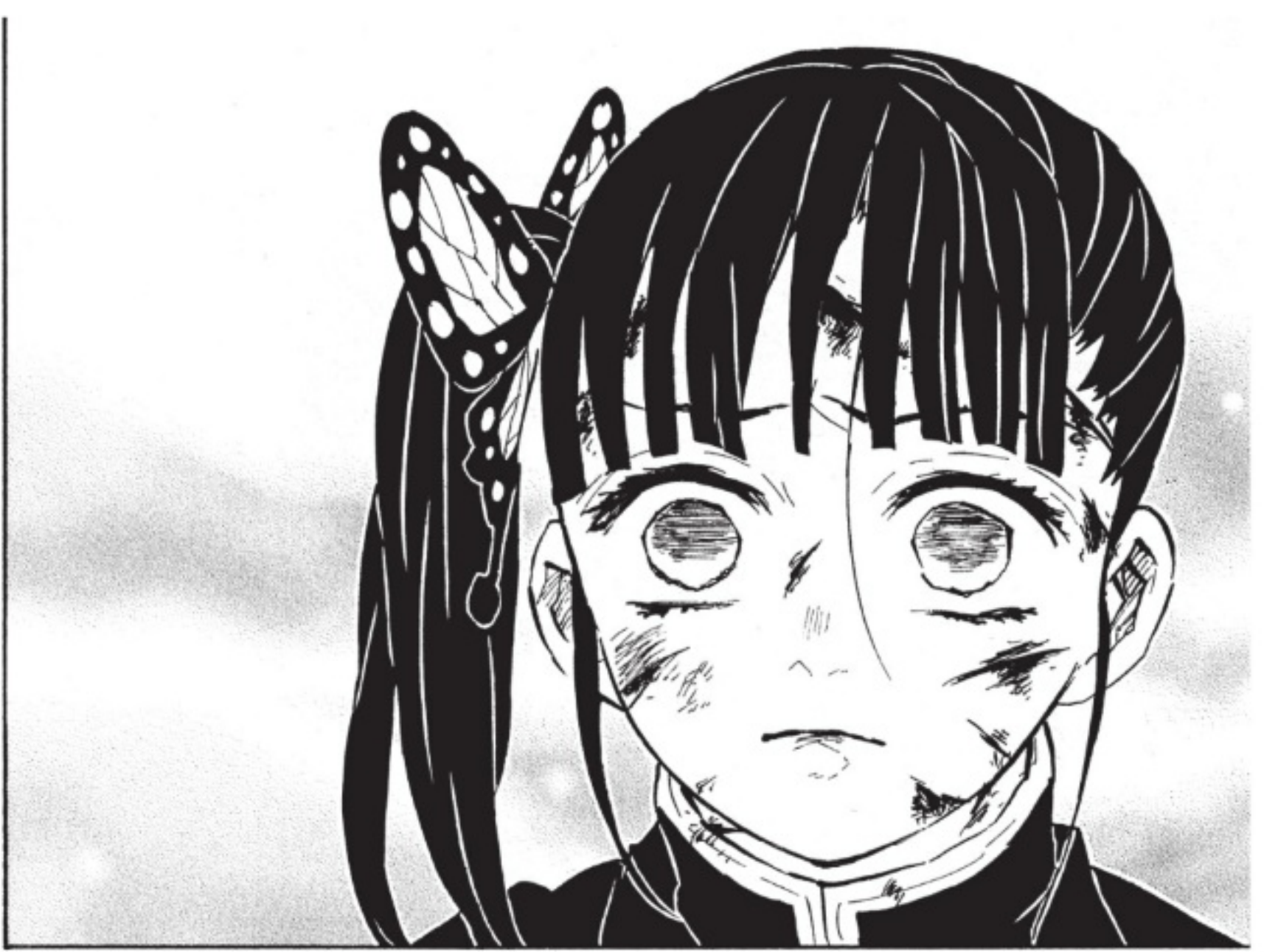
ยัยนั้น
จะโกรธ
เอามากๆ
เชียวล่ะ!!

ชิโนบุ
จะโกรธ
เอานะ
!!

ถ้าบาดเจ็บ
ล่ะก็
เดี๋ยวก็โดน
หรือ

แถ...
โทรมเซียว
เกิดอะไรขึ้น
!!

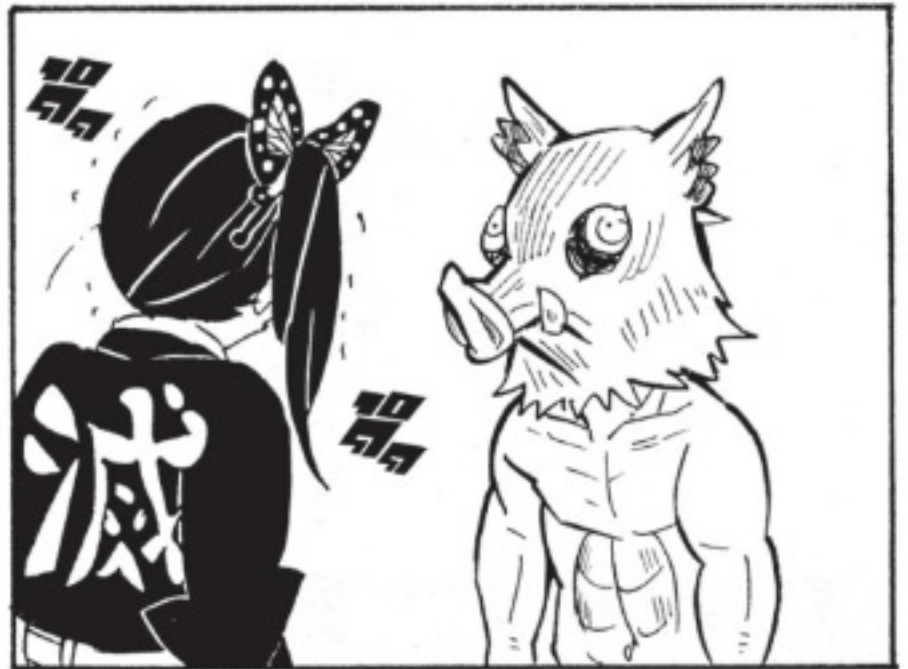
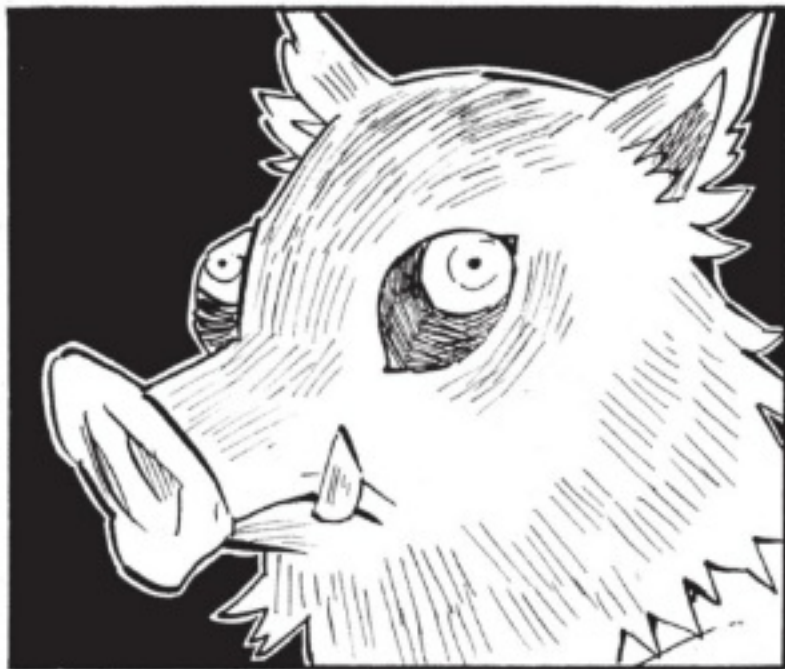

คนที่ข้า
กินเข้าไป
ทุกคน
เป็นเช่นนั้น
ได้รับ
การช่วยเหลือ

ไม่
เจ็บปวด
ไม่ทุกข์
ทรมาน

ได้เป็น
ส่วนหนึ่ง
ของ
ร่างกายข้า
มีความสุข
ออกนะ

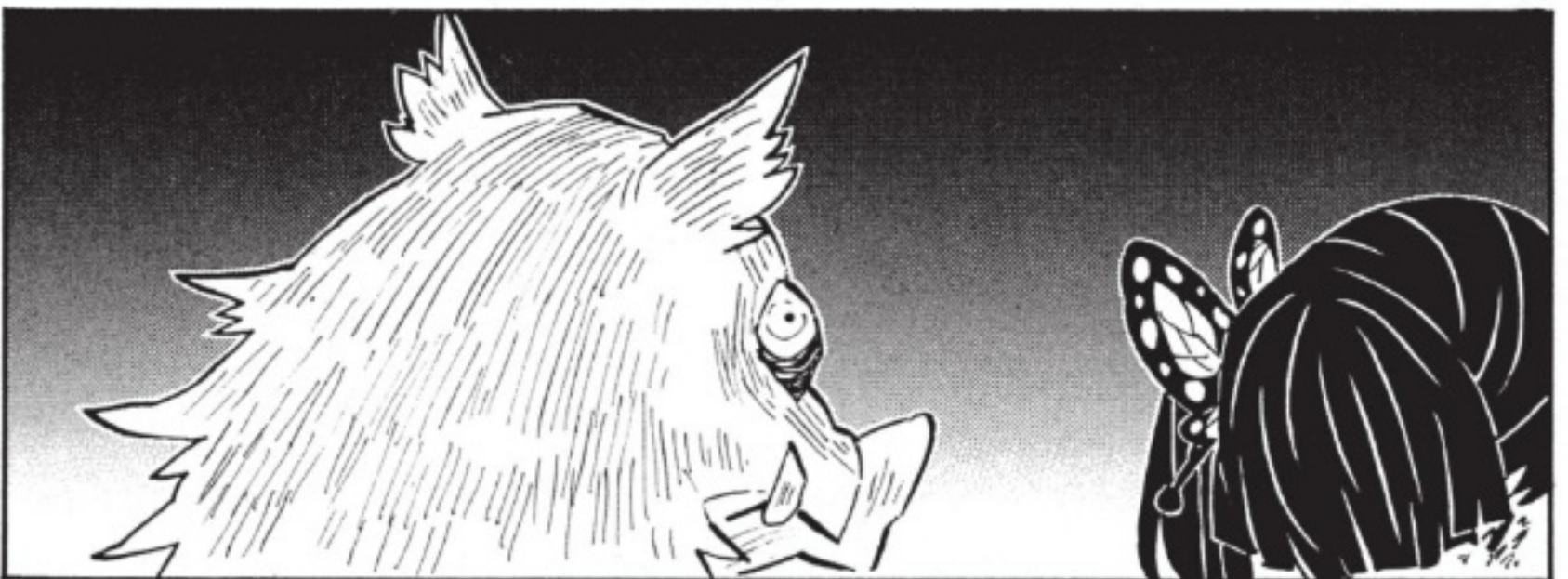
ห้ามดึงตัว
ออกตามใจ
ด้วย

ห้าม
แตะต้อง
มันล่ะ

เย็บ
แผล
เสร็จ
แล้ว

เกี่ยวก้อย
สัญญา
ใครโกหก
ต้องกลืน
เข็มพันเล่ม

ขยะ
พรรคนั้น
ข้าจะขยำ
มันเอง

ห้ามสุด
เอาละออกเยิน
ที่เจ้านั้น
โปรยออกมา
เด็ดขาด!!

ปรากฏ สัตว์ป่า ใน เขย ที่ 4

จ๊ก
กระซอก
เป็น
ซีนๆ
!!

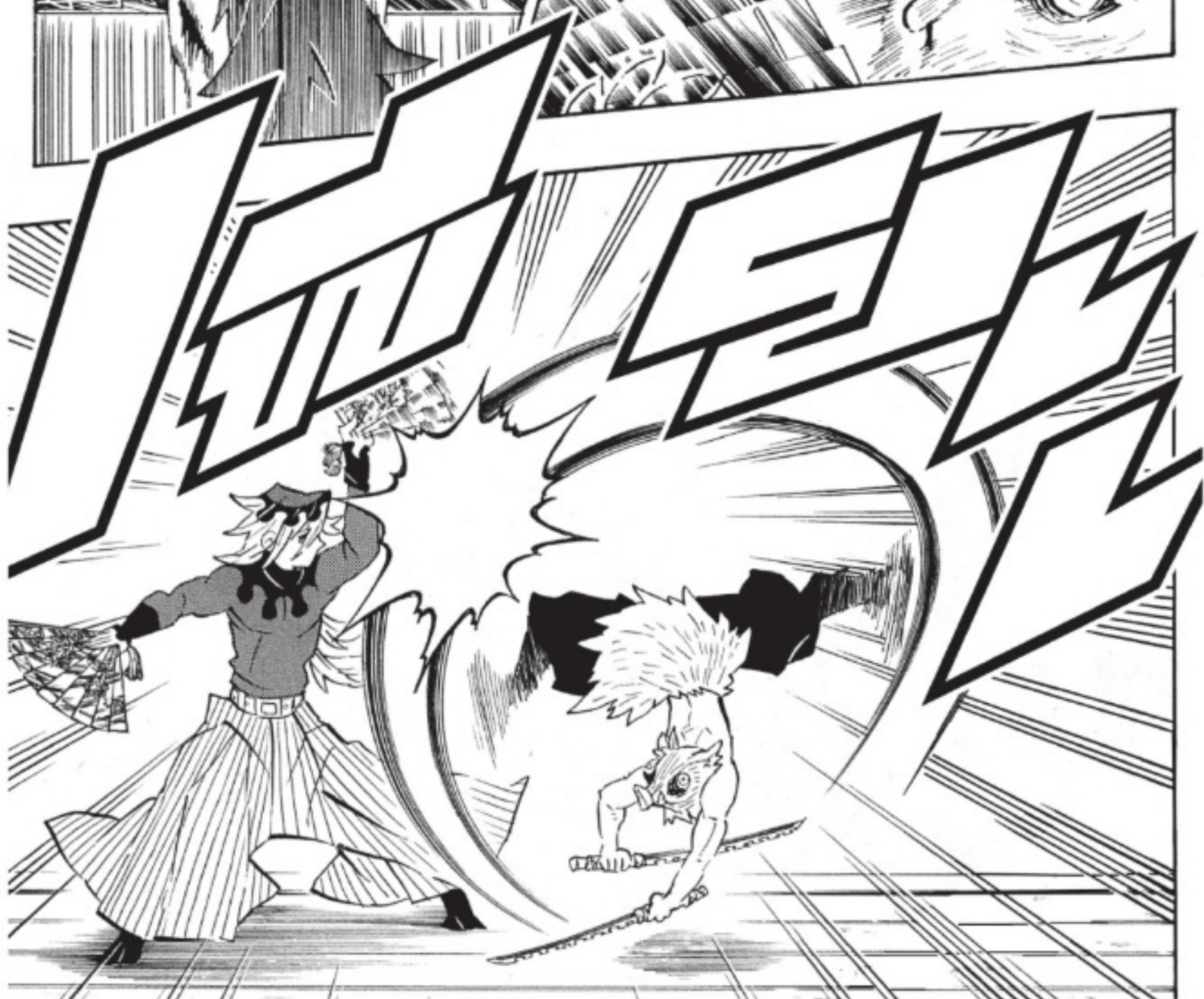
ดาบนั้นๆ กับ
การใช้ดาบยาว
ที่แปลกตา
ผสมผสาน
ได้อย่างลงตัวดี

ฮะ
ฮะ
ฮะ
!!

เป็น
กระบวนท่า
ที่มันส์
ดีนะ

น่าสนใจ
จริงๆ

หัวนั้น
เป็นของ
สวมหัว
หรือ
?

ว้าว

ร่างกาย
อ่อนจัง!
ยอด
ไปเลย

เฮ้อ
...

เห็นมัย
ไมโดน
ทรอกน่า
:

พึ่น
โตน
:

!!

พึ่น

ปราน
สัตว์
ป่า
เข็ช
ที่ 9

คมเข็ช
ยัด
คดเค็ช

!!

พึ่น

หลัง
จากนั้น
จะทำยังไง
ต่อ?

เอ๊ะ...
เคลื่อนไหว
ข้อต่อแขน
ได้หมด
เลยเหรอ
?

เซอะ

เอ๊ะ
!?

นา...
เอ๊ะ?
ไม่นะ
ไม่สิ

เล็งคอ
แท่ง
พลาดไป
ซะได้

หนอง!!
ทำใหม่
ความแม่นยำ
ยังไม่ดีพอ
แฮะ

!?

ใช่
แล้ว

เธอนี้มัน
ละเทะ
มั่วซั่ว

ไปหมด
ทุกอย่าง
เลยนะ

ฮะ
ฮะ
ฮะ!

ถ้า
แบบนั้นแล้ว
เคลื่อนข้อต่อ
กลับได้ทันที
เลยหรอ
ไม่เจ็บเลย
รีใจ?

เซอะ

เพิ่ง
เคยเห็น
เด็ก
แบบเธอ
เป็น
ครั้งแรก

ข้า
มีชีวิตอยู่
มานาน

กับเจ้าพวก
นอกสายตา
พรรคนั้น

ก็ไชนะสิ
ท่านอิโนะสุเกะ
คนนี้

มัน
เทียบกัน
ได้ที่ไหน

อิโนะ
สุเกะ
!!

อา
ไอนี้เป็น
ของสวมหัว
จริงๆ
ด้วย

...

เอาคืน
มา

นี่ม

หนังหมูปานี้
ใช้มานาน
เหมือนกันนี่

ตรง
ส่วนตานี้
ทำยังไง
เธอ
?

ใบหน้า
ของเธอ

อ้าว?
รู้สึก
เหมือนเคยเห็น
มาก่อนนะ

เลอร์ชั้นโรงเรียนมัธยม!! โรงเรียน Kimetsu

ชินาซิงาวะ เกนยะ อายุ 16 ปี นัองดาโบสิ มีอดี
ของชมรมยิงปืน ไม่ถนัดวิชาคณิตศาสตร์เลขโดด
ที่ชายโกรธบ่อยๆ เอาชนะการแข่งขันมาได้
แต่ตอนที่ประกาศมอบรางวัลที่โรงเรียน ถูกที่ชาย
ที่โผล่มาจากด้านข้างฉีกใบประกาศเกียรติคุณทิ้ง
แถมโดนตำว่าฉันไม่ต้องการของพรรค์นี้ รีบไป
เรียนเลาชะ ทำเอากลัวจนตัวสั่น ถึงเขาจะ
ตัวใหญ่แถมหน้าโตนจนใครต่อใครกลัว
แต่พอเกิดเรื่องนี้ เพื่อนชั้นปีเดียวกัน
ล้วนเห็นอกเห็นใจเขา ทำให้เขามีเพื่อนเยอะขึ้น
ทรงผมนี้ผิดกฎโรงเรียน แต่ถ้าโกนหัวนมดจะยิง
ไม่โดนเป้า เลขได้รับการยกเว้นเป็นพิเศษ

รู้สึกว่าจะใช้ผมอ่าน
ก็ศทาบลม

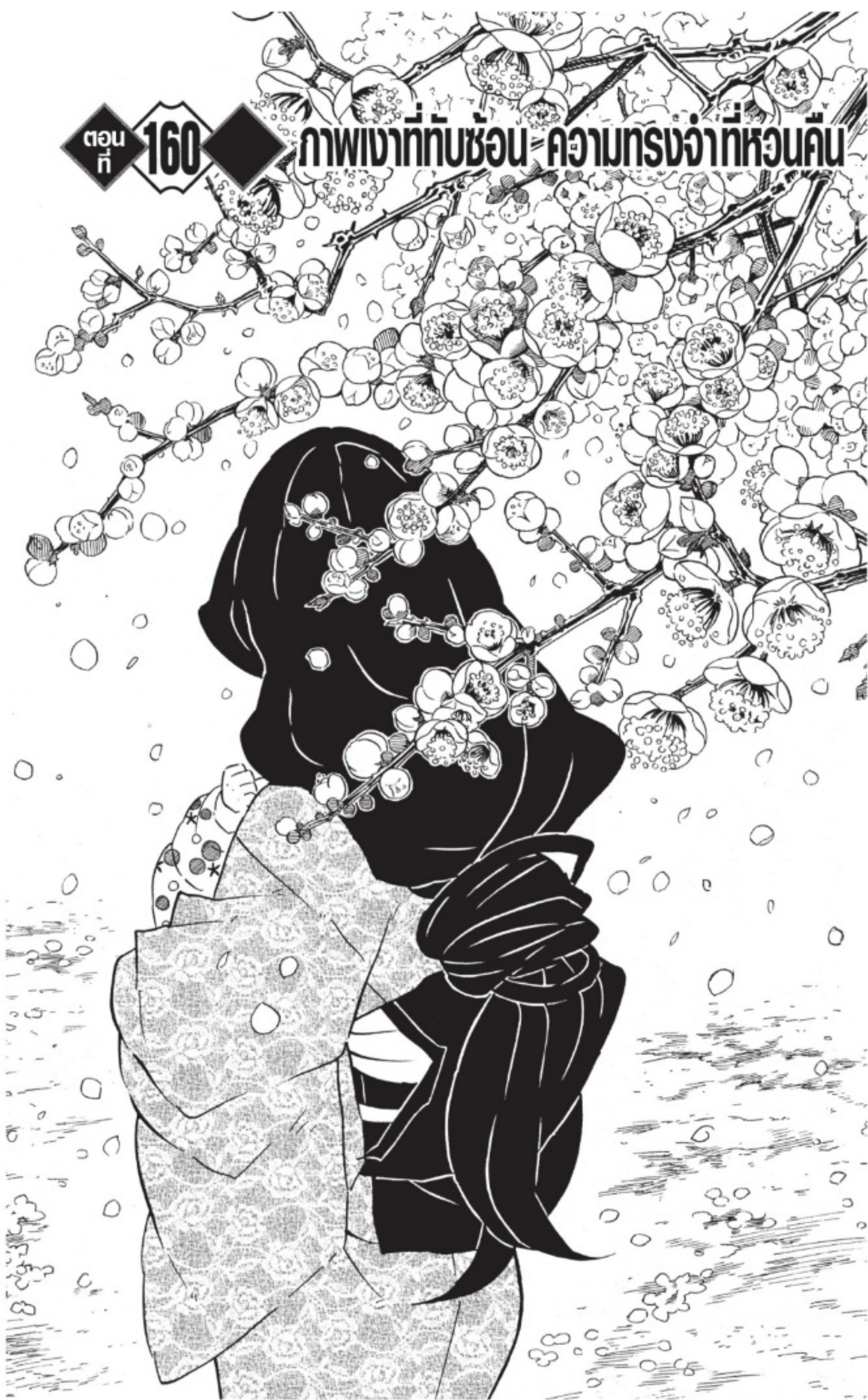
ชินาซิงาวะ ชานะมิ อาจารย์สอนวิชาคณิตศาสตร์
ถ้าติดกระดุมรอบคองจนแน่นจะรู้สึกตึงเครียด
ตึงนั้นเลขเปิดคอเสื้อชะกวางเลข เห็นว่าถ้ามี
นักเรียนพูดว่า เลขบ้าบออะไรขนาดทำไมได้ใช้
ชกนเอง! จะโดนแฉ้วงออกนอกหน้าตาต่าง
เหมือนเกม Smash brothers* เขาชอบคุยกับ
อาจารย์ดاناอะบ่อยๆ มีอยู่ช่วงหนึ่งรู้สึกว่าจะ
จะมีการวางแผนมาตกรรมอาจารย์ชานะมิ
แต่หลังจากเกิดเหตุ Smash brothers ขึ้น
แผนการพวกนั้นก็หายวับไป เขาใจดีกับ
ผู้สูงอายุ ผู้หญิง และเด็กๆ มาก แต่น่า
เข้าใกล้เด็กเมื่อไหร่ เด็กจะร้องไห้โฮ
เวลาเข้าร่วมงานพิธีสำคัญ
หลายๆ งานก็ไม่ติดกระดุม

(*เกมต่อสู้ของ Nintendo
เอาตัวละครจากเกมต่างๆ มาสู้กัน
หากโดนโจมตีออกนอกสนามจะถือว่าแพ้)

ตอนที่

160

ภาพเงาที่ทาบซ้อน - ความทรงจำที่หวนคืน

พวกเรา
เคยพบกัน
ที่ไหน
รีเบล่า
?

อย่าเอา
มือใส่โครก
มาจับหนัง
ข้านะ

จำไม่ยกได้ว่า
เคยเจอ
หนอนแมลงวัน
อย่างแก

ข้า
รู้จัก
เธอ

ไม่

ต้อง
เคยสิ

คนที่ฆ่าเคยเจอ
ก่อนหน้านี้
ที่โชนซึกแห่ง
คือชิโนบุ
ต่างหาก

ไอ้กร๊วก
นี่!!

ก็บอกว่า
ไม่เคย
ใจล่ะวะ:
!!

กะว่าถ้าเจอ
คราวหน้า
จะถาม
ซึกหน่อย
เขี้ยว

รู้สึก
เหมือนเคยเจอ
ก่อนหน้านี้
ที่โชนซึกแห่ง

ชิโนบุ

แถมยัง
ความจำดีเลิศ
ชะด้วย

เรื่องตอน
เป็นมนุษย์
ซึกก็
จำได้ดี

ข้าออกจะมี
ข้อดี
ที่เอาจริง
เอาจัง

ตามน้ำ?
ข้าเสียใจ
นะ

อิโนะสุเกะ
ใจเย็นๆ

หมอนั่นก็แค่
พูดตามน้ำ
ไปเรื่อย
ตั้งนั้น

15 ปีก่อน
ละมั้ง
ไม่นานมานี้
นี่เอง

อ้อ!
นี่ไง
นี่ไง

นี่ม
?

อัม

แถมโดน
แม่สามี
กลั่นแกล้ง
ทุกวัน

เธอโดน
สามี
ทุบตี

หญิงสาว
อายุ
ประมาณ 17
หรือ 18
อุ้มทารกมา

ก๊อบ ก๊อบ

ลัทธิต
สำรวจสวรรค์นิรันดร์
ที่ข้าสร้างขึ้น
มีเพื่อคุ้มครอง
คนนำสงสาร
เช่นนี้แหละ

ตอนที่เห็น
ครั้งแรก
ใบหน้าเธอ
บวมซ้ำ
จนมองไม่เห็น
ใบหน้าแท้จริง

ทำจะโดน
มาหนัก

ไม่มีที่พึ่ง
ไม่มีที่ไป

ตัวเธอ
ไม่มีทั้ง
พ่อแม่
หรือพี่น้อง

พอได้รับ
การรักษา
ใบหน้าก็กลับไป
เหมือนเดิม
เป็นเด็กสาวที่สวยงาม
น่าประทับใจมาก

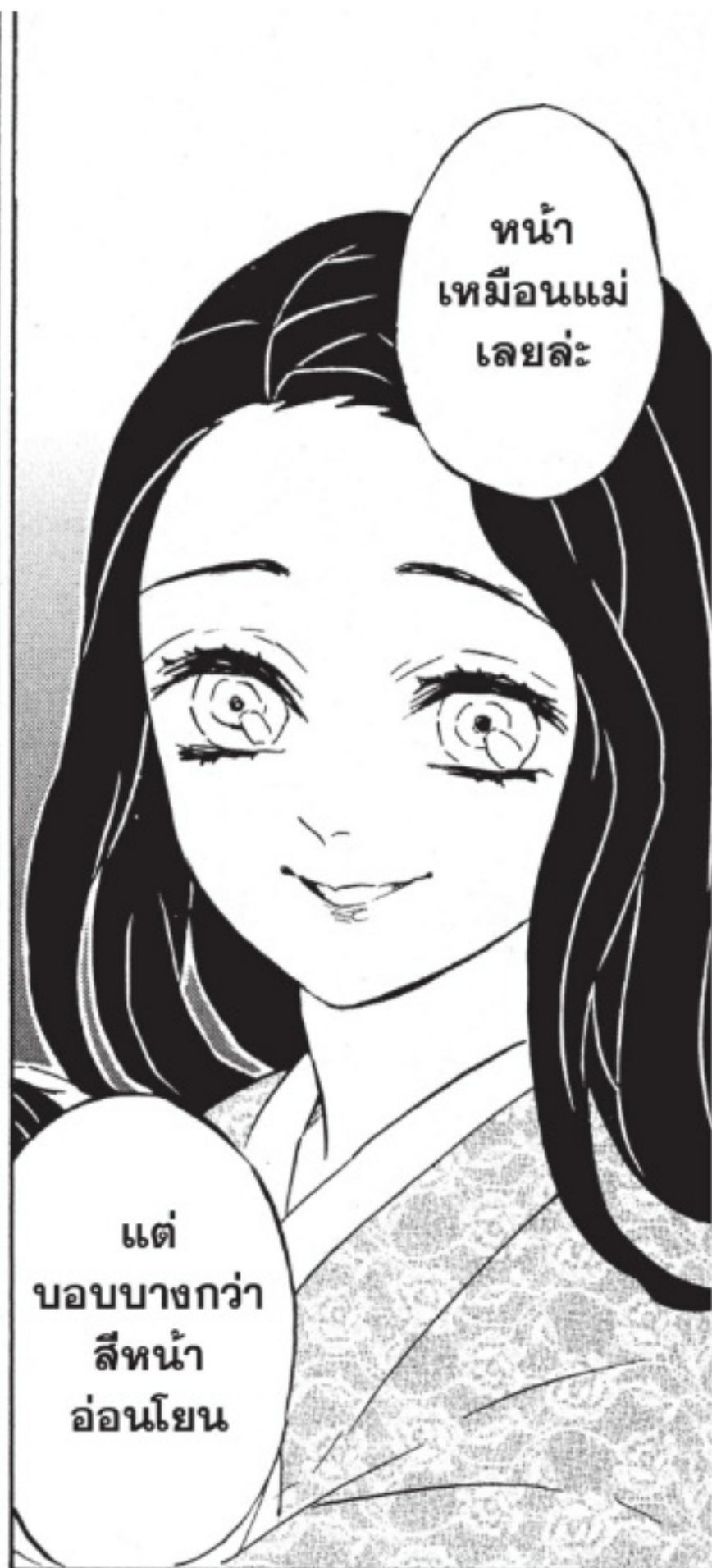
ทำให้
ตาข้างหนึ่ง
บอดไป

คงเพราะ
โดนทุบตี
ที่ใบหน้า

นี่คงเป็น
แม่ของเธอ
ใช่ไหม

อืม
อืม!
ไม่ผิดแน่

หน้า
เหมือนแม่
เลยละ

แต่
บอบบางกว่า
สีหน้า
อ่อนโยน

เป็นมนุษย์
ก็ต้อง
เกิดจาก
มนุษย์สิ

เธอเกิด
มาจาก
หมูป่า
หรือ?

ข้า
ไม่มีแม่
!!

ไม่
เกี่ยวกับ
ซึกนิต
!!

ผู้ที่
เลี้ยงดูข้า
คือหมูป่า
!!

หนวกหูน่า
ไอ้เศษสวะ!!
เอาค้อนมาช:
!!

ฮโน
:

เขี้ยว
ที่ 6

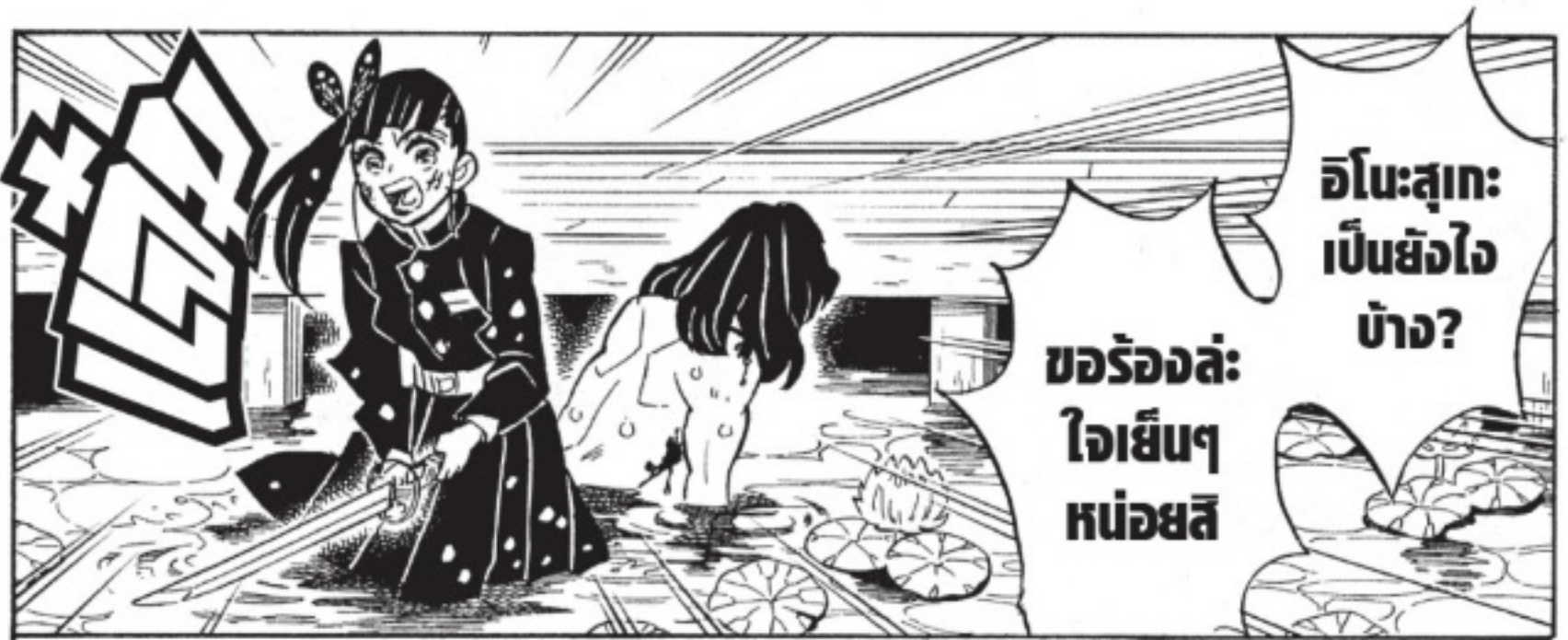
ปราณ
สัตว์ป่า

ไตโคจร
มาเจอกันแบบนี้
ถือเป็น
พรหมลิขิต
เลยนะ

แถม
ฟังที่คนอื่น
พูดให้จบ
ก่อนสิ

อิโนะสุเกะ
เป็นยังใจ
บ้าง?

ขอร้องล่:
ใจเย็บๆ
หน่อยล้

มีคนจิตใจงาม
แบบนั้น
อยู่ข้างกาย
ทำให้สบายใจ
ดีออกนี่นา

ข้าไม่ตั้งใจ
จะกิน
เลยนะ

เรื่องแม่
ของเธอ
นะ

ไม่รู้ทำไม
ถึงชอบร้องเพลง
เกี่ยวกับสัญญา
มากกว่าเพลง
กล่อมเด็ก

มักจะ
อุ้มเธอ
แล้ว
ร้องเพลง

น่าเสียดาย
ที่แม่ของเธอ
ไม่ฉลาด
ซึกเท่าไร

เอาแต่ร้อง
แบบนี้
กล่อมเธอ

เกี่ยวกับ
สัญญา
โกหก
ต้องกลืน
เข็มพันเล่ม

แต่ว่า
สวยแถมยัง
ร้องเพลง
ได้ไพเราะ

โกหก
ต้องกลืน
เข็ม
พันเล่ม

เกี่ยวก้อย
สัญญา

แม่จะ
ปกป้อง
ลูกเอง

จนกว่าลูก
จะเติบโตใหญ่

มาเกี่ยวก้อย
สัญญากัน
มาสัญญากัน

ต่อให้
ต้องแลก
ด้วยชีวิต

แม่

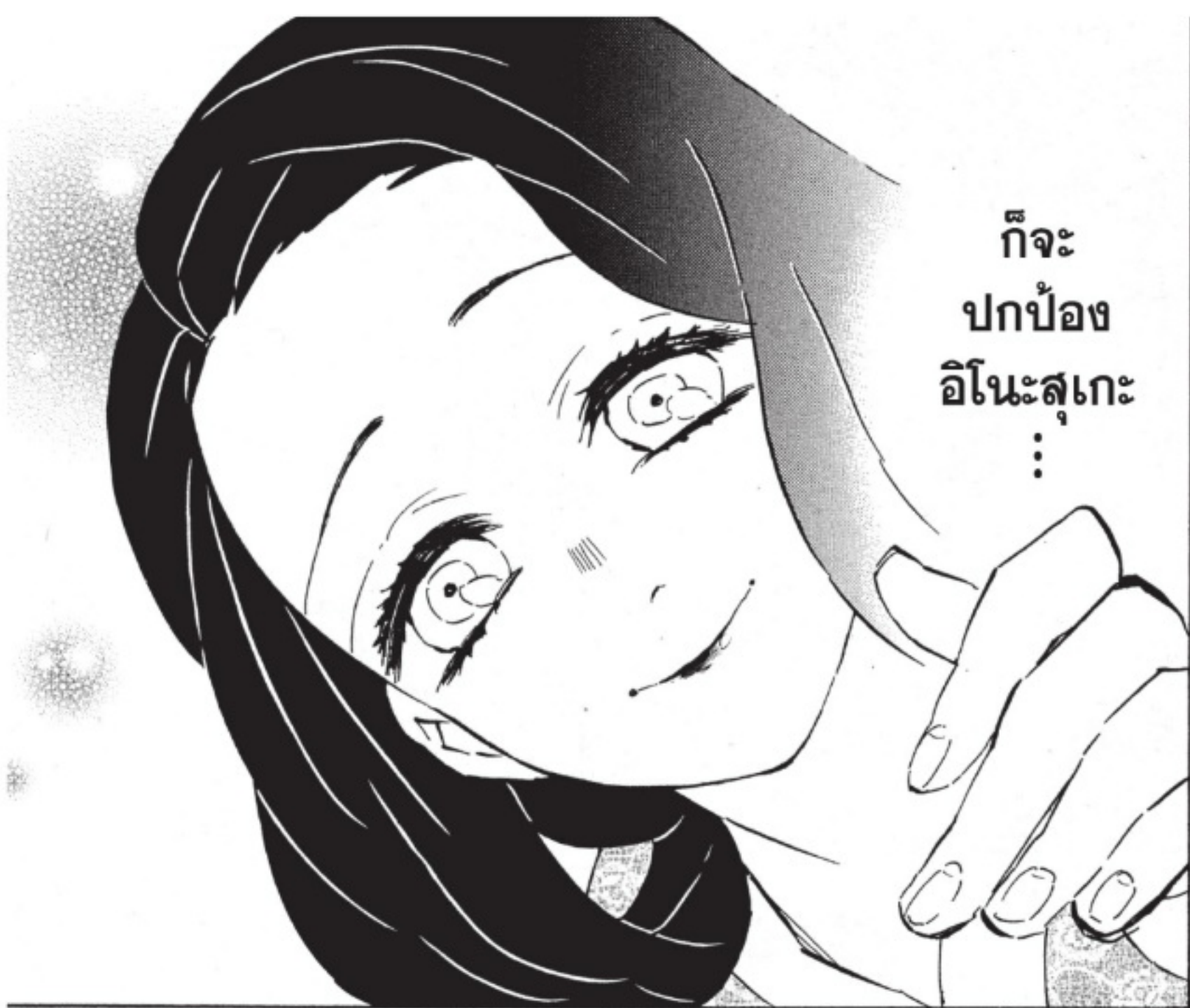

ที่แม่
ทำให้ลูก
เหงา

แม่จะ
พยายามให้มาก
แทนส่วนของพ่อ
แม่สัญญา
นะจ๊ะ

ขอโทษนะ
อิโนะสุเกะ

ก็จะ
ปกป้อง
อิโนะสุเกะ
...

ร้องๆ อยู่
ก็เปลี่ยน
เป็นเพลง
ทานูกิบ้างละ
น่ารัก
ใช่ไหมละ

ทุกครั้ง
ที่ร้องเพลง
เกี่ยวกับสัญญา
จะเปลี่ยน
เนื้อร้อง

นึกว่าเป็น
ชินบุ
แต่ไม่ใช่
ชินบุ

ไม่ใช่
ชินบุ

แต่แม่ของเธอ...
ใช่แล้ว “โคโตสะ”
ถึงจะหัวทึบ
ไปหน่อย
แต่สัญชาตญาณ
ดีมาก

ตั้งใจว่า
จะไม่กิน
แล้วเก็บไว้
ข้างกาย
จนกว่าจะสิ้น
อายุขัย

ต่อให้
อธิบายยังไง
เธอก็ไม่เข้าใจ
ความปรารถนาดี
ของข้า

ความแตก
ตอนที่เธอ
เห็นข้ากิน
ผู้ศรัทธา

จากนั้น
ก็หนีออกไป
จากอาราม
ของข้า

ต่อว่า
โวยวาย

บอกว่าข้า
เป็นจอมโกหก
มาตลอด

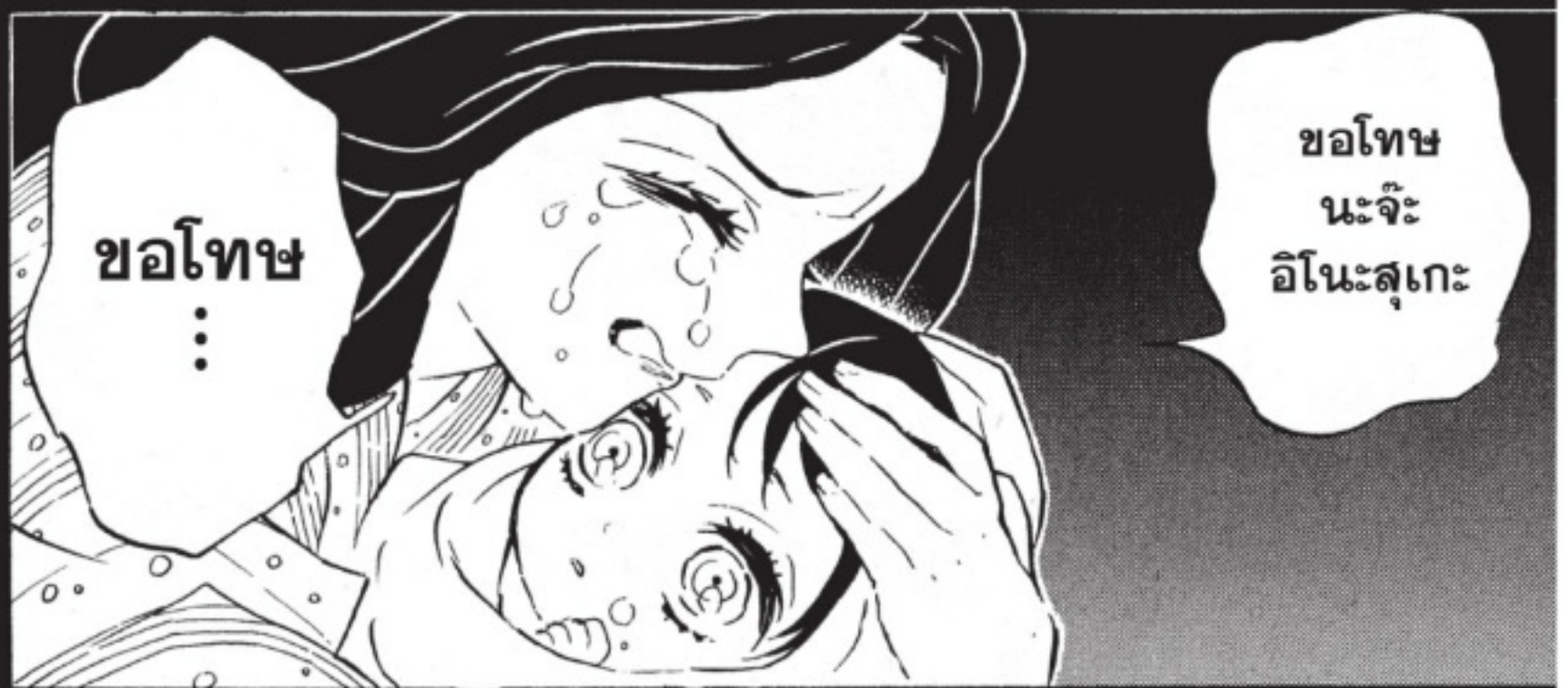

อย่างน้อย
ขอแค่
อิโนะสุเกะ
...

ไม่มีทาง
หนีแล้ว

ขึ้นเป็นแบบนี้
เราต้องโดนฆ่า
ทั้งคู่แน่

ขอโทษ
...

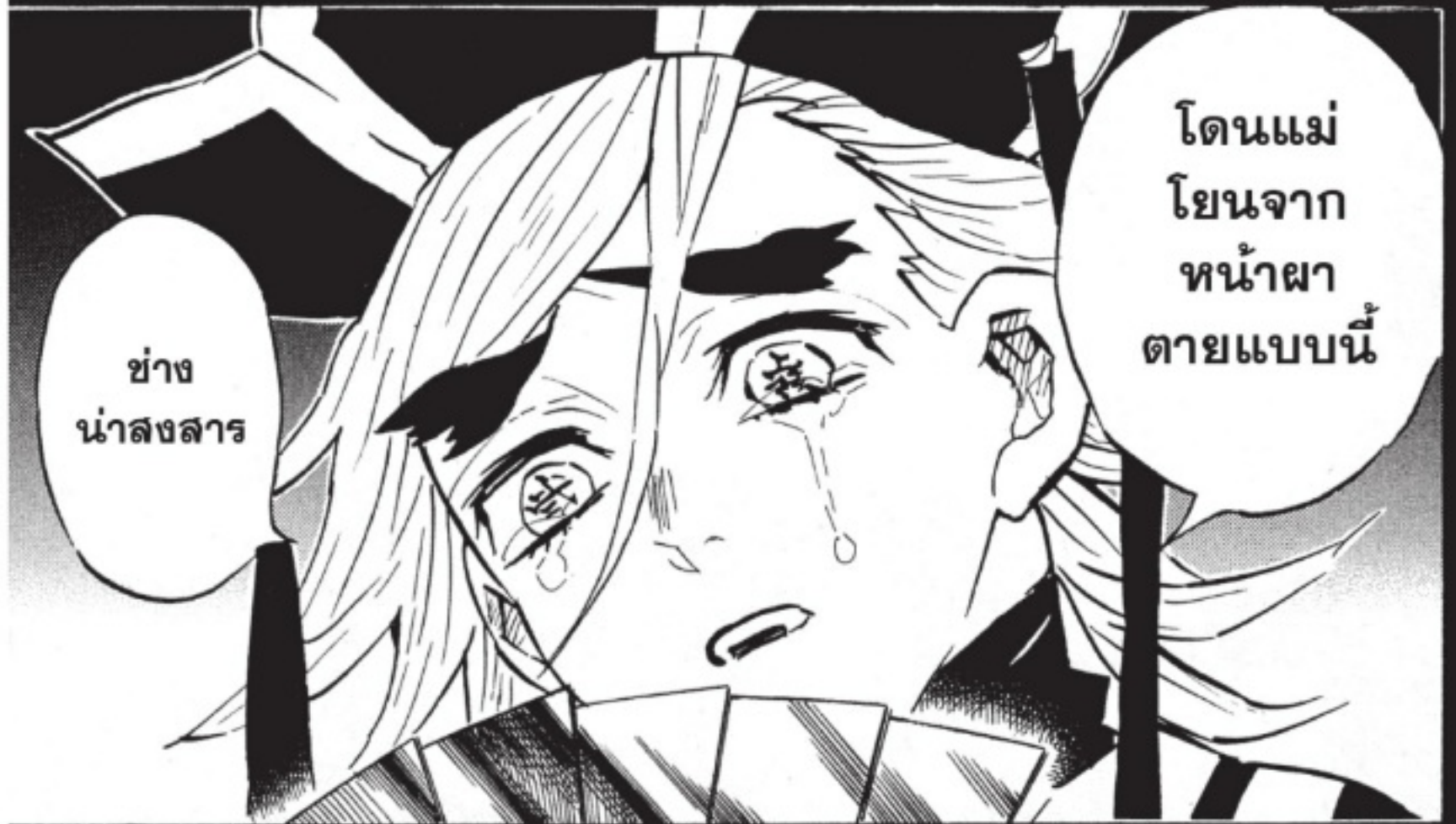
ขอโทษ
นะจ๊ะ
อิโนะสุเกะ

เป็นเด็กสาว
ที่โง่เขลา
จนถึงที่สุด
จริงๆ...

ตกจากที่นี่ไป
คงช่วย
ไม่ได้แล้ว

ช่าง
น่าสงสาร

โดนแม่
โยนจาก
หน้าผา
ตายแบบนี้

ของข้า
⋮

โดนฆ่า
⋮

แม่
⋮

กลับบ้านไป
ก็โดนสามี
ทุบตี

อยู่คนเดียว
ก็ทำอะไรไม่ได้
คงได้ตาย
อย่างอนาถ
ทั้งแม่ลูก

ข้ากิน
จนไม่เหลือ
กระดูก
เลยนะ!

เป็นชีวิตไร้ค่า
ไม่มี
ความหมาย
ใดๆ

เคยมี
ช่วงเวลา
ที่มีความสุข
ริเปล่าณะ
?

โคโตะสะ
ช่างอัปโชค
เสียจริง

น่ารัก
จริงๆ
อึโนะ
สุเกะ

มือเล็ก
น่ารัก

พอ
ได้แล้ว
!!

เจ้าคน
ต่ำช้า!!

สิ่งล้ำค่า
ของแม่

อินะสุเกะ
ตัวอุ่นจัง

ได้อยู่ด้วยกัน
แบบนี้
มีความสุข
จังเลยเนอะ

ที่ได้โคจร
มาเจอกัน

เป็น
พรหมลิขิต
จริงๆ ๗

มาอยู่
ต่อหน้า
แบบนี้
!!

อสูร
ที่ฆ่าแม่
ของข้า

ฆ่า
พวกพ่อ
ของข้า

ข้าจะ
ทำให้แก
ได้เห็นนรก
เอง!!

ขอบคุณ
มากเลย
ที่ทำให้ข้า
 निकออก

แค่ตัดคอ
คงไม่พอ
แล้ว!!

SIAM INTER COMICS

LICENSED BY SHUEISHA Inc.

ดาบพิฆาตอสูร เล่ม 18

by Koyoharu Gotouge

เรื่อง : ภาพ	Koyoharu Gotouge
แปล	น้ำหวาน
เรียบเรียง	ปริญญา ทรงฤกษ์, ศุภชัย ศรีพันธุ์
ที่ปรึกษากฎหมาย	สำนักงานอรรถาภิธานและการบัญญัติ
บรรณาธิการ	วิชัย ลิ่มศิริโพธิ์ทอง

จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย : บริษัท เอสเอ็มเอ็ม พลัส จำกัด

ภายใต้ลิขสิทธิ์จาก : บริษัท ชูเอฉะ โตเกียว ญี่ปุ่น ผ่าน บริษัท ทัตเทิล โมริ เอเจนซี่ จำกัด

KIMETSU NO YAIBA

© 2016 by Koyoharu Gotouge

All rights reserved.

First published in Japan in 2016 by SHUEISHA Inc., Tokyo

Thai translation rights in Thailand arranged by SHUEISHA Inc.

Through Tuttle-Mori Agency, Inc.

สำนักพิมพ์ : สยามอินเตอร์คอมิกส์ ในเครือ บริษัท เอสเอ็มเอ็ม พลัส จำกัด

459 ซ.พิบูลอุปถัมภ์ ลาดพร้าว 48 แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง

กรุงเทพฯ 10310 โทร. 02-694-3010 ต่อ 1506-1507, 1521-1523

จำหน่ายโดย : บริษัท เอสเอ็มเอ็ม พลัส จำกัด

โทร. 02-694-3010 ต่อ 1923, 1914 แฟกซ์ 02-693-0904

ISBN 978-616-492-568-7

ISBN 978-616-492-568-7

KIMETSU NO YAIBA

© 2016 by Koyoharu Gotouge

All rights reserved.

First published in Japan in 2016

by SHUEISHA Inc., Tokyo

Thai translation rights in Thailand

arranged by SHUEISHA Inc.

through Tuttle-Mori Agency, Inc.

ทันจิโร่และโทมิโอะกะต่อสู้กับอากาศ อสูรข้างขึ้น
ที่ 3 เมื่อต้องเผชิญหน้ากับพลังที่แข็งแกร่ง
ถึง 2 ทำได้เพียงปกป้องตนเองเท่านั้นแต่ใน
ระหว่างการต่อสู้อันดุเดือด ทันจิโร่ก็เข้าถึง
“โลกที่มองเห็นอย่างประปรัง” ที่พ่อเคยสอน!
คมดาบของทันจิโร่จะไปถึงอากาศได้หรือไม่...!?

